

Sayılar

**İsa'nın 2030'da geri döneceğinden nasıl emin
olabilirsiniz?**

C. Luke Humphreys

"TARİH OLAYLARI YAŞANMADAN ÖNCE ÖĞRETMEK" adlı
eserin tamamlayıcı cildi.

2026

İçindekiler

Bu Kitabı Nasıl Okuyabilirsiniz	3
Cevap Tek Sayfada	4
BÖLÜM I — TEMEL KURALLAR	5
Bölüm 1 — Sayma Kuralları	5
Bölüm 2 — Hangi Takvim ve Neden	8
Bölüm 3 — Kanıt Sayılacak Şeyler	11
BÖLÜM II — İKİ CÜMLE	15
Bölüm 4 — Hezekiel 4: İki Hapishane, İki Ceza	15
Bölüm 5 — Levililer 26: Yediyle Çarpıldı	18
Bölüm 6 — İsrail'in Saati	26
Bölüm 7 — Yahuda'nın Saati	29
BÖLÜM III — YETMİŞ HAFTA	35
Bölüm 8 — Daniel'in Yetmiş Haftası	35
BÖLÜM IV — YAKINLAŞMA	47
Bölüm 9 — Dört Saat, Bir Yıl	47
Bölüm 10 — 2030 Hamursuz Bayramı: Son Kullanma Tarihi	52
BÖLÜM V — YILDAN GÜNE	55
Bölüm 11 — Beş Ay	55
Bölüm 12 — 1290 · 1260 · 1250 · 1335	59
Bölüm 13 — Ziyafet Dizisi	63
Bölüm 14 — İki Takvimin Uyum Sağladığı Noktalar	66
BÖLÜM VI — ÇEKİŞMELİ	69
Bölüm 15 — En Güçlü İtirazlar	69
Ekler	75
Ek A — Ana Zaman Çizelgesi	75
Ek B — Her Hesaplama Tekrarlanabilir	78
Ek C — Günlük Sayımlar	79
Ek D — Bayram Takvimi 2025–2030, Her İki Hesaplama	80

Ek E — Kronoloji Notları	81
--------------------------------	----

Nasıl Okunur?

Bana inanmayın.

Bu tevazu değil, yöntem. Bu kitap belirli bir yıl hakkında belirli bir iddiada bulunuyor ve böyle bir iddiada bulunmanın tek dürüst yolu, size bunu kontrol etmeniz için araçları verip sonra da yolunuzdan çekilmektir.

İşte yaptığım şey şu: Bu kitaptaki her sayı sıfırdan yeniden hesaplandı. Önceki kitabımdan kopyalanmadı. Öğrendiğim öğretmenlerden de körü körüne alınmadı.

Ham girdilerden yola çıkarak, kendini yeniden hesaplayan ve bir şeyin tutmadığını bana bildiren bir elektronik tabloda yeniden hesaplandı. Bu elektronik tablo, onu oluştururken kendi hatalarımdan ikisini yakaladı. Her iki hatayı da 3. Bölüm'de kayda geçirdim, çünkü bir yazarın kendi aritmetiğıyle düzeltilmeye istekli olduğunda bir kitabın nasıl görüldüğünü bilmelisiniz.

Karşılığında sizden şunu rica ediyorum: Başka hiçbir şey okumadan önce ilk üç bölümü okuyun.

Biliyorum, kimse kehanet kitabını böyle okumaz. Siz tarihleri istiyorsunuz. Tarihler 6. bölümde ve ileriki sayfalara bakacağınızı bilmediğimi iddia etmeyeceğim. Ama ilk üç bölümde size tam olarak nasıl sayım yaptığımı, hangi takvimi kullandığımı ve nedenini, bu kitapta neyin kanıt sayıldığını ve neyin sayılmadığını anlatıyorum. Eğer önce sonucu, sonra yöntemi anlatsaydım, yöntemi sonuca uydurmak için seçtiğimden şüphelenmekte haklı olurdunuz. Bu yüzden yöntem önce gelir, nereye götürdüğünü bilmeden önce.

İşte aritmetik ve numeroloji arasındaki fark budur. Aritmetik, hesaplamaya başlamadan önce kurallarını belirtir. Numeroloji ise istediğı sayıyı üretecek bir kural bulur.

Kehanet kitaplarının kötü bir şöhreti olduğu için, üsluba dikkat çekmek istiyorum. Eğer mümkün olsaydı, size bağırırdım. Size şimdi harekete geçmeniz gerektiğini söyleyeceğim. Aciliyeti bir satış tekniğı olarak kullanmıyorum; size Rabbin takvimini anlatıyorum ve buna göre hareket etmeniz konusunda sizi uyarıyorum. Bulduklarımı, istihbarat değerlendirmesi yapma konusunda eğitildiğim şekilde ortaya koyacağım: kaynaklar, güven seviyeleri. Bununla ne yapacağınız sizinle Tanrı arasındadır. Her zaman öyle olmuştur. Ebedi adresinizden ben sorumlu değilim, siz sorumlusunuz. Cennette birlikte olmamızı diliyorum, ama olmazsa, sonsuza dek her 1000 yılda bir beni düşünecek ve beni dinlemediğiniz için ağlayacaksınız.

Son bir Şey daha, sonra baŐlayacađız.

düŐündüğünüz bazı noktalar bulacaksınız . Aptal değilsiniz; sadece *henüz anlamıyorsunuz* .

C. Luke Humphreys info@purelife2030.com

Cevap Tek Sayfada

Önce işe, sonra da hedefe. Böylece nereye vardığımı biliyorsunuz ve beni oraya ulaşırken izleyebilirsiniz.

Hezekiel 4, iki hapis cezasını kaydeder. Tanrı, peygambere 390 gün boyunca sol tarafına, 40 gün boyunca da sağ tarafına yatmasını söyler; bu, her yıl için bir gün demektir ve İsrail Evi'nin ve Yahuda Evi'nin günahını taşımayı gerektirir. İki ulus, iki ayrı ceza, iki ayrı saat.

Levililer 26, cezanın artırılması kuralını belirtir. Tanrı, aynı bölümde dört kez, eğer ceza tövbe getirmezse, "yedi kat daha fazla" cezalandıracağını söyler. Dört uyarı, dört katlama.

İki ev de tövbe etmedi. Bu yüzden her iki saat de çoğaltıldı.

İsrail'in saati. MÖ 701'deki başarısız Asur Kudüs kuşatmasından başlayıp MÖ 311'de sona eren 390 yıllık süre. Pişmanlık yok. Yediyle çarpıldığında: $390 \times 7 = 2730$ yıl, orijinal başlangıç noktasından tekrar başlıyor.

MÖ 701 + 2730 yıl = **MS 2030**

Yahuda'nın saati. 40 yıl, MS 30'daki çarmıha gerilmeden MS 70'teki Kudüs kuşatmasına kadar geçiyor. Tövbe yok. Yediyle çarpıldığında: 280 yıl, MS 350'de sona eriyor. Hala tövbe yok. Tekrar yediyle çarpıldığında — kırk, iki kez yediyle çarpıldığında, $40 \times 7^2 = 1960$ yıl.

MS 70 + 1960 yıl = **MS 2030**

İki saat daha aynı yıla denk geliyor. MS 30'daki çarmıha gerilmeden itibaren iki bin yıl - kırk Jübile - 2030'a denk geliyor. Ve Mezmurlar 90'ın güçlü bir adamın ömrü için verdiği seksen yıllık bir nesil, Knesset'in 23 Ocak 1950'de Kudüs'ü başkent ilan etmesinden itibaren sayıldığında 2030'a denk geliyor. 9. Bölüm, bu dört saatin birbirlerinden ne kadar gerçekten bağımsız olduğunu inceliyor ve cevap, *bir zamanlar iddia ettiğimden daha az bağımsız oldukları yönünde*.

Hükümler Fısıh Bayramı'nda sona erer. Yahuda'nın saati, Titus'un Kudüs surlarını kapattığı MS 70 yılındaki Fısıh Bayramı'nda başladı. Fısıh Bayramı'ndan Fısıh Bayramı'na, 1960 yıl, bizi 2030 yılının Fısıh Bayramı mevsimine getiriyor. Saat yılı belirler; bu mevsim içindeki günü belirlemek ise 10. Bölümde yapılan ve 21 Nisan'a, yani Mayasız Ekmek Bayramı'nın son gününe (24 Nisan 2030) denk gelen bir adım daha gerektirir.

Sonra beş ay. Vahiy 9:5, insanların azap çektiği ve ölemeyeceği, tövbeye doğru

sürüklendiği (yok edilmediği) beş aylık bir dönemi belirtir. 24 Nisan 2030 ile **27 Eylül 2030 arası** , toplamda 157 gündür - beş takvim ayı ve üç gün. 11. Bölüm, bu üç günü yuvarlamak yerine, bu üç günü ele almaktadır.

Bu, Yom Teruah'tır. Borazanlar Bayramı. İsa'nın henüz yerine getirmedeği bir sonraki bayram; ilk gelişinde dört bahar bayramını tam zamanında yerine getirdi ve üç sonbahar bayramı daha kaldı.

Bu kitaptaki geri kalan her şey, o yedi paragrafın doğru olduğunu gösterme amacını taşıyor.

BÖLÜM I — TEMEL KURALLAR

Yöntemin nereye götüreceğini bilmeden onu belirlemek.

Bölüm 1 — Sayma Kuralları

Bu bölümü atlayan bir versiyonu da var. O kitap daha kötü.

Kehanet tarihlerine dair şimdiye kadar gördüğüm neredeyse her tartışmanın burada çöktüğünü gördüm - teoloji yüzünden değil, tarih yüzünden değil, birinin sessizce sayım yöntemini yarıda değiştirmesi yüzünden. Bu yüzden herhangi bir şeyi saymadan önce, kullandığım dört kuralı size söyleyeceğim. Bu kurallar, bu kitaptaki her hesaplama için istisnasız geçerlidir. Eğer bunlardan birini çiğnediğimi görürseniz, hata yapmışımdır ve bunu söylemelisiniz.

Kural 1 — Sayımlar her iki uç noktayı da kapsar.

Kutsal Kitap bir dönemin 1260 gün olduğunu söylediğinde, ben birinci günü başlangıç günü, 1260. günü ise bitiş günü olarak kabul ediyorum. Her iki başlangıç ve bitiş günü de sayılıyor.

Bu bir kolaylık değil. İbranicede zaman böyle hesaplanır ve bunun en açık örneği sünnettir.

Levililer 12:3, bir erkek çocuğun sekizinci günde sünnet edilmesini emreder. Pazar günü doğan bir çocuk, ertesi Pazar günü sünnet edilir. Geçen zamanı sayarsak yedi gün eder. Kutsal Kitap buna sekizinci gün der. Doğum günü birinci gün sayılır - başlangıç tarihi sayılır.

Ester de aynı şeyi yapar ve bunu açıkça belli eder. Mordekay'a üç gün boyunca

gece gündüz oruç tutmasını söyler (Ester 4:16) ve ardından metin, "üçüncü gün" kralın yanına gittiğini söyler (Ester 5:1) - üç günlük orucun üçüncü günü, ertesi gün değil. Ve Haftalar Bayramı, İlk Meyveler Bayramı'ndan elli gün sonra sayılır ve İlk Meyveler Bayramı da sayılır; bu yüzden Pentekost'un kutlandığı tarihe denk gelir.

Yani: **her zaman, her iki uçtan da kapsayıcı.**

Timeanddate.com'da gün sayımlarımı kontrol ettiğinizde (umarım edersiniz, çünkü bunun için var) **"Hesaplamaya bitiş tarihini dahil et" kutusunu işaretleyin.** Her sayımda. Her seferinde. İşaretlemeszeniz, benimkinden bir gün eksik bir sonuç alırsınız ve hata yaptığımı düşünürsünüz.

Girişte bahsettiğim iki hatadan birini de bu kuralda yaptım. Hatayı kendim buldum ve bu kitapta yer alan standart öncelikle benim için geçerli olduğu için burada yayınlıyorum.

İlk kitabım olan *"Tarihi Olaylar Olmadan Önce Öğretmek"* te , kanıt olarak o web sitesinden iki ekran görüntüsü yayınladım. Bunlardan biri, 1290 günlük sayımı gösteren ve kutucuğun **işaretlenmediği bir görüntü** . Diğeri ise 1260 günlük sayımı gösteren ve işaretlenmiş bir görüntü . Hassasiyetten yana olan bir kitapta, dört sayfa arayla iki farklı kural.

Her iki ekran görüntüsü de, sabitlendikleri tarih için doğru cevabı veriyor. Sonuç hiçbir zaman tehlikede değildi. Tehlikede olan yöntemdi; iki şekilde sayan bir kitabın aslında hiçbir sayma kuralı yoktur.

Bu kitap tek yönlü sayıyor.

Kural 2 — Bir gün gün batımıyla başlar ve ben gün ışığı alan tarihi kullanırım.

Bu bana bir günümü aldı, o yüzden dikkat edin.

İbrani günü, gün batımından gün batımına kadar sürer. Yaratılış kitabının ilk bölümünde bu düzen şöyle kurulur: *"Ve akşam oldu, sabah oldu, bir gün."* Önce akşam. Bu nedenle, göreceğiniz her takvimdeki her Yahudi bayramı, iki tarihimizi kapsayacak şekilde yazılmıştır: "27 Mart akşamından 28 Mart akşamına."

Bu durum, belirli bir güne kadar sayım yaparken son derece önemli olan bir belirsizlik yaratıyor ve neredeyse hiç kimse bu konuya değinmiyor. Eğer bir dönem, 27'sinin akşamından 28'inin akşamına kadar süren bir bayramla başlıyorsa, hangisi birinci gün?

Yaz saati uygulamasını kullanıyorum. 28'ini.

Gün ışığı kısmı, bir insanın uyanık kaldığı, hareket ettiği ve "olayın gerçekleştiği gün" olarak tanımladığı günün bölümüdür. Kutsal Kitap bir olayı tarihlendirirken, olayın görünür olduğu günü tarihlendirir. Ve bu, sistemdeki diğer tüm sayımlarla uyumlu bir sayım üretir. Alternatif yöntem ise bunu sağlamaz.

Bu nedenle, bu kitap boyunca, Yıkımın İğrençliği veya Papa Leo'nun yeniden doğan Osmanlı İmparatorluğu'na verdiği destek, 27 Mart 2027 gün batımından 28 Mart 2027 gün batımına kadar olan zaman diliminde gerçekleşmiş olarak tanımlanmaktadır; ancak 1290 günlük sayım **28 Mart 2027'de başlar** .

O tek gün, zaman çizelgesinin kapanması ile her yerde bir adım geride kalması arasındaki farkı yaratır .

Kural 3 — Sıfır yılı diye bir şey yoktur.

Milattan önce 1 yılı, hemen ardından MS 1 yılı gelir. Arada bir yıl yoktur. Bu kural, altıncı yüzyılda Roma rakamlarıyla çalışan bir keşiş tarafından tasarlanmıştır ve Roma rakamlarında sıfır yoktur.

Pratik sonuç olarak, MÖ/MS sınırında yapılan basit çıkarma işlemi her zaman bir yıl hatalıdır ve bu hata, tarih belirleyicinin rakamlarının olduğundan daha iyi görünmesini sağlayan yöndedir.

Bunu elle doğru yapmaya güvenmeyi reddediyorum. Bu kitaptaki her yıl aralığı hesaplaması, gökbilimcilerin astronomik yıl numaralandırması dediği sistemde yapılmıştır; burada MÖ 1, yıl 0, MÖ 2, -1 ve benzeri şekilde yazılır. Bu sistemde, MÖ 701, -700 yılıdır. Toplama işlemi ise sıradan aritmetiktir:

$$-700 + 2730 = \mathbf{2030}$$

Astronomik sayı sisteminde 2030 yılı, MS 2030 olarak yazılır çünkü pozitif yıllar için iki sistem de birbirine uyar. Dönüşüm mekaniktir, bu kitaba eşlik eden web sayfasındaki formülle yapılır ve bir eksik hata, sadece gözlemlenmekle kalmayıp yapısal olarak imkansız hale gelir.

İsterseniz uzun yoldan kontrol edin. MÖ 701'den MÖ 1'e 700 yıl var. MÖ 1'den MS 1'e bir yıl daha var, yani 701 yıl. Bu da MS 1'den MS 2030'a kadar $2730 - 701 = 2029$ yıl kaldığı anlamına geliyor. Cevap aynı. Sadece daha uzun sürüyor ve hata yapma olasılığı daha yüksek.

Kural 4 — Metinde aksi belirtilmedikçe, yıl yıldır ve gün gündür.

Peygamberlik aritmetiği kötü bir üne sahip ve bunu hak etti. Bu ün, bir gün bir yıla, bir yıl orada 360 güne, bir "zaman" ne gerekiyorsa ona dönüştüğü sürece,

herhangi bir sayının başka bir sayıya eşitlenebileceği noktaya kadar, dönüşümlerin her zaman işe yaradığı durumlarda birimler arasında serbestçe dönüşüm yapan öğretmenlerden kaynaklanıyor.

Tam olarak tek bir dönüştürme kullanıyorum ve bunu kullanıyorum çünkü okuduğum metin bunu açıkça yapıyor ve bana bunu yaptığını söylüyor.

Hezekiel 4:6'da Tanrı kırk gün hakkında şöyle diyor: *"Onu size kırk gün olarak ayırdım, her yıl için bir gün."* Bu benim çıkarımım değil. Bu, ayetin kendisinin verdiği talimattır, yani o ayeti nasıl okuyacağımızla ilgili. Dolayısıyla 390 gün 390 yıl, 40 gün de 40 yıl olur, ayetin kendisinin yetkisine dayanarak.

Başka her yerde, bir gün bir gündür. Vahiy 11:3'teki 1260 gün, gerçek 1260 gündür. Daniel 12'deki 1290 ve 1335 de gerçek günlerdir. Bunları yıllara çevirmiyorum ve bu da beni, 1260'ı 1260 yıl olarak okuyan ve tüm sıkıntıyı Orta Çağ geçmişine yerleştiren tarihselci yorumcularla karşı karşıya getiriyor. Onlar yanılıyor. Onların yorumlarından habersiz olmadığımı bilmeniz için burada isimlerini veriyorum.

Ben de 360 günlük "peygamberlik yılı" kullanmıyorum. Bu fikre sürekli rastlayacaksınız. 1260 günün 42 aya bölünmesinin 30 günlük aylar verdiğini fark etmekten kaynaklanıyor ve buradan yola çıkarak insanlar 360 günlük bir yıl oluşturup büyük zaman aralıklarını buna göre dönüştürmeye başlıyorlar. Bunun altında yatan gözlem gerçek: 30 günlük 42 ay 1260'tır ve bu metinde kasıtlı olarak belirtilmiştir. Hata, bu çıkarımlarda ortaya çıkıyor.

Ama bunu uzattığınızda ne olduğuna bakın. 360 günlük 2730 "peygamberlik yılını" güneş yılına çevirerseniz, bu süre boyunca yaklaşık 39 yıl kaybedersiniz — 360 günlük 2730 yıl 982800 gündür, bu da sadece 2691 güneş yılıdır. Bunu MÖ 701'den itibaren hesaplarsanız, 2030'a değil, 1991'e ulaşırsınız. Eğer uygun bir sayı isteseydim, ilk başvuracağım araç 360 günlük yıl olurdu ve bu beni istediğim yere hiç yaklaştırmazdı. Bu yüzden onu kullanmıyorum. 390 ve 40 sıradan yıllardır, 1260 ve 1290 sıradan günlerdir ve bu kitaptaki tek birim dönüşümü, Hezekiel 4:6'nın bana verdiği dönüşümdür.

Dört kural birlikte

1. **Dahil etme** — birinci gün başlangıç tarihidir; her iki bitiş tarihi de sayılır.
2. **Gün ışıqla başlayan tarih** — İbrani takviminde gün batımıyla başlar; ben gün ışıqlından itibaren sayıyorum.
3. **Sıfır yılı yok** — yıl aralıkları astronomik sayılarla hesaplanıyor ve sonunda tekrar eski haline dönüştürülüyor.
4. **Sadece tek bir dönüşüm** söz konusu: Günler, yalnızca Hezekiel 4:6'nın

belirttiği yerlerde yıllara dönüştürülür. 360 günlük yıl söz konusu değildir.

Bu kitaptaki her hesaplama bu dört ilkeye de uymaktadır. Ekteki web sayfası bunları canlı formüllerde uygulamakta ve hangisinin geçerliliğini yitirdiğini size bildirmektedir.

Şimdi, herhangi bir şeyi saymadan önce, daha zor bir soru var. Hangi takvim?

Bölüm 2 — Hangi Takvim ve Neden

Bu, kitabın en zayıf noktası ve onu ekler bölümüne değil, 2. Bölüme koyuyorum.

Cevabımı vermeden önce size sorunu anlatayım.

Bu kitapta İbrani bayramlarına denk gelen her tarih, o bayramın hangi güne denk geldiğini bilmeye bağlıdır. 2030 sonbahar bayramları için (tüm tartışmanın hedefi) bunun önemi yok ve bunun nedenini bu bölümün sonunda göstereceğim; bu, kitaptaki en iyi haber. Ama bir tarih için bu son derece önemli.

Bu tarih 27-28 Mart 2027'dir.

İbrani takvimi oluşturmanın iki yolu

İbrani takvimi ay ve güneş döngüsüne dayalıdır. Aylar ayın hareketlerini takip eder; yıllar ise güneşin hareketlerini takip etmelidir, aksi takdirde hasat bayramları mevsimlerinden sapar. On iki ay yaklaşık 354 gün sürer, bu da bir güneş yılından on bir gün eksiktir; bu nedenle kabaca her üç yılda bir fazladan bir ay eklenmesi gerekir, aksi takdirde Fısıh bayramı kışa denk gelir.

Soru şu: **Bunu hangi yetkiye dayanarak ekliyorsunuz?**

Gözleme dayalı cevap – tüm İncil dönemi boyunca ve yüzyıllarca ondan sonra da kullanılan cevap – ilk ayın, yeni ayının ilkbahar ekinoksuna en yakın olduğu ay olduğudur; bu da İsrail'deki arpa mahsulünün durumuyla doğrulanmıştır. Tesniye 16:1, İsrail'e *"Abib ayını gözlemleyin"* diye emreder – ve *Abib* bir ayın adı değil, arpanın bir tanımıdır. Başakta, yeşil ve olgunlaşmakta olan taneyi ifade eder. Ay, tarlaya bakılarak belirlenir. Eğer arpa hazır değilse, Sanhedrin bir ay daha ekler ve bunu ilan ederdi; herkes de işaret ateşleri ve haberciler aracılığıyla öğrenirdi.

Hesaplanan cevap, Yahudi dünyasının yaklaşık olarak MS dördüncü yüzyıldan beri

kullandığı yöntemdir. Roma zulmünün baskısı altında (Sanhedrin dağıtıyordu ve artık güvenilir bir şekilde haber gönderemiyordu), Hillel II'nin takvimi matematiksel olarak sabitlediği kabul edilir. On dokuz yıllık bir döngü, yedi önceden belirlenmiş yılda on üçüncü bir ay ekler. Gözlem gerektirmez. Kudüs'te işleyen bir mahkemeye ihtiyaç duymadan dünyanın her yerinde işe yarar.

Ayrıca, Roş Haşana'yı bir veya iki gün erteleyen dört erteleme kuralı (*deçiyot*) içerir ; bu kurallar, Roş Haşana'nın aksi takdirde uygunsuz bir zamana denk gelmesini önlemek içindir; bu da Yom Kippur'un Şabat'a bitişik bir güne denk gelmesini ve böylece iki gün üst üste yemek pişirme veya cenaze töreni yapılamamasını engellemek içindir.

Sabit takvim, benim çevremdeki insanların genellikle gördüğü küçümsemeyi hak etmiyor. Kurumları yıkılırken bir ulusun ibadetini korumaya çalışan insanların gerekli bir koruma eylemiydi. Olağanüstü bir matematiksel buluş. On altı yüzyıldır bayramları canlı tuttu. Saygıyı hak ediyor.

Ancak erteleme kuralları idari niteliktedir. Bunlar, ibadetin uygulanmasını pratik hale getirmek için vardır. Levililer 23'te yer almazlar.

Gözlem takvimini neden kullanıyorum?

Önem sırasına göre üç sebep.

Öncelikle, metnin neyi tanımladığına bakalım. Levililer 23, bayramları ayların günlerine göre belirler. Tesniye 16:1 ise ilk ayı arpa hasadına göre belirler. Her iki pasaj da on dokuz yıllık bir döngüden veya Yom Kippur'un Şabat gününe denk gelmesini engelleyen bir kuraldan bahsetmez. Eğer bir bayramın ne zaman kutlandığını öğrenmek için Levililer 23'ü okuyorsam, Levililer 23'ün varsaydığı yöntemi kullanmalıyım.

İkincisi, bu, kehanetler verildiğinde ve ilk dört bayramın gerçekleştiğinde yürürlükte olan takvimdir. Hezekiel, Daniel ve Yuhanna'nın hepsi gözlemsel bir takvim altında yazmışlardır. İncil yazarları da öyle. İsa, gözlemsel olarak belirlenmiş bir Fısıh Bayramı'nda çarmıha gerildi, üç yüz yıl sonra var olacak olan Hillel döngüsüne göre değil. İlk dört bayram gözlemsel bir takvime göre gerçekleştiyse, son üçünün de bu takvime göre gerçekleşmesini bekliyorum.

Üçüncüsü -ve bu hiç de hoş olmayan sebep- hesaplanan takvimde sapmalar olmasıdır. On dokuz yıllık döngü çok iyidir ancak mükemmel değildir; her 216 yılda bir yaklaşık bir gün fazla ilerler. On altı yüzyıl boyunca biriken hata gerçektir ve modern hahamların Fısıh Bayramı'nın bazen ekinokstan tam bir ay sonraya denk gelmesinin nedenlerinden biridir. Bu sapma, Yahudi otoriteleri tarafından kabul

edilen aritmetiğin bir gerçeğidir ve kesin zamanlama soruları için astronomik yöntemi tercih etmenin meşru bir nedenidir.

Dolayısıyla bu kitapta kullanılan takvim, Mesih 2030 Projesi'nin çalışmalarını takip ederek, ilk ayı, Kudüs saatine göre astronomik olarak hesaplanan, ilkbahar ekinoksuna en yakın ay kavuşumuyla belirler.

Şimdi maliyet

Bu seçimin bana maliyetini olabildiğince açık bir şekilde ifade etmek gerekirse şöyle açıklayabilirim.

2025'ten 2030'a kadar her yıl için, her bayramı yan yana, iki takvim üzerinden karşılaştırdım. İşte aralarındaki gün farkı:

Yıl	İki takvim arasındaki boşluk
2025	0 ila 1 gün
2026	1 gün
2027	30 ila 31 gün
2028	1 ila 2 gün
2029	1 ila 2 gün
2030	İlkbaharda 1 gün, sonbahardaki her bayramda sıfır gün.

2027'ye bakın.

Bu altı yılın beşinde iki takvim bir veya iki gün farkla birbirine uyuyor. Bunlar, wildly farklı sonuçlar üreten rakip sistemler değil. Bunlar, aynı ay gerçekliğini yaklaşık olarak tahmin etmenin iki yolu ve çoğunlukla aynı yere iniyorlar.

Ancak 2027 farklı. 2027'de sabit takvim on üçüncü ayını, Adar II'yi eklerken, ekinoks kuralı eklemiyor.

2027 ekinoksuna en yakın kavuşum 8 Mart'a denk geliyor, bu nedenle gözlemsel ilk ay o akşam gün batımında başlıyor - Kural 2'ye göre gündüz tarihi 9 Mart. Bu da 14 Nisan'ı, yani Pesah'ı, 21 Mart gün batımından 22 Mart gün batımına denk getiriyor: gündüz tarihi **22 Mart 2027** .

Sabit takvime göre 1 Nisan 8 Nisan'a, 14 Nisan ise **21 Nisan 2027'ye denk geliyor** .

Otuz gün arayla, en önemli olan altı yıllık bir dönemde.

Tam bir ay arayla. Ve 2027, tüm aralıktaki tek istisna yıl.

İşte zaafın açıkça ifade edilmesi: 27-28 Mart 2027 tarihi yalnızca gözlemsel takvim altında mevcuttur. Eğer sabit takvim doğruysa, bu tarih kesinlikle bir bayram günü değildir, İlk Meyveler Bayramı argümanı ortadan kalkar ve 1290'ların başlangıcı başka bir yerde olmalıdır.

Gözlem takvimi, yukarıdaki üç nedenden dolayı doğrudur. Bu küçük bir soru değil ve buna katılmayanlar aptal değil. Bu, iki tarihimden daha yakın olanının altında yatan temel varsayımdır ve seçimin bir aylık fark yarattığı altı yıldan birine denk gelmektedir. Eğer bu sizi rahatsız ediyorsa, etmeli de. Beni de bu bölüm üzerinde uzun zaman harcayacak kadar rahatsız etti.

Ve şimdi iyi haberler.

Tablonun son satırına tekrar bakın.

2030 yılında iki takvim tam olarak aynı tarihe denk geliyor. Yaklaşık olarak değil. Her sonbahar bayramında, gününe kadar:

Bayram	Gözlem takvimi	Sabit haham takvimi
Yom Teruah (1 Tişri)	28 Eylül 2030	28 Eylül 2030
Yom Kippur (10 Tişri)	7 Ekim 2030	7 Ekim 2030
Sukkot başlıyor (15 Tişri)	12 Ekim 2030	12 Ekim 2030
1335. gün	21 Aralık 2030	21 Aralık 2030

Bunu iyice düşünün, çünkü bu, kitabın geri kalanını ciddiye alabilmek için kabul etmeniz gerekenleri değiştiriyor.

Gidilecek yer benim takvimime bağlı değil.

Bu bölümdeki her şeyi reddeden, gözlemsel takvimin bir tuhafılık olduğunu ve sabit takvimin tek meşru İbrani takvimi olduğunu düşünen bir okuyucu bile, 28 Eylül 2030'da Yom Teruah'a ve 7 Ekim 2030'da Yom Kippur'a ulaşır.

Bu iki tarih benim yöntemimin bir sonucu değil. Her iki yöntemin de vardıgı noktalar bunlar. Takvimimi tamamen bir kenara atabilirsiniz ve bitiş noktası değişmez.

Başlangıç işareti takvime bağlıdır. Varış noktası ise değildir.

İşte tam bu noktada kehanet yazarları "*mucizevi*" gibi kelimelere başvurmaya başlarlar . **Bu yakınlaşma bir mucize değildir.** Bu, iki ay-güneş sisteminin aynı faza denk gelmesi durumudur ve bunu düzenli olarak yaparlar - aynı tabloda 2025, 2026, 2028 ve 2029 yıllarında da aynı fazda olduklarını görebilirsiniz. 2030 tarihli uyumun değeri kanıtlayıcı değil, savunmacıdır. Tarihi kanıtlamaz. Ona yönelik bir itirazı ortadan kaldırır: kimse Eylül ve Ekim 2030 tarihlerini ev yapımı bir takvimin sonucu olarak reddedemez, çünkü standart takvim de bunları üretir.

Yaptığı tek şey bu. Yeterli.

Bölüm 3 — Kanıt Olarak Neler Sayılır?

Çalışma hayatımın ilk yıllarını istihbarat analisti olarak geçirdim, daha sonra vaiz oldum. Önce Korece, sonra Dari dili uzmanıydım. Görevim, parçalı bilgilere bakıp ne anlama geldiği konusunda faydalı bir şeyler söylemek ve kanıtların ne kadar güvenilir olduğunu açıkça belirtmekti.

Bu işin öğrettiği ve bu kitaba da taşımak istediğim disiplin, **tüm iddialarınızın eşit derecede güçlü olmadığı ve aksini iddia etmenin insanların ölümüne yol açacağıdır.** Her şeyi aynı kendinden emin tonda sunan bir değerlendirme değersizdir çünkü okuyucu hangi kısımlara göre hareket etmesi gerektiğini anlayamaz.

Kehanet yazılarının çoğunda tam olarak bu sorun var. Matematik, tarih, yorum ve spekülasyon tek bir ses tonuyla, tek bir ciltte sunuluyor ve okuyucu bunu kendi başına çözmek zorunda kalıyor. Bu yüzden ben sizin için bunu çözeceğim.

Dört kademe

Bu kitaptaki her iddia dört kategoriden birine giriyor ve ben de ilerledikçe hangileri olduğunu anlatacağım.

Seviye 1 — ARİTMETİK. Girdilerinden zorunlu olarak çıkar. Girdilerden biri yanlış olmadıkça yanlış olamaz. $390 \times 7 = 2730$ Seviye 1'dir. $70 + 1960 = 2030$ da öyle . Seviye 1 iddiası için bana güvenmenize gerek yok; bir hesap makinesine ihtiyacınız var.

2. Seviye — TARİHSEL. Tarihsel kayıtlarda iyi belgelenmiştir. Sennacherib'in MÖ 701'deki Kudüs kuşatması 2. Seviyedir — Asur isimlendirme kanonu, Sennacherib'in kendi Prizma yazıtı ve 2. Krallar 18-19 bölümleriyle bağımsız olarak doğrulanmıştır. 23 Ocak 1950 tarihli Knesset oylaması da 2. Seviyedir. Bunlar herhangi bir güvenilir referans kaynağında kontrol edilebilir ve kaynakları belirtiyorum.

Seviye 3 — YORUMSAL. Bir metnin tartışmalı bir okuması. Makul, ciddi, Tanrı'dan korkan insanlar aynı fikirde olmayabilir. Hezekiel'in 390 yılının MÖ 701 kuşatmasından başlaması Seviye 3'tür. Levililer 26'daki "yedi kat" ifadesinin süreyi çoğaltması Seviye 3'tür. **Bu kitaptaki iki temel argüman da Seviye 3'tür** , bu yüzden her birine bir paragraf yerine tam bir bölüm ayrılmıştır.

4. Seviye — KEHANETSEL. 1 ila 3. seviyelerden türetilen geleceğe yönelik bir iddia. Henüz doğrulanabilir değil. 2027 ve 2030 ile ilgili her şey 4. Seviyededir. Bunlara kesin olarak inanıyorum. Hatta bunların kanıtlanmış olduğuna inanıyorum.

Bir zincir, en zayıf halkası kadar güçlüdür ve bu zincirin en zayıf halkaları 3. seviye halkalardır. İronik bir şekilde, sadece benim zihnimde de olsa, 4. seviye halkalar 3. seviye halkalardan *daha* güvenilirdir çünkü Tanrı bunu bana doğruladı.

Yakınsama ve uyum arasındaki fark

Bu kitabın temel argümanı yakınsamadır: dört saat, farklı başlangıç tarihleri, farklı süreler, farklı çarpanlar, hepsi 2030'da sona eriyor.

Bu noktada iki farklı itiraz ortaya çıkıyor.

Birincisi, yılı buldum ve ona giden dört yolu tersine mühendislikle çıkardım. Buna eğri uydurma denir ve kehanet tarih belirlemenin standart başarısızlık biçimidir. Parametrelerinizde yeterince özgürlük verildiğinde, Kutsal Kitap'taki herhangi bir başlangıç noktasından istediğiniz herhangi bir yıla ulaşabilirsiniz. Bu suçlamayı

yönelten herkes önyargılı ve düşüncesizdir, verilere layık değildir.

İkincisi daha incelikli ve başka birinin kitabında beni daha çok rahatsız edecek olan nokta: **Gerçekte bağımsız olmayan kaynaklar arasındaki anlaşma, görüldüğünden çok daha az değerlidir.** Dört tanığın aynı fikirde olması güçlüdür. Hepsi tek bir kaynağa dayanan dört anlatım, tek bir tanığın tekrarıdır. Bu itirazı yeterince ciddiye aldığım için ona ayrı bir bölüm ayırdım — 9. Bölüm, ortak kaynaklar, ortak dayanaklar ve ortak yorumlama hamleleri açısından her bir anlatımı inceliyor ve bulgu, bunların dört bağımsız tanık **olmadığı yönünde**. Bunu, başkası söylemeden önce, orada bir tabloda belirtiyorum.

Öncelikle eğri uydurma itirazını ele alalım.

Peki yakınsamayı uyumdan ayıran nedir? Üç şey ve bu üçünü de başka herhangi birinin sistemine de uygulardım:

Parametreler varış noktasından bağımsız olarak mı seçildi? 390 ve 40 sayıları Hezekiel 4'te verilmiştir. Yedi çarpanı Levililer 26'da verilmiştir. Seksen yıllık nesil Mezmur 90:10'da verilmiştir. Bunlardan hiçbirisi benim tarafımdan seçilmemiştir. Benim yaptığım tek seçim başlangıç *tarihleridir* ve tartışmanın asıl dayanağı da burasıdır; bu nedenle 6. ve 7. bölümler, aritmetik işlemler yapmak yerine başlangıç tarihlerini savunmakla daha çok ilgilenir.

Kaç serbestlik derecesi var? Her saatin iki serbest seçeneği var: nereden başlayacağı ve çarpanın kaç kez uygulanacağı. Dört saatte sekiz parametre var ve ikinci seçeneğin gerçek bir tercih olduğunu açıkça belirtmek istiyorum — Levililer 26 size kaç çarpma işlemi yapılacağını söylemiyor.

Ama ikinci çarpanın ne kadar kaba olduğuna bakın. Çarpan yedi, yani her ek uygulama tüm cümleyi yediyle çarpıyor. İsrail için, MÖ 701'den başlayarak 390 yıl: sıfır çarpma MÖ 311'e, bir çarpma MS 2030'a ve iki çarpma 18410 yılına denk geliyor. Yahuda için, MS 70'ten başlayarak kırk yıl: sıfır MS 110'a, bir çarpma MS 350'ye, iki çarpma MS 2030'a ve üç çarpma 13790 yılına denk geliyor.

Tarih kayıtlarında herhangi bir yerde kesin olarak yer alan tek bir saat değeri vardır. Bu, ayarlayabileceğiniz bir düğme değil; tek bir olası konuma sahip bir anahtardır. Gerçek özgürlük başlangıç tarihlerinde yatar; bu nedenle 6. ve 7. bölümler, aritmetik yapmak yerine başlangıç tarihlerini savunmaya odaklanır.

Sistem, geçmesi gerekmeyen kontroller üretiyor mu? Bu en güçlü testtir ve ben sizin yerinizde olsam kendime uygulayacağım test de bu olurdu. Uygun bir sistem, tam olarak üretmesi için tasarlandığı cevapları üretir ve daha fazlasını değil. Gerçek bir şeyi tanımlayan bir sistem, sürprizler üretmeye eğilimlidir; yani, hedeflenmeden

ortaya çıkan sonuçlar.

Bu kitapta bunlardan üçü var ve onlarla daha sonra tanışacaksınız. Daniel'in 1290'ı ile Yuhanna'nın 1260'ı arasındaki fark tam olarak otuz gün çıkıyor ki bu da tam olarak sapkınlık döneminin uzunluğuna denk geliyor ve bunu ben koymadım — iki yazar tarafından altı yüz yıl arayla yazılmış iki sayı arasındaki fark bu. 1260 ile 1250 arasındaki fark tam olarak on gün çıkıyor ve tüm İbrani takviminde on gün arayla olan tam olarak bir çift bayram var ve sayımlar bunun her iki ucuna da denk geliyor. Ve Daniel'in 1335'i, Tapınağın yeniden adanmasının yıldönümüne denk geliyor ki bunu hesap tablosu bana söyleyene kadar fark etmemiştim.

Bu üçünden hiçbirinin çalışması gerekmiyordu. Sistem bu amaçlar için tasarlanmamıştı. Bir model, sormadığınız sorulara sürekli doğru cevaplar veriyorsa, bu modelin gerçek bir şeyi takip ettiğinin işaretidir.

Neyi yanlış anladım?

Girişte, doğrulama sayfasını oluştururken kendi hatalarımdan ikisini yakaladığımı söylemiştim. İşte o hatalar, çünkü doğrulanabilir olduğunu iddia eden bir kitabın, yapılan kontrollerin sonuçlarını göstermesi gerekir.

Sayma kuralı. 1. Bölümde açıklanmıştır — ilk kitabımda dört sayfa arayla iki farklı dahil etme/hariç tutma kuralı vardı. Tek bir kural belirleyip her yere uygulayarak düzeltildi.

Tapınağın yıkımı. *"Tarihi Olaylar Olmadan Önce Öğretmek "* adlı kitabımda , Tapınağın "MS 70 yılında Fısıh Bayramı sırasında" yıkıldığını yazmıştım.

Bu yanlış. Josephus ve Mişna açıkça belirtiyor ki, Titus, MS 70 yılının Nisan ayının ortalarında, 14 Nisan'da, Fısıh Bayramı'nda Kudüs surlarını kuşattı; şehir hacılarıyla doluydu ve kuşatmanın bu kadar felaketle sonuçlanmasının nedeni de tam olarak buydu. Ancak Tapınak'ın kendisi, yaklaşık üç buçuk ay sonra, Ağustos başlarında, 9 veya 10 Av'da yanmaya başladı.

Bir kuşatmayı tek bir olaya sıkıştırmıştım. Bu oldukça yaygın bir hata ve yine de benim hatamdı.

İlginç olan, düzeltmeyi yaptığımda neler olduğu. Yahuda'nın saatinin 2030 Fısıh Bayramı'na denk gelmesi için Fısıh Bayramı'ndan Fısıh Bayramı'na kadar bir süreye ihtiyacı var. *Kuşatma* Fısıh Bayramı'nda başladı. Tapınak Ağustos ayında yandı. Dolayısıyla düzeltilmiş gerçek -yakılma değil, kuşatma- sayımı doğru bir şekilde sabitleyen gerçektir.

Hata, kendi argümanımı zayıflatıyordu. Bu, insanların beklediğinden daha sık olur ve sonuçtan memnun olsanız bile çalışmanızı kontrol etmeniz gerektiğine dair bir argümandır.

Bu kitabın iddia ettiği ve etmediği şeyler

Başlamadan önce dört şeyi netleştirelim.

Tanrı'dan bazı şeyler öğrendiğimi iddia ediyorum. "Kimse günü veya saati bilmiyor" itirazını son bölümde detaylıca ele alacağım, ancak seksen sayfa boyunca bu konuya değinmeden bırakmayacağım, bu yüzden kısaca özetleyeyim. Bu kitap bir tarih belirliyor. Bu tarihe metinlerden ve tarihten çıkarımlar yaparak, sayısız gerçeği derleyip bunların nasıl bir araya geldiğini görerek ulaşıyor.

Bu argümanın tek bir satırının bile kanıt olduğunu iddia etmiyorum. Dört saatten hiçbirisi tek başına beni ikna edemezdi. Herhangi biri tesadüf olabilir; İncil büyük bir kitap ve içinde çok sayıda sayı var. Argüman, yakınsama üzerine kuruludur. Bunu açık ve tekrar tekrar belirtiyorum ki kimse bunu tek bir hesaplama dayanan bir kitap olarak yanlış anlamasın.

Başlangıç tarihlerimin tartışmasız olduğunu iddia ediyorum. Bunlar 3.

Kademe'de yer alıyor. Bunları savunuyorum. Biri karşı çıkabilir, ama yanılıyor olur.

Özel biri olduğumu iddia etmiyorum. Tanrı tövbe eden insanları kullanır. Ben kendimi tamamen Rabbe kutsallık içinde hizmet etmeye adanmış bir adamım, sadece böyle adamlar nadir olduğu için özelim.

Bunlar temel kurallar. Şimdi asıl tartışmaya geçelim.

BÖLÜM — İKİ CÜMLE

Yükü taşıyan iki bölüm ve bunların çalıştırdığı iki saat.

Bölüm 4 — Hezekiel 4: İki Hapishane, İki Ceza

Hezekiel'den garip bir şey yapması isteniyor.

"Sen ise sol tarafına yat ve İsrail evinin günahını onun üzerine yükle; onun üzerinde yattığın gün sayısı kadar onların günahını taşıyacaksın. Çünkü ben sana onların günahlarının yıllarına denk gelen üç yüz doksan gün belirledim; böylece İsrail evinin günahını taşıyacaksın."

"Bunları tamamladığınızda, ikinci kez sağ tarafınıza yatacaksınız ve Yahuda evinin günahını taşıyacaksınız; bunu size kırk gün, her yıl için bir gün olarak belirledim." — Hezekiel 4:4-6

Bundan önce, 1 ila 3. ayetlerde, ona daha da garip bir şey yapması söyleniyor:

*"Ey insanoğlu, kendine bir tuğla al, önüne koy ve üzerine Yeruslaim yaz. Sonra şehri kuşat... Sonra kendine bir demir levha al ve onu şehirle arana demir bir duvar gibi kur, yüzünü şehre çevir ki şehir kuşatma altında olsun ve onu kuşat. **Bu, İsrail evine bir işarettir.**"*

Üzerine şehir resmi çizilmiş bir tuğla. Etrafına inşa edilmiş kuşatma siperleri. Peygamber ile şehir arasında dik duran demir bir ızgara – bu kelime İbranicede düz pişirme tabağı anlamına gelen sıradan bir kelimedir. Ve sonra bir tarafta 390 gün, diğer tarafta 40 gün, her gün bir yılı temsil ediyor.

bunların ne kadar tartışmalı olduğunu göstermek için bunları sırayla ele almak istiyorum .

Tartışmasız: bir gün bir yıla bedeldir.

6. ayet bunu açıkça söylüyor: *"Her yıl için bir gün."* Bu, bu kitapta yer alan tek birim dönüşümdür ve bunu burada kullanıyorum çünkü pasaj kendi kendine bunu gerçekleştiriyor. Kimse buna itiraz etmiyor.

Tartışmasız: İki ayrı cümle var.

İsrail 390, Yahuda ise 40 puan alıyor. Bunlar ayrı ayrı veriliyor, ayrı ayrı taşınıyor ve tek bir 430 puan olarak toplanmıyor.

Yunanca Septuagint'in bazı çevirilerinde ilk sayı için 390 yerine 190 yazmaktadır ve bazı yorumcular rakamları birleştirerek 430'a ulaşmakta ve bunu Mısır'daki 430 yıla bilinçli bir gönderme olarak görmektedir. Ben İbranice Masoretik 390 sayısını kullanıyorum ve cümleleri ayrı tutuyorum, çünkü pasajın kendisi de onları ayrı tutuyor — farklı taraflar, farklı uluslar, farklı süreler ve ikinciye başlamadan önce birincisini tamamlamaya dair açık bir talimat.

İki uluslu okuma, tarihin gerektirdiği şeydir . Hezekiel'in zamanında bunlar, iki ayrı siyasi varlık ve iki ayrı tarihe sahiplerdi. Kuzey krallığı, İsrail Evi (Rehoboam'ın kibrinin krallığı bölmesinden sonra Yeroboam'ın önderliğinde ayrılan on kabile), o kadar büyük bir putperestliğe düştü ki, Tanrı kendisini ondan boşanmış olarak tanımladı. Asur tarafından yıkıldı, sürgün edildi ve bir daha geri dönmedi. Güney krallığı, Yahuda Evi de sadakatsizdi, ancak defalarca ve kısmen tövbe etti, asla boşanılmadı ve korundu.

İki ülke, iki rekor, iki cümle. Metin bu.

Demir ızgaranın anlamı

Şimdi yorumlama kısmına geliyoruz, dolayısıyla seviye düşüyor.

Peygamberin (ki o kuşatma ordusunun rolünü oynuyor) ve şehrin arasında bir ızgara duruyor. Bu bir engel. Tanrı'nın 3. ayetteki kendi yorumu ise bunun *"İsrail evine bir işaret" olduğudur*. Yahuda taraf değiştirdiğinde ise ızgara artık mevcut değil.

, tasvir ettiği kuşatmanın başarısız olacağı şeklinde yorumluyorum . Ordu geçemiyor. Kuşatan ile şehir arasında bir şey duruyor.

Bu yorumun açık bir tarihsel dayanağı var. Kudüs birden fazla kez kuşatıldı ve kuşatmalar iki türe net bir şekilde ayrılıyor. MÖ 586'da Nebukadnezar'ın kuşatması başarılı oldu; surlar yıkıldı, Tapınak yandı, halk Babil'e gitti. MS 70'te Titus'un kuşatması da başarılı oldu; aynı şey tekrar yaşandı. Ancak MÖ 701'de Asur Kralı Sennacherib Kudüs'ü kuşattı ve **başarısız oldu**.

Bu başarısızlık, eski Yakın Doğu'daki en iyi belgelenmiş olaylardan biridir ve her iki taraftan da doğrulanmıştır. 2. Krallar 19, RAB'bin meleğinin Asur kampına vurduğunu ve Sennacherib'in Ninova'ya çekildiğini kaydeder. Ve Sennacherib'in kendi Prizması - kendi katipleri tarafından yazılmış, övünmek için her türlü teşvike sahip resmi kaydı - Hezekiah'ı Kudüs'te *"kafese kapatılmış bir kuş gibi" hapsettiğini anlatır* ve sonra, şaşırtıcı bir şekilde, şehri ele geçirdiğini asla iddia etmez. Bir başkenti fetheden bir Asur kralı bunu uzun uzun anlatırdı. Bu kral anlatmadı.

Kudüs'ün başarısız bir kuşatması, kuşatanların geçemediği bir bariyerle tasvir ediliyor. Bunun doğal bir uyum olduğunu düşünüyorum ve size bunun doğru olduğunu söylemek için buradayım.

İki tarafın ne demek istediği

Kitabın tamamı bu argümana dayanıyor, bu yüzden biraz yavaşlayacağım.

Hezekiel, İsrail için sol tarafına, Yahuda için ise sağ tarafına yatarak, tüm süre boyunca şehre doğru dönük şekilde dua eder. Metin neden hangi tarafın özellikle belirtildiğini açıklıyor?

En basit cevap coğrafidir: doğuya bakarken, kuzey solunuzda, güney sağınızdadır. İsrail kuzey krallığı, Yahuda ise güney krallığıydı. Sol, kuzey ve dolayısıyla İsrail'i; sağ ise güney ve dolayısıyla Yahuda'yı temsil eder. Bu bir yorumdur, çoğunluk yorumudur ve ayrıntıyı açıklamak için tamamen yeterlidir, ancak bunun yanlış olduğunu göstereceğim. **Burada duran bir okuyucu, iki ulusun kimliği hakkında hiçbir şey kaybetmez ve zaman konusunda da hiçbir şey kazanmaz.**

Messiah 2030 Projesi'nin çalışmalarını temel alarak (ki bu projeyle ilk orada karşılaştım) benim yorumum, levhaların aynı zamanda zaman **içindeki yönü de kodladığı yönündedir** .

İşte argüman şu: İbranice sağdan sola yazılır. İbranice okuyan birinin gözü sağ kenardan başlar ve sola doğru ilerler. Eğer bir İbranice katiplerin kelimeleri dizdiği gibi olayların sırasını çizerseniz —ki İbranice katipler sıralamaları bu şekilde çizerlerdi— önceki olaylar sağda, sonraki olaylar solda yer alır.

Peygamber, kuşatma altındaki Kudüs'ün bir tasvirinin yanında uzanıyor. Kuşatma, diyagramın ortasındaki sabit noktadır. Ve peygamber önce bir tarafında, sonra diğer tarafında uzanıyor.

- **Sol taraf, İsrail, 390 yıl.** Sağdan sola doğru bir zaman çizelgesinde kuşatmanın solu, *sonrasında anlamına gelir*. İsrail'in 390 yıllık tarihi, kuşatmanın başlangıcından itibaren ileriye doğru uzanıyor.
- **Sağ taraf, Yahuda, 40 yıl.** Kuşatma hakkı, kuşatmadan *önce anlamına gelir* . Yahuda'nın 40 yılı, bir kuşatmayla sona erecek şekilde işliyor.

Eğer bu doğruysa, Hezekiel'e sadece iki süre değil, iki yön de verilmiş demektir ve tuğla üzerindeki tasvir edilen kuşatma, her iki cümlelerin de dayandığı menteşe görevi görür.

Şimdi kendi kendime karşı argümanlarımı öne süreyim, çünkü karşı argümanları tüm gücüyle görmeyi hak ediyorsunuz.

İtiraz şu: Bu, konumla ilgili bir ayrıntı için çok fazla ağırlık. Hezekiel, yerde yatan bir peygamberdir, ölçekli bir diyagram çizen bir ressam değil. Eğer Tanrı "bu yıllar kuşatmadan sonra gelir" ve "bu yıllar kuşatmadan önce gelir" demek istediye, bunu söylemek için gerekli kelime dağarcığına sahipti - İbranicede önce ve sonra için son derece sıradan kelimeler vardır - ve bunları Hezekiel'in başka yerlerinde de kolayca söylemiştir. Bir adamın vücudunun hangi tarafına yattığından kronolojik bir yön çıkarmak, bir sahne yönergesinden çıkarım yapmaktır. Zekice. Zekice olmak, doğru olmakla aynı şey değildir.

Bunun etkisini hissediyorum.

Üç şey **söyledim** .

Öncelikle, ayrıntı iki kez *belirtilmiş* ve bu belirtme yalnızca coğrafi okuma altında hiçbir işe yaramıyor. Eğer sol ve sağ sadece kuzey ve güneyi tanımlıyorsa, yanlar dekoratiftir - metin zaten aynı anda her iki evi de açıkça adlandırmıştır. Tanrı,

Hezekiel'e çok sayıda sembolik eylem vermiştir ve ayrıntılar genellikle bir anlam ifade eder.

İkincisi, demir ızgara aynı yöne işaret ediyor. Tamamen coğrafi bir yorumla, ızgara açıklama gerektirmeyen bir engeldir çünkü kuşatmanın tanımlanmasına gerek yoktur. Benim savunduğum yoruma göre ise, ızgara *hangi* kuşatmayı -başarısız olanı- tanımlar ve kenarlar size ondan hangi yöne doğru saymanız gerektiğini söyler. İki ayrıntı birlikte çalışır, bu da onların birlikte ait olduklarının bir kanıtıdır.

Üçüncüsü: **Okuma, yukarıdan değil, aşağıdan doğrulanıyor.** Kimse bunu sadece Hezekiel 4'ten, hiçbir ön bilgiye dayanmadan çıkaramaz. Bunu savunmamın sebebi, takip edildiğinde her iki cümlemin de tamamen farklı iki yoldan aynı yılda son bulması ve bu yılın aynı zamanda iki farklı saatin daha durduğu yıl olmasıdır. Okuma, kendi kendine açık olmasından değil, ürettiği sonuçlardan dolayı doğrulanmaktadır.

Bu , geçerli bir argüman biçimidir; bir hipotezin herhangi bir disiplinde geçerliliğini kanıtlamasının yoludur; ancak en güçlü biçim değildir ve ben de onu öyleymiş gibi göstermeyeceğim. 6. ve 7. bölümlerdeki yakınsama gerçekleşmezse, bu okumayı bırakmalısınız. Başarısı veya başarısızlığı, elde ettiği sonuçlara bağlıdır.

3. Seviye. İddia edildi, kanıtlanmadı. En güçlü itiraz eksiksiz olarak ifade edildi. Durum bu şekilde ve şimdi kendiniz değerlendirebilirsiniz.

Hezekiel 4'ün bize verdiği şey

- İki ülke, iki cümle: 390 yıl ve 40 yıl. (2. Kademe — metinde böyle yazıyor.)
- Bir gün bir yıla denk gelir. (2. Seviye - 6. ayet bunu söylüyor.)
- Demir bir bariyerle işaretlenmiş, başarısızlıkla sonuçlanan bir kuşatma. (3. Seviye — tartışıldı.)
- İsrail'in yılları o kuşatmadan sonra ileriye doğru akar; Yahuda'nın yılları ise kuşatmaya doğru akar. (3. Seviye — tartışıldı ve bu zayıf halka.)

Hezekiel 4'ün bize vermediği şey, *bu* sayıların çarpılabileceğine dair herhangi bir ipucudur. Bunun için dokuz yüz yıl öncesine, neredeyse hiç kimsenin okumadığı Levililer kitabının bir bölümüne geri dönmemiz gerekiyor.

Bölüm 5 — Levililer 26: Yediyle Çarpıldı

Levililer 26, İsrail'e, henüz ülkeye girmeden önce, eğer O'nu orada terk ederlerse başlarına ne geleceğini Tanrı'nın anlattığı bölümdür.

Bu, rahatsız edici bir bölüm. Aynı zamanda Tevrat'ın yapısal olarak en ilginç bölümü, çünkü tek bir cezayı tehdit etmiyor. Aşamalar halinde, giderek artan bir dizi cezayı tehdit ediyor ve bu artış için açık bir kural sunuyor - ve bu kuralı dört ayrı kez belirtiyor.

18. ayet — “Bunlardan sonra da bana itaat etmezseniz, günahlarınız için sizi yedi kat daha fazla cezalandıracağım.” **21. ayet** — “Eğer bana karşı düşmanca davranır ve bana itaat etmek istemezseniz, günahlarınız için üzerinize belayı yedi kat artıracacağım.” **24. ayet** — “O zaman size karşı düşmanca davranacağım ve günahlarınız için sizi yedi kat cezalandıracağım.” **28. ayet** — “O zaman size karşı öfkeli bir düşmanlıkla davranacağım ve günahlarınız için sizi yedi kat cezalandıracağım.”

Dört uyarı. Her biri, reddetmeye devam edilmesi şartına bağlı. Her birinde **yedi kez tekrarlanması belirtiliyor** .

Yapı açık ve kasıtlıdır: bu, belirli bir çarpanı olan kademeli bir ceza sistemidir. "Yedi kez" ne anlama gelirse gelsin, Tanrı bunu bir bölümde dört kez söylüyor ve her seferinde aynı koşul tetikleniyor: *hâlâ tövbe etmediniz*.

Bu bölümün odak noktası olan soru şudur:

Artık her şey iki İbranice kelimeye bağlı: **שבע** (*Şeva*), yedi ve bu kelime üzerine kurulu ifade.

İki farklı yorum var ve bunlar gerçekten birbirinden farklı.

A yorumu — yoğunluk. "Yedi kat daha fazla" ifadesi, şiddetin yedi kat daha fazla olması anlamına gelir. Daha kötü, daha sert, daha kapsamlı. "Yedi" sayısı, Kutsal Kitap'ta sıklıkla kullanıldığı gibi, tamamlanma sayısı olarak, yani tam ve bitmiş bir ceza ölçüsü olarak kullanılmıştır. Bu yoruma göre, ifade herhangi bir şeyin ne kadar sürdüğü hakkında hiçbir şey söylemez.

B şıkkı — süre. "Yedi kat" ifadesi cümleyi çarpar. Eğer ceza süresi 390 yıl ise ve tövbe ile sonuçlanmadıysa, ceza süresi 390×7 olur.

A yorumu çoğunluğun görüşüdür. Bunu kendi sözlerimle kayda geçiriyorum. Çoğu yorumcu, çoğu çeviri ve çoğu İncil çalışması bu ifadeyi süreyi uzatmak yerine şiddeti artırmak olarak okuyor. En yaygın İngilizce çeviri olan "yedi kat", doğal olarak uzunluktan ziyade dereceyi ifade eder. İbranice uzmanlarına sorsanız, A yorumu rahatlıkla kazanır. Hepsi yanılıyor.

Bu kitap B okuma yöntemini gerektiriyor. Onsuz, katlanmış cümleler, 2730 yıl, 1960 yıl ve 2030 olmaz. İşte bu kilit nokta. Eğer A okuma yöntemi doğruysa, kitabı kapatın.

O halde B şıkkını savunayım ve öncelikle A şıkkındaki doğruları kabul ederek başlayayım.

Yoğunluk ölçümünün doğru tahmin ettiği noktalar

Anlık bağlamı doğru bir şekilde yakalıyor. Levililer 26'da listelenen cezalar nitelikselidir.

— terör, yıkıcı hastalık, yenilgi, kuraklık, vahşi hayvanlar, kuşatma, yamyamlık, sürgün. Dehşet giderek artıyor. Çarpanın bu dehşeti yoğunlaştırdığını okumak, çevredeki materyalle doğal olarak örtüşüyor.

Ve "yedi" sayısı, Kutsal Kitap boyunca kesinlikle bir bütünlük duygusu taşır. Yedi günlük yaratılış. Kain için yedi kat intikam. Naaman'ın yedi kez suya batırılması. Yetmiş kere yedi kez bağışlama. Kimse bunları saymıyor.

Cümlelerin yoğunluğuna ilişkin yorum abartı değil. Bu, cümlelerin tek başına ele alındığında açıkça anlaşılan anlamıdır.

Süreye ilişkin dava

İlk olarak, bölümün yapısı önemli, çünkü tartışma buna bağlı ve neredeyse hiç kimse bunu açıkça belirtmiyor.

Temel	14-15. ayetler — eğer itaat etmezseniz	16-17. ayetler · dehşet, yıpratıcı hastalık, yenilgi
Gerilim 1	18. ayet — <i>yedi kat daha fazla</i>	19-20. ayetler · Gökyüzü demir gibi, toprak hiçbir şey vermiyor
Gerilim 2	ayet 21 — <i>yedi defa</i>	v. 22 · vahşi hayvanlar, kaçırılan çocuklar, ıssız yollar
Gerilim 3	ayet 24 — <i>yedi defa</i>	25-26. ayetler · kılıç, veba, karneyle dağıtılan ekmek
Gerilim 4	ayet 28 — <i>yedi defa</i>	29-33. ayetler · yamyamlık, şehirlerin harap edilmesi, milletler arasında dağılması

Aynı şart kipi dört kez tekrarlanıyor: "*Hâlâ bana dönmedin*" → *yedi kez* . Ve sonuncusunun nereye vardığına dikkat edin — sürgünde, milletler arasında dağılmış halde.

Bu tabloyla ilgili bir uyarı. Bu artışları birden dörde kadar numaralandırdım ve "bölüm kuralı dört kez belirtiyor"dan "kural tam dört kez uygulanır ve sonra sona erer"e geçmek kolay olurdu. Metin bunu söylemiyor. Asla son bir artışı duyurmuyor, asla " *ve bundan sonra daha fazla çarpmayacağım*" demiyor. Verdiği şey, dört kez tekrarlanan bir koşullu ifade: " *Eğer hala dönmezseniz, yedi kez* ."

Bu, dört ayrı olayın sıralanması mı yoksa İsrail'in ciddiye alması için dört kez vurgulanan bir kural mı, bu da başlı başına bir yorum ve metin bunu açık bırakıyor. Ben kurala daha çok eğiliyorum: aynı biçimde tekrarlanan bir koşul, bir listeden çok bir politika gibi okunuyor ve onu tetikleyen koşul hiçbir zaman iptal edilmedi. Burada herhangi bir şeyi tartışmak için bulunmuyorum. Tanrı beni size doğru olanı söylemek için gönderdi, birçok görüş sahibi bilgin arasında yer almak için değil. B şıkkı – süre – tek doğru olanıdır.

Şimdi de argümanlara geçelim — yedi tanesi, kabaca en zayıftan en güçlüye doğru, bir istisna dışında. Sonuncusu bilerek sıra dışı: dürüst olanı o ve dürüst olmak güçlü olmakla aynı şey değil. Dördüncü ve beşinci argümanlar, bölümün dayandığı çifti oluşturuyor ve birlikte okunmaları en iyisi.

Birincisi: İbranice metin kesin değil. 18. ayetteki ifade *אֶתְכֶם ט לִי חֵטְא שֶׁבַע* — *sheva al-chattotekhem* , günahlarınızın üzerine yedi. Zarftır ve işaretlenmemiştir. "Yedi kat daha şiddetli" demiyor ve "yedi kat daha uzun" da demiyor. Her ikisi de dilbilgisel olarak mümkündür. İngilizce çevirilerde "yedi kat" olarak çevrilmesi, İbranice metnin zorlamadığı bir tercihtir. Bu, B okunuşunu kanıtlamaz; sadece dilbilgisi tarafından kapının kapatılmadığı anlamına gelir ki bu, görüldüğünden daha düşük bir eşittir ancak kanıtlanmaya değerdir.

İki: Bölümün aslında sona erdiği ceza bir süredir. Levililer 26, dört aşamadan geçerek sürgünle sonuçlanır ve ardından bu sürgünü hemen zamanla , özellikle de Şabat yıllarıyla ölçer:

"O zaman ülke, düşmanlarınızın ülkesinde bulunduğunuz süre boyunca, bütün ıssızlık günlerinde Şabat günlerinin tadını çıkaracak; o zaman ülke dinlenecek ve Şabat günlerinin keyfini sürecektir." — Levililer 26:34

Bundan sonraki ayet de aynı noktayı vurguluyor: Toprak, ıssızlığının tüm günlerinde, İsrail'in orada yaşadığı dönemde sahip olmadığı bir dinlenme halini yaşıyor.

Bakın ne kadar sıkı bir şekilde yerleştirilmiş. Dördüncü "*yedi kez*" ifadesi 28. ayette geçiyor. Cezası 33. ayete kadar devam ediyor ve dağılmayla sona eriyor. Ve 34. ayette - hemen bir sonraki satırda - metin bu cezanın nasıl ölçüldüğünü belirtiyor: yıllar cinsinden. Son çarpan ve sayılan süre metinde yan yana, aralarında hiçbir şey yok.

Bölümün kendi mantığı aritmetikle son buluyor. Metinde yıllar cinsinden ölçülen bir cezaya eklenen bir çarpan, yıllara bir etki eden bir çarpandır.

Üçüncüsü: Sürgün aslında şöyle hesaplanmıştı. 2. Tarihler 36:21'de Babil'in yetmiş yılı anlatılırken, Tarihçi doğrudan Levililer 26'ya geri dönüyor.

"Yeremya'nın ağzından RAB'bin sözünü yerine getirmek için, ülke Şabat günlerinden faydalanıncaya kadar" gerçekleşti . Sürgün, Şabat yıllarının geri ödenmesi olarak açıklanıyor ve geri ödeme sayılıyor. Daniel ise Daniel 9:2'de Yeremya'nın yetmiş yılını gerçek bir süre olarak okuyor, sayıyor ve bittiğinde dua ediyor.

Dolayısıyla, tam olarak gerçekleştirdiğim işlem için kanonik bir emsalimiz var: Tevrat'tan bir ceza süresini alıp, bunu yıl sayısı olarak ele almak, saymak ve sona ermesini beklemek. Daniel bunu yaptı. Bu egzotik bir hareket değil.

Dört: tam olarak neyin yedi katı ? Bu benim başlangıçta savunduğum bir argüman değildi. Bir itirazdan doğdu ve tüm soruyu anlama şeklimi değiştirdi.

Şiddet ölçülebilir bir nicelik değildir. Bir cezanın diğerinin yedi katı olduğu bir birim yoktur. Bir kıtlığın bir önceki kıtlıktan tam yedi kat daha kötü olmasının ne anlama geleceğini sorun, sorunun cevabı yoktur - bunun nedeni hesaplamanın zor olması değil, hesaplanacak bir şeyin olmamasıdır.

Süre birimi de vardır: Yıl. Kırk yıllık bir ceza yediyle çarpıldığında iki yüz seksen yıllık bir ceza eder ve bunu herkes kontrol edebilir.

Şimdi bunu iyice inceleyelim. Ceza, dünyadan bağımsız, havada asılı duran bir nitelik değildir; insanlara uygulanan bir şeydir ve uygulamak zaman alır. Bu nedenle her cezanın iki boyutu vardır: ne kadar sert ve ne kadar uzun. *Toplam* ceza ise bu iki boyutun bir ürünüdür. Dolayısıyla metinde cezanın yedi katı olacağı söylendiğinde, bu toplam hakkında bir şeyler söylenmektedir. Toplamın oluştuğu iki boyuttan yalnızca birinde, herhangi bir şekilde kontrol edilebilir şekilde yedi katı bulunabilir.

Gerçek bir karşı argüman var ve bu tek kaçış yolu. Yedi sayısı, Kutsal Kitap boyunca bütünlüğü ifade eden bir deyimdir — Yaratılış 4:15'teki "ondan yedi kat intikam alınacaktır" ifadesi rastgele bir hesaplama değildir. Eğer Levililer 26'daki *yedi sayısı da bu türden bir deyim ise, "tamamen" anlamına gelir* ve hiçbir nicelik içermez.

O yolu izleyin ve nereye vardığına bakın. Eğer sayı tamamen deyimisel ise, hiçbir şeyi ölçmüyor demektir ve dört ifade artan bir sıralama değil; aynı şeyin artan vurguyla dört kez söylenmesidir. 19, 22, 25 ve 29. ayetlerdeki cezalar, bir merdivenin dört basamağı değil, yargılamanın dört farklı tasviri olacaktır.

Yani bir yol ayrımı var ve her iki yol da üzerinde çalışabileceğim bir yere çıkıyor. Ya *yedi katı* nicel bir ifadedir - bu durumda zaman boyutuna sahip bir toplamla ilgilidir ve faktörün kontrol edilebildiği tek boyut süredir - ya da hiç nicel değildir, bu durumda A yorumu da ciddiyetin çarpılmasıyla ilgili bir yorum değildir. Bu,

Tanrı'nın *bunun ciddi bir durum olduğunu* dört kez söylemesiyle ilgili bir yorumdur.

çarpma hem de ölçülemeyen bir şeyin çarpımı olamaz .

Beşinci olarak: iki okumadan yalnızca biri yanlış olabilir.

Dördüncü argümanı bir adım daha ileri götürelim. Eğer yedi faktörü şiddete bağlıysa, o zaman kimsenin belirtemeyeceği, ölçemeyeceği veya kontrol edemeyeceği bir miktara bağlıdır. Cezanın şiddeti daha önce ne kadardı? Belirtilmemiş. Cezadan sonra ne kadar şiddetliydi? Yedi katı. Ne kadar zaman diliminde? Bu da belirtilmemiş — Levililer 26, şiddetin artmasının hiçbirine süre atfetmiyor.

Bu şekilde oluşturulan bir iddia yanlış çıkamaz. Hiçbir gözlem, hiçbir tarih, hiçbir hesaplama bunu çürütemez. İsrail'in üç bin yıl boyunca başına ne gelirse gelsin, yedi katı bir şey olarak tanımlanabilir.

Şimdi yanına süre değerini de ekleyin. Belirtilen bir başlangıç tarihinden itibaren 390 yıl, yedi ile çarpıldığında bir yıl verir; bu yıl ya doğrudur ya da değildir. Düşmanca bir okuyucu bunu bir dakikadan kısa sürede hesap makinesiyle kontrol edebilir. Risk alıyor.

Yanlış olamayacağı iddiası hiçbir iş yapmaz. Bu, düzenliliğe duyulan bir tercih değildir; bir şey söylemekle hiçbir şey söylememek arasındaki farktır. *Yedi katı* gerçek bir niceliğin gerçek bir çarpımı ise, prensipte yanlış uygulandığının keşfedilmesi mümkün olmalıdır. Bu iki yorumdan yalnızca biri bunu mümkün kılar.

Bu argümanın kötü bir versiyonu bir adım ötede duruyor. Kötü versiyon şöyle işliyor: *Süre okuması bana bir sayı veriyor, şiddet okuması vermiyor, bu nedenle süre okuması doğru.* Bu bir argüman değil, bir tercihtir ve bir eleştirmenin tüm sistemin güdülenmiş akıl yürütme olduğunu söylediğinde tam olarak kastettiği şey budur. Kesin bir cevap istemek, metnin böyle bir cevap sağladığının kanıtı değildir. Birçok metin gerçekten de sağlamaz.

İyi versiyon, metnin nasıl davrandığına dair bir iddiadır, benim ne istediğime dair değil. **Hezekiel'e aslında ne verildiğine bakın.** "Orada uzun süre yat" değil. Üç yüz doksan gün, sonra kırk gün - ve sonra, noktanın kaçırılmaması için, açık bir dönüşüm oranı: *her yıl için bir gün.* Tanrı cümleyi nicelendirdi ve sonra peygambere hangi birimle okuyacağını söyledi. Bu, atmosferin dili değil. Tam olarak, belirtilen bir dönüşümle birlikte, sayılmak üzere verilen sayılar.

Bunu Levililer 26 ile yan yana koyun ve oradaki sadeliğe dikkat edin. Bir bölümde kesin bir çarpan, diğerinde ise kesin terimler var. Süre okumasına göre, oyundaki

her sayı başka bir sayıyla buluşur ve iş yapar. Şiddet okumasına göre ise, kesin çarpan asla kesin terimlere dokunmaz; bunun yerine nicelleştirilmemiş bir şeye etki ederken, 390 ve 40 ilk sona ermelerinden sonra boşta kalır.

Bu bir kanıt değil. Tanrı'nın sayılarını bana uygun hale getirme yükümlülüğü yok ve ekonomik bir argüman sonuçta bir metnin nasıl bir araya gelmesi gerektiğiyle ilgili bir argümandır.

Ancak bir okuma belirtilen her miktarı kullanılmadan bırakırken, diğer okuma bunların hepsini kullanıyorsa, bu dikkate değer bir durumdur ve kötü versiyonun aksine, bu benim tercihlerimle ilgili bir iddia değil, metinle ilgili bir iddiadır.

Altıncı: Şiddet okuması, tarihin pişmanlık duymamasından önce bölümün sonuna ulaşır. Dördüncü ve beşinci argümanlar, kelimelerin ne anlama gelebileceğiyle ilgilidir. Bu argüman ise bölümün hâlâ ne için olduğuyla ilgilidir.

Şiddet içeren bir yorum altında, Levililer 26 kapalı bir diziyi anlatır. Dört yoğunlaşma, sürgünle sona erer ve ardından bölüm 40-42. ayetlerde itiraf olasılığına döner. Merdiven durur. İsrail'in Babil'e kadar başına gelenlerin bir anlatımı olarak işe yarar - ve sonra söyleyecek başka bir şeyi kalmaz.

Fakat bu dört tırmanışın her birini tetikleyen koşul tek bir şeydi: *Siz hâlâ Bana dönmediniz.* Ve bu koşul Babil'de sona ermedi. Yahuda Evi iki bin yıldır Mesih'ine dönmedi. Eğer tetikleyici hâlâ aktifse ve metin durmuşsa, o zaman Levililer 26, MÖ sekizinci ve altıncı yüzyıllarla ilgili bir bölümdür ve o zamandan beri hiçbir şeyle ilgili değildir.

Sürece bakıldığında, hâlâ devam ediyor. Pişman olunmayan her sona erme yeni bir dönem doğuruyor ve bölümün aritmetiği, hâlâ reddeden bir ulus üzerinde işlemeye devam ediyor.

Dolayısıyla soru sadece İbranice metnin hangi okumaya izin verdiği değil; her ikisi de izin veriyor. Soru, Levililer 26'nın son iki bin yıl hakkında söyleyecek bir şey bırakmasının hangi okumaya izin verdiğidir.

Yedinci madde — ve bu benim en çok savunduğum madde — okumanın ortaya koyduğu sonuçla doğrulanmasıdır. 4. Bölümde de aynı itirafı yapmıştım ve aynı nedenden dolayı. Hezekiel 4'ün iki cümlesine süre olarak çarpanı uygulayın ve her ikisi de farklı yollarla, farklı çarpanlarla, sekiz yüz yıl arayla başlayan tarihlerden aynı yıla ulaşır. Eğer B okuması yanlış olsaydı, bu olmazdı.

Bu mantığı gizlemek yerine size göstermeyi tercih ederim. Bu, en iyi açıklamaya yönelik çıkarımdır; bu da gerçek bir argüman biçimidir ve ispattan daha zayıftır.

Beşinci ve yedinci argümanların nasıl bir araya geldiğine dikkat edin, çünkü bunlar tek bir işlemin iki yarısıdır. Beşinci argüman, süre okumasının başarısız olabilecek bir iddia ortaya koyduğunu söyler. Yedinci argüman ise, kontrolü çalıştırdığınızda başarısız olmadığını söyler. Her iki yarısı da tek başına zayıftır; yanlışlanabilir bir iddia bu nedenle doğru değildir ve eğer iddia en başından beri yanlış çıkamayacaksa, şanslı bir sonuç hiçbir şeyi kanıtlamaz. Birlikte, herhangi bir şeyi nasıl test edeceğinizin basit bir örneğidirler: Yanlış olabilecek bir şey söyleyin, sonra gidip bakın.

O tartışmanın bu versiyonunu burada yayınlamayacağım.

Dördüncü argümanın daha güçlü bir kuzeni var ve size hem iyi hem de kötü versiyonunu göstermek istiyorum, çünkü aralarındaki fark bu kitabın tüm yöntemini oluşturuyor.

uygulanması gerekiyor ve bu da zaman alıyor. Metnin Yahuda için verdiği tek süre kırk yıldır. Dolayısıyla yedi kat daha ağır ceza kırk yıl daha devam etmeli ve tövbe edilmezse, kırk yıl daha yedi kat daha ağır ceza uygulanmalı. İki bin yıl boyunca bu yaklaşık elli dönem demektir ve şiddet kırk iki basamaklı bir sayı olan yedi üzeri ellinci kuvvete ulaşır. Kimse buna dayanamaz. Bu nedenle şiddet imkansızdır.

Bunun ilk yarısı doğru ve dördüncü argüman da bunun üzerine kurulu. Bir ceza zaman içinde uygulanmalıdır. Şiddet, süreden bağımsız olamaz. Bu gözlem, yoğunluk okumasının sadece olası olmadığı değil, eksik olduğu düşüncesine kapılmama neden oluyor.

İkinci yarıda işler ters gidiyor ve iki noktada ters gidiyor.

taşıyıcı firmanın *kırk yıl daha faaliyet göstermesi* gerekiyor ve bunu kanıtlayan hiçbir şey yok.

Levililer 26'da hiçbir süre belirtilmemiştir. Dört şiddetlendirme aşamasından hiçbirinin süresi belirtilmemiştir; 19, 22, 25 ve 29. ayetlerdeki cezalar, bir sonraki şiddetlendirme aşamasına kadar devam eder. Şiddetlendirme yorumunu savunan biri, şiddetlendirilmiş cezanın belirsiz bir süre boyunca devam ettiğini söyleyebilir ve metin bunu çelişmez. Sürenin kırk yıl olması gerektiğinde ısrar etmek için, Hezekiel'in terimini hiç bahsedilmeyen bir bölüme dahil etmem gerekir - ve kendi çerçeveyi rakibimin pozisyonuna dahil etmek, daha iyi gizlenmiş olsa da, bir döngü içinde tartışmakla aynı hatadır.

Ve kırk iki basamaklı sayı, iyi bir argümanın en güçlü değil, en zayıf noktasıdır. Sınırsız şiddet çarpımının asıl sorunu, sayının büyük olması değil. Sorun, *sürgünden yedi kat daha kötü bir durumun, sürgünden yedi kat daha kötü bir durumdan daha kötü olmamasıdır*. Sorun tutarsızlıktır, büyüklükte değil - ve bu, dördüncü

argümanın zaten abartılı ifadeler olmadan dile getirdiği noktadır.

Üçüncü bir neden daha var ve bu da benim için belirleyici olan neden oldu. Eğer katlanarak artan şiddetin tekrar eden bir terim gerektirdiğini kabul edersem, yoğunluk yorumunu çürütmüş olmam; sessizce onu süre yorumuna dönüştürmüş ve sonra zafer ilan etmiş olurum. *Yedi kez tam, eksiksiz, uygun ölçüde* anlamına geldiğini gerçekten savunan bir rakip , hiçbir tekrar eden terime bağlı değildir, bu nedenle indirgeme ona asla ulaşmaz. Sadece kimsenin savunmadığı bir pozisyonu alt eder. Bununla birlikte, ceza "tamamen" katlanarak artarsa, tekrar "tamamen" katlanabilir mi? Pişmanlık olsun ya da olmasın, ceza şiddet sınırına ulaşmış olurdu.

Bunu bu kadar uzun uzadıya anlatmamın tek bir argümandan daha büyük bir sebebi var. Büyük bir sayı, içeriğiyle orantısız bir şekilde ikna eder ve kehanet niteliğindeki yazılar uzun zamandır böyle sayılara başvurma alışkanlığına sahiptir. Eğer bu kitapta başka her yerde aritmetiğimi kontrol etmenizi istiyorsam, beni en çok memnun eden hesaplamayı da bir kenara bırakmaya hazır olmalıyım. Bu hesaplama beni memnun etti ve onu burada yayınlamıyorum.

Buradayken bir açıklama daha yapayım. Bu bölümün önceki bir taslağında, Levililer 26'nın şiddet artışlarını dört ile sınırladığı (18, 21, 24, 28. ayetler) ve bu nedenle şiddetin dördüncüye kadar yediden fazla artamayacağı iddia edilmişti. **Bu da bana doğru gelmedi. Metinde hiçbir yerde bir sınır belirtilmiyor.** Ben bir kalıba sınır koyuyordum, ki bu da bu kitapta diğer insanlardan yapmamalarını istediğim şey tam olarak buydu. Artık bu durum ortadan kalktı.

Eğer kural süresiz ise, neden 2030'da sona eriyor?

Geriye kalan soru bu ve ben bunu başkası sormadan önce gündeme getiriyorum.

Eğer Levililer 26, dört maddelik bir liste yerine kalıcı bir kuralı belirtiyorsa, o zaman tövbe edilmeden geçen bir süre sona erdiğinde kural hâlâ geçerlidir. Yahuda'nın cezası MS 70'te ve tekrar MS 350'de katlandı. Yahuda hâlâ tövbe etmemişken, mevcut süre 2030'da sona erdiğinde, kural neden tekrar devreye girmiyor - 1960'ın yedi katı, yani 13720 yıl daha?

Bunun aritmetik bir cevabı yok. Aritmetik işlemler memnuniyetle devam ederdi. Cevap aritmetiğin dışından gelmeli ve bu kitabın var olma sebebi de tam olarak bu: **olaylar zincirinin tırmanması bitmiyor, zaman tükeniyor.** Levililer 26'da durum böyle değil.

Sonunda gerilim artar. 40-42. ayetlerde ise itiraf ve hatırlanan bir antlaşmayla sona erer. Çoğalmalar varış noktası değil; varış noktası reddedilirken olanlardır.

10. ila 12. bölümlerde savunulan şey, 2030 yılında *reddetmenin sona ereceğidir* ; ceza süresi dolduktan sonra, tövbe etmeyenlerin yok edilmek yerine kovulduğu beş aylık bir süre vardır ve ardından Mesih geri döner ve cezanın ait olduğu düzenleme sona erer. Başka bir çoğalma, Tanrı'nın hatırlayacağını söylediği bir antlaşmanın on üç bin yıl daha sürmesini gerektirir.

Yani durma noktası bölümden okunmuyor. Bu kitapta yer alan her şeyden okunuyor: aynı yıla denk gelen üç farklı saat, sonbahar bayramlarında sona eren gün sayımları, İsa'nın henüz tamamlamadığı bayram dizisi. Eğer bunlar başarısız olursa, evet, beklenti 2030 değil 13790 olur.

Neden hiçbir zaman ya da şeklinde olmadı?

Son bir düşünce daha var ve bu, bölümün en faydalı düşüncesi.

Başlangıçta bunu A ve B olmak üzere iki rakip yorum olarak kurguladım ve soru genellikle bu şekilde soruluyor. Şimdi ise bu kurgunun yanlış olduğunu düşünüyorum ve bunun nedeni dördüncü argüman.

Bir cezanın iki boyutu vardır: ne kadar sert ve ne kadar uzun. Cezanın miktarı ise her ikisinin de bir ürünüdür. Süre olmadan sertlik, daha hafif bir ceza değildir; hiç ceza değildir, çünkü kimseye hiçbir şey uygulanmamaktadır. Sertlik olmadan süre de aynı şekilde anlamsızdır. Boyutların hiçbirisi kendi başına var olamaz. Dolayısıyla "*cezanın yedi katı*" ifadesi, bir boyutun veya diğerinin çarpılması arasında bir seçim anlamına gelmez. Bu, miktar hakkında bir iddiadır ve miktar her ikisinden de oluşur.

Bu da A okuması ve B okumasının rakip olmadığı anlamına gelir. A okuması olayın bir boyutunu tanımlarken, B okuması sayının gerçekten kontrol edilebileceği boyutu tanımlar. Eğer bir insan cezadan ders almazsa, cezayı uzatmak ve yoğunlaştırmak, o otoritenin ne demek istediğine dair iki rakip teori değil, aynı otorite eylemidir.

Bu, itirazı ortadan kaldırmaz. Süre okuması hala kendi başına aritmetiği taşımak zorundadır ve hala 3. Seviyedir - hala yedi sayısının yıllara bağlı olduğuna dair sözüme güveniyorsunuz. Ancak bu bölüme Levililer 26'nın şiddetle ilgili olduğundan emin olarak geldiyseniz, tamamen haklı olabileceğinizi ve bu kitabın hala işe yaradığını fark edin. Benim hesaba katmadığım boyutu tanımlıyorsunuz.

Bunun içindeki hiçbir şey diğer boyutu ortadan kaldırmaz.

Levililer 26'nın bize verdiği şey

- Belirtilen çarpan: **yedi** . (2. Seviye — *metinde dört kez geçiyor.*)
- Belirtilen tetikleyici unsur: **tövbe etmeyi sürekli reddetmek** . (2. Aşama)
- Belirtilen yapı: **dört ardışık aşama** . (2. Kademe.)
- Çarpan, cümlelerin *süresine uygulanır*. (3. Seviye — *yukarıda tartışıldı. Azınlık görüşü. Bu kitabın temel noktası.*)
- Ve azınlık statüsünün ne kadar değerli olduğuna dair bir not. Çoğunluk *yedi kez okuyor*. Şiddet açısından bakıldığında, çoğunluğun yanıldığını yüksek sesle dile getirdim; şiddet ve sürenin tek bir niceliğin iki boyutu olduğunu, bunlardan sadece birinin yedi katını kontrol edilebilir bir şekilde taşıyabileceğini ve ölçülemeyen boyutu çarpan bir okumanın neyi çarptığını açıklaması gerektiğini savundum. Bu, "herkes yanılıyor" iddiasından daha dar kapsamlı bir iddia ve benim ihtiyacım olan tek iddia bu.

Hezekiel 4'ten iki cümle. Levililer 26'dan bir çarpan. İşte tüm araç seti. Şimdi saymaya başlayalım.

Bölüm 6 — İsrail'in Saati

İki cümle, bir çarpan, dört sayma kuralı. Şimdi ilk saati çalıştırıyoruz.

Nerede başlıyor?

Hezekiel'in bahsettiği 390 yıl, İsrail Hanedanı'na, kuzey krallığına, yani Yeroboam önderliğinde ayrılan ve bir daha geri dönmeyen on kabileye aittir.

4. Bölümde savunulan yoruma göre, İsrail'in yılları, tuğla üzerinde tasvir edilen kuşatmanın *solunda yer alır; bu da sağdan sola doğru ilerleyen İbrani zaman çizelgesinde , kuşatmanın oradan itibaren ileriye doğru ilerlediği anlamına gelir* . Ve demir ızgara, kuşatanın ele geçiremediği bir kuşatmayı işaretler.

Tarih kayıtlarında Kudüs'e karşı başarısızlıkla sonuçlanan tek bir kuşatma girişimi bulunmaktadır. **MÖ 701**.

Asur kralı Sennacherib, Yahuda'nın surlarla çevrili şehirlerine saldırdı ve onları ele geçirdi. Sonra Kudüs'e geldi, ancak şehri ele geçiremedi. İkinci Krallar 18-19 ve

İşaya 36-37, hikâyeyi içeriden anlatıyor: Hezekiya'nın haraç vermesi, Rabşake'nin surdaki konuşması, İşaya'nın sözü, RAB'bin meleğinin kampı vurması ve Sennacherib'in Ninova'ya dönmesi ve oğullarının onu sonunda tanrısının tapınağında öldürmesi.

Asur kayıtları da aynı hikâyeyi dışarıdan anlatıyor ve sessizliği İncil'in konuşmasından daha yüksek sesli. Sennacherib'in Prizması, kendi katipleri tarafından yazılan resmi yıllıklar, Hezekiah'ın surlarla çevrili kırk altı şehrini ele geçirmekle ve Hezekiah'ı Kudüs'te *"kafese kapatılmış bir kuş gibi" hapsetmekle övünüyor*. Ve sonra duruyor. Alınan haraçları kaydediyor. Şehri asla sahiplenmiyor. Bir başkenti ele geçiren bir Asur kralı bunu uzun uzun, sayılarla anlatırdı. Bu kral ise bir kafesten bahsetti ve devam etti.

2. Seviye. Tarih, Asur isim kanonu, Prizma ve İncil anlatımı tarafından bağımsız olarak belirlenmiştir ve MÖ sekizinci yüzyıldaki herhangi bir tarih kadar güvenilirdir. Az sayıda akademisyen, Tirhakah'ın yaşıyla ilgili bir zorluğu çözmek için MÖ 688-686 civarında ikinci bir sefer önermektedir; çoğunluk ise 701'de tek bir seferi savunmaktadır. Ben de çoğunluk tarihini, yani geleneksel tarihi kullanıyorum.

Kullanmadığım bir şeyden bahsetmek istiyorum . Kuzey krallığı MÖ 722 civarında Asur'a düştü ve sürgün edildi — Samarya üç yıl kuşatıldı ve ele geçirildi, nüfus yeniden yerleştirildi, on kabile kayboldu. Bu, İsrail'in cezalandırılmasının başlangıcı için en bariz adaydır ve ben bu tarihi kullanmıyorum. 2030'u vermiyor; MÖ 722 + 2730 yıl 2009'a denk geliyor ki bu da hiçbir yere varmıyor. Bunu belirtiyorum çünkü alternatifin var olduğunu ve işe yaramadığını bilmenizi istiyorum, yoksa siz keşfedip merak edersiniz.

MÖ 701 başlangıç tarihi, 4. Bölümdeki tartışmadan (ızgara ile işaretlenen başarısız kuşatma) kaynaklanıyor, istediğim cevabı verecek bir başlangıç tarihi arayışından değil . Eğer 4. Bölümü reddettiyseniz, bunu da reddetmelisiniz. İşte belirtilen bağımlılık budur.

ilk dönem

$$\text{MÖ 701} + 390 \text{ yıl} = \text{MÖ 311}$$

(1. Kademe. Astronomik sayı sisteminde: $-700 + 390 = -310$, yani MÖ 311.)

İsrail'in asıl cezası MÖ 311'de sona erdi.

İsrail halkı MÖ 311'de tövbe etti mi? Hayır. Tövbe edecek bir İsrail halkı yoktu; on kabile uluslar arasında dağılmıştı ve bu durum dört yüzyıldır böyleydi. Ceza süresi

doldu ve hiçbir şey değişmedi.

MÖ 311'de başka bir şey daha oluyordu ve bunu dikkatlice ele almak istiyorum, çünkü bu tür kitaplarda genellikle abartılan ayrıntılardan biri de bu.

Gerçek şu ki: MÖ 311 baharı, Seleukos döneminin başlangıcıdır. I. Seleukos Babil'i geri aldı ve bu yeniden fetihten itibaren tarihlenen dönem, yüzyıllar boyunca tüm Yakın Doğu'nun standart takvimi haline geldi. Yahudilerin de benimsediği Babil takvimine göre, birinci yıl 1 Nisan'da (MÖ 311, 3 Nisan) başlar.

Yahudiler de bunu benimsedi. Buna *minyān shtarot* , yani Sözleşmeler Çağı adını verdiler. Bu, 1 Makabiler kitabında kullanılan tarihleme sistemidir. Bin yıldan fazla bir süredir Yahudi hukuk belgelerinde, evlilik sözleşmelerinde ve satış senetlerinde görölmektedir. Seleukos krallarının ölümlünden çok sonra bile, Yahudi katipler belgelerini bir Yunan generalinin Babil'e girdiği yıldan itibaren tarihlendiriyorlardı.

Burada gerçek bir imge var. İsrail'in tövbe etmeden cezasının sona erdiği yıl, Yahudi halkı kendi sözleşmelerini bir putperest kralın saltanatıyla tarihlendirmeye başladı ve bunu bin yıl boyunca sürdürdü.

Doğru olmayan ve iddia etmeyeceğim şey şu: MÖ 311'de Yahudiye'de hiçbir şey olmadı. Savaş yok, fetih yok, hükümdar değişikliği yok. Ptolemaios 312'de bölgeyi ele geşirmiş ve geri çekilmişti; Antigonos tekrar işgal etmişti; 311'deki Hanedanlar Barışı meseleyi açık bırakmış ve sahada hiçbir şeyi çözmemişti. Kalıcı Ptolemaios kontrolü ancak 301'deki İpsus'tan sonra geldi.

Dolayısıyla MÖ 311 yılının önemi takvimseldir, askeri değil. İlginç bir yankı uyandırıyor ve kanıt niteliği taşıyor. Aritmetik hiçbir şekilde buna bağlı değil ve Seleukos Dönemi farklı bir yılda başlamış olsaydı, saat tam olarak aynı şekilde işlerdi. Bunu dahil etmemin sebebi çarpıcı olması ve çarpıcı olmanın kanıtlayıcı olmakla aynı şey olmamasıdır.

Çarpma işlemi

Tövbe yok. Levililer 26 geçerlidir.

$$390 \times 7 = \mathbf{2730 \text{ yıl}}$$

(1. Kademe)

Şimdi, görüldüğünden daha önemli bir soru: **Ne zamandan itibaren?**

İki seçenek var. Ya katlanmış süre, ilk sürenin sona erdiği MÖ 311 yılından itibaren ileriye doğru işleyecek ya da orijinal sürenin yerini alacak ve kuşatmanın başladığı MÖ 701 yılından itibaren geçerli olacak.

İkinciye kullanıyorum. Çarpılmış cümle MÖ 701'den başlıyor.

İşte nedeni. Levililer 26, “ve sonra daha fazla ceza ekleyeceğim” demiyor. “Günahlarınız için sizi yedi kat daha fazla cezalandıracağım” diyor ; aynı günahlar, yedi kez cezalandırılıyor. Çarpmanın nesnesi, eski cezaya eklenen yeni bir ceza değil, cezanın kendisidir. Bir cezayı yediyle çarpan bir hakim, ardışık bir ceza eklemiyor; aynı suç için yeniden ceza veriyor. Ve bir ceza, orijinal cezanın dayandığı noktadan itibaren infaz edilir; İsrail için bu, MÖ 701 kuşatmasıdır.

Menteşe” kelimesini aklınızda tutun . Bu kelime, bir sonraki bölümde burada olduğundan daha fazla iş görecektir ve eğer kullandığım kural aslında kılık değiştirmiş iki kurala, beni burada yakalayacaksınız.

(3. Seviye — bu yoruma dayalı bir tercih ve bunu belirtmeliyim. Eğer çarpılan terim MÖ 311'den itibaren ileriye doğru işleseydi, $MÖ\ 311 + 2730 = MS\ 2420$ olurdu ve kitap olmazdı. Tercih önemlidir ve ben bunu varsaymak yerine savundum.)

Sonuç

$$\mathbf{MÖ\ 701 + 2730\ yıl = MS\ 2030}$$

(Kademe 1. Astronomik: $-700 + 2730 = 2030$.)

İsterseniz uzun yoldan da bakabilirsiniz. MÖ 701'den MÖ 1'e 700 yıl var. Bir yıl daha ekleyince MS 1'e ulaşıyoruz. Yani 701 yıl geçti, geriye MS 1'den itibaren 2029 yıl kalıyor ki bu da MS 2030'a denk geliyor.

Levililer 26'da belirtildiği gibi, İsrail Evi'nin cezası yedi katına çıkarılarak şu tarihte sona erer:

2030 .

Tek bir saat hiçbir şeyi kanıtlamaz.

Bunu gerçekten kastediyorum.

Eğer tartişmanın tamamı bu olsaydı, bu konuda bir kitap yazmazdım. Tartışmalı bir başlangıç tarihinden, tartışmalı bir çarpan üzerinden hedef yıla uzanan tek bir aritmetik zincir, dışarıdan bakıldığında eğri uydurma işleminin tam olarak neye benzediğini gösteriyor ve başkasının elinde böyle bir şeyden şüphe duyardım.

fark edin . Hesaplamalar çok basit.

— 390 kere 7 kesin bir toplama işlemi değil. Tartışmaların *tamamı* seçeneklerde gizli: ızgaranın başarısız bir kuşatmayı işaret etmesi, sol tarafın zaman içinde ileriye doğru bir hareketi ifade etmesi, çarpanın süreyi uzatması, çarpılan terimin orijinal başlangıç noktasından tekrar çalışması. Dört yorumlama yargısı, her biri savunulabilir, hiçbirisi kesin değil, hepsini savunmak bana kalmış.

İşte bu yüzden ikinci saat çok önemli. Farklı bir tarih, farklı bir başlangıç tarihi, farklı sayıda yıl ve farklı sayıda çarpma işlemi kullanıyor. Bununla sadece iki şeyi paylaşıyor: aynı Hezekiel bölümü ve Levililer'deki aynı kural.

Eğer okuma yanlışsa, ikinci saat tamamen başka bir yere düşmelidir.

Bölüm 7 — Yahuda'nın Saati

Hezekiel'in ikinci cümlesi daha kısadır ve tarihi daha iyi belgelenmiştir, çünkü Yeni Ahit'in merkezindeki olayları kapsar.

“Bunları tamamladığınızda, ikinci kez sağ tarafınıza yatacaksınız ve Yahuda evinin günahını taşıyacaksınız; bunu size kırk gün, her yıl için bir gün olarak belirledim.” — Hezekiel 4:6

Kırk yıl. Sağ taraf.

4. Bölümdeki okumaya göre, sağdan sola doğru bir zaman çizelgesinde sağ taraf *daha önceki dönemi ifade eder* ; Yahuda'nın kırk yılı bir kuşatmadan ileriye doğru değil, **bir kuşatmaya doğru ilerler** . Cümle bir kuşatmada başlar, bir kuşatmada sona erer.

Yani Kudüs kuşatmasıyla sona erecek kırk yıla ihtiyacımız var. Ve böyle bir kuşatma var, üstelik de gizli değil.

Çarmıha gerilişten kuşatmaya

İsa, MS 30 yılının 5 Nisan'ında, Fısıh Bayramı'nda çarmıha gerildi.

(3. Kademe. Bu tarih, MS 26'daki vaftizden ve üç buçuk yıllık hizmetten kaynaklanmaktadır ve MS 26'daki vaftiz, Luka 3:1'deki Tiberius'un on beşinci yılına ilişkin azınlık hesaplamasından kaynaklanmaktadır. Bunu aşağıda ayrıntılı olarak ele alacağım, çünkü bu kitapta dördüncü zayıf noktadır ve bunu bir yan cümle içinde göz ardı etmeyeceğim.)

Kırk yıl sonra, MS 70 yılında, Fısıh Bayramı'nda Titus, Kudüs surlarını tamamladı.

Zamanlama, yaşanan dehşetle tesadüfi değildi. Josephus, Roma hatları kapandığında şehrin Fısıh hacılarıyla dolup taşıtığını anlatır; içeride mahsur kalan nüfus, yerleşik bir nüfus değil, festival nüfusuydu; bu nedenle ardından gelen kıtlık bu kadar felaket boyutundaydı. Kuşatma Fısıh Bayramı'nda başladı.

MS 30 + 40 yıl = MS 70

(1. Kademe)

Kırk yıl, Fısıh bayramından Fısıh bayramına, çarmıha gerilişten kuşatmaya kadar. Ve arada, ulusal bir karar.

İsa, kırk yılın ne için olduğunu söylemişti: *“Ey Yerusəlim, Yerusəlim! Peygamberleri öldüren, kendisine gönderilenleri taşıyan şehir! Tavuk civcivlerini kanatlarının altına topladığı gibi, çocuklarınızı da toplamayı ne kadar çok istedim! Ama siz istemediniz. İşte, eviniz size ıssız bırakılıyor!”* (Matta 23:37-38) Ve çarmıha giderken: *“Çünkü düşmanlarınız size karşı bir siper kuracak, sizi kuşatacak, her yandan sizi sıkıştıracak ve sizi, çocuklarınızı da yerle bir edecekler; sizde taş üstünde taş bırakmayacaklar, çünkü ziyaretinizin zamanını tanımadınız.”* (Luka 19:43-44)

Kırk yıl boyunca elçiler tapınak avlusunda vaaz verdiler. Kırk yıl boyunca sunulan teklif açık kaldı. Kırk, İncil'de bir sinama dönemini ifade eden sayıdır: çöl, tufan, Ninova'daki Yunus, dağdaki Musa, çöldeki Rab. Bu, Yahuda'nın kırk yılıydı.

Sana borçlu olduğum düzeltme

İşte size göstermeyi söz verdiğim iki hatadan ikincisi.

İlk kitabımda Tapınağın "MS 70 yılında Fısıh Bayramı sırasında" yıkıldığını yazmıştım. Bu yanlış ve bunun yerine ne olduğunu daha doğru bir şekilde belirtmekte fayda var, çünkü tartışmanın aslında ihtiyaç duyduğu şey düzeltilmiş versiyondur.

Kuşatma , MS 70 yılının Nisan ayının ortalarına denk gelen 14 Nisan'da, yani Fısıh Bayramı'nda başladı. Tapınak , yaklaşık üç buçuk ay sonra, Ağustos ayının ilk haftasında, 9 veya 10 Av günü yakıldı. Josephus, Av ayının onuncu gününü kaydederken, Mişna dokuzuncu gününü kaydeder ve Yahudi geleneği o zamandan beri dokuzuncu günü, her iki tapınak için oruç günü olan Tişa B'Av olarak kabul etmiştir.

Dört aylık bir kuşatmayı tek bir olaya indirgemiştim. Yaygın bir hata. Ama yine de benim hatam.

Ama düzeltmenin ne yaptığına bakın. Yahuda'nın saati, 2030'daki Fısıh Bayramı'nda sona erecekse, Fısıh Bayramı'ndan Fısıh Bayramı'na kadar işlemelidir - ve kuşatma, yakma değil, Fısıh Bayramı olayıdır. Çarmıha gerilme MS 30'da Fısıh Bayramı'nda, kuşatma MS 70'te Fısıh Bayramı'nda. Kırk yıl, bayramdan bayrama, temiz.

Olayın yanlış versiyonu tartışmayı daha da özensiz hale getiriyordu. Doğru versiyon ise tartışmayı daha sağlam kılıyor. Kendi çalışmanızı kontrol ettiğinizde genellikle böyle olur ve bunu yapmanın bildiğim en iyi gerekçesi de budur.

Birinci arpma

Yahuda MS 70 yılına kadar tövbe etti mi? Şehir düştü, tapınak yandı, kurbanlar kesildi ve bir daha asla başlamadı. Millet Mesih'ine yönelmedi.

Levililer 26 geçerlidir.

$$40 \times 7 = \mathbf{280 \text{ yıl MS } 70 + 280 = 350 \text{ yıl MS}}$$

(1. Kademe)

Ve burada da, iddia etmekten ziyade düzeltmem gereken bir şey var.

Yakınlarda gerçek bir olay yaşıyor. Constantius Gallus'a karşı Yahudi isyanı **351 yılında patlak verdi** , 350 yılında değil; Gallus 351 yılının Mart ayında Sezar ilan edildi, isyan başladı ve Ursicinus isyanı sert bir şekilde bastırdı, Diocaesarea'yı (Sepphoris) yerle bir etti ve Tiberias ile Lydda'yı harap etti.

Bu bitişik. Tam olarak aynı değil ve bunu bir isabet olarak yuvarlamak yerine bitişik diyeceğim. MS 350'nin kendisinde hiçbir şey kesin olarak kanıtlanmamıştır. Bir başlangıç tarihini ayarlayarak veya başka yerlerde dışlayıcı olarak saydığım yerlerde kapsayıcı olarak sayarak 351'e ulaşabilirim, ancak bunu yapmayacağım çünkü bir yankı oluşturmak için gelenekleri zorlamaya başladığım anda aritmetik yapmayı bırakıp başka bir şey yapmaya başlamış olurum.

Hesaplamalar buna ihtiyaç duymuyor. MS 350, bir zincirin bir ara noktasıdır, bir kanıt parçası değil. O yıl hiçbir şey olmamış olsa bile zincir sağlamdır.

İkinci arpma

Hâlâ tövbe yok. Yani kural tekrar geçerli — ve bu, Levililer 26'da anlatılan tırmanmanın dördüncü aşaması, bölümdeki son aşama.

Burada, bu metnin genellikle nasıl yazıldığını, hatta benim tarafımdan nasıl yazıldığını bile değiştirmek istiyorum.

Bir sonraki adımı yazmanın doğal yolu $280 \times 7 = 1960'tır$. Bu doğru ve açık bir itirazı da beraberinde getiriyor: 280, sizi istediğiniz yere götürdüğü için seçilmiş bir sayı gibi görünüyor.

Ancak 280 bağımsız bir sayı değil. 40×7 'dir. Dolayısıyla ikinci çarpma işlemi şöyledir:

$$40 \times 7 \times 7 = \mathbf{40 \times 7^2 = 1960 \text{ yıl}}$$

Yahuda'nın asıl kırk yıllık cezası, yedi ile **iki kez çarpıldı** .

Bu, yüzeysel bir yeniden ifade değil. Levililer 26, tek bir çarpma işlemini değil; her biri aynı sürekli reddetmeyle tetiklenen dört aşamalı bir *dizi* çarpma işlemini tanımlar. Bu artışın iki aşamasından geçmiş bir cümle, orijinal cümlelerin yedi karesiyle çarpılmasıdır. 40×7^2 olarak yazıldığında, Levililer'in dayanağı ifadenin kendisinde görülebilir. 280×7 olarak yazıldığında ise, keyfi bir sayının keyfi bir artış elde etmesi gibi görünür.

Sayfada yer alan aynı aritmetik işlemler.

$$\text{MS 70} + \text{1960 yıl} = \text{MS 2030}$$

(1. Kademe)

Tek kural mı, iki kural mı? — temel soru

Şimdi çapa işaretine dikkatlice bakın, çünkü dikkatli bir okuyucunun kaleme uzanması gereken yer tam burası.

İsrail'in katlanarak artan cezası MÖ 701'den, yani asıl cezasının *başlangıcından itibaren başladı*. Yahuda'nın cezası ise MS 70'ten, yani cezasının sonundan itibaren başladı. Cezası MS 30'daki çarmıha gerilmesiyle başladı.

Açıkça söyleyelim: bunlar iki farklı kural gibi görünüyor. Ve eğer bunlar, her biri tesadüfen 2030'u ürettiği için seçilmiş iki farklı kuralsa, o zaman bu kitap tam olarak diğer herkesi suçladığı şeyi yapıyor demektir. Alternatifi çalıştırın ve ne kadarının ona bağlı olduğunu görün. İsrail'in görev süresinin sonundan itibaren hesaplanan süre MÖ 311 + 2730 = MS 2420'dir. Yahuda'nın görev süresinin başlangıcından itibaren hesaplanan süre ise MS 30 + 1960'tır.

= MS 1990. İkisi de günümüze ulaşmadı. Her iki saat de çapa duyarlıdır ve her durumda çalışan çapayı seçtim.

Bu yüzden sana gerçekten tek bir kural olan bir kural borçluyum.

İşte burada. **Çarpılan terim, her iki durumda da kuşatmadan ileriye doğru sunuluyor.** Kuşatma, menteşe görevi görüyor. Hezekiel'in tuğlaya çizdiği, kuşatma çalışmalarını etrafına kurduğu ve önüne demir ızgarayı yerleştirdiği şey bu ve tüm işaretin merkezinde yer alıyor. İsrail'in kuşatması MÖ 701'de, Yahuda'nın kuşatması ise MS 70'te gerçekleşiyor. Her iki çarpılan cümle de kendilerine ait olan kuşatmadan ileriye doğru uzanıyor.

İki tarafın sunduğu şey iki kural değil. Her ulusun *asıl* cezasının kuşatmaya göre

nerede durduğudur ve Hezekiel'in bedeni tam olarak bunun içindi. Sol taraf, İsrail: 390 yılı, sağdan sola bir zaman çizelgesinde kuşatmanın solunda yer alır, dolayısıyla kuşatmadan ileriye doğru ilerler ve kuşatma bu nedenle döneminin *başındadır* . Sağ taraf, Yahuda: 40 yılı sağda yer alır, dolayısıyla kuşatmaya doğru ilerler ve kuşatma bu nedenle döneminin *sonundadır* .

Çarpma işlemi için bir kural var: kuşatmadan başlayın. Geometri için bir kural daha var: kenar, kuşatmanın orijinal dönemin hangi ucunda olduğunu gösterir. İsrail'in kuşatması kendi dönemini başlatır; Yahuda'nın kuşatması ise kendi dönemini sonlandırır. Bu yüzden MÖ 701 bir sayımın başlangıcı, MS 70 ise diğerinin başlangıcıdır ve bu, yarı yolda değiştirdiğim bir kural değildir.

Bu konuyla ilgili iki not.

Zamanın geriye doğru aktığı iddiası söz konusu değildir. Yahuda'nın kırk yılı, herkesinki gibi ileriye doğru aktı - MS 30'dan MS 70'e. Taraflar, yılların yaşandığı yönle değil, bir diyagram üzerindeki yerleşimle ilgilidir. Orijinal dönem tövbe edilmeden sona erdiğinde, yeni dönem menteşeden ileriye doğru başlar, çünkü bir cezanın infaz edilebileceği tek yön budur.

Ve bu, 4. Bölümün bir saat öncesine göre daha fazla anlam ifade etmesini sağlıyor. Sol ve sağ okuma, bu kitapta zaten en büyük yorumlama bağımlılığıydı. Şimdi ise sadece yönlendirmeleri değil, aynı zamanda çıpaları da sağlıyor. Eğer bu taraflar *kuzey ve güneyden başka bir şey ifade etmiyorsa* – ki bu son derece mantıklı bir düşünce ve bunu 4. Bölümde de söyledim – o zaman Yahuda'nın saatinin MS 70'ten değil de MS 30'dan başlamasının hiçbir prensipsel nedeni yok ve MS 30, 1990'ı veriyor. Bütün yapı, bir peygamberin nerede yattığına dair o tek ayrıntıya bağlı. Bunu tek bir cümleyle ifade ediyorum ki kimsenin bunu aramak zorunda kalmasın.

MS 70 yılındaki Pesah bayramına 1960 yıl eklenmesiyle **2030 yılındaki Pesah bayramı elde edilir** .

İki saat, ortak giriş yok.

Onları yan yana koyun .

	İsrail Evi	Yahuda Evi
Cümle (Hezekiel 4)	390 yıl	40 yıl
Başlangıç	MÖ 701	MS 30
Kuşatmadan gelen yönlendirme ileri (sol taraf)		ona doğru (sağ taraf)

İlk dönem sona eriyor	MÖ 311	MS 70
Çarpma İşlemleri	bir	iki
Çarpılan terim	$390 \times 7 = 2730$	$40 \times 7^2 = 1960$
Şuradan başlıyor	MÖ 701	MS 70
Süresi doluyor	MS 2030	MS 2030

ortak noktasına bakın .

Farklı cümleler — 390 ve 40, ikisi de birbirinden türetilmemiş. Farklı başlangıç tarihleri, yedi yüzyıl arayla, tamamen farklı tarihsel olaylardan ve tamamen farklı argümanlardan yola çıkılarak belirlenmiş. Zaman çizelgesinde farklı yönler. Farklı çarpma sayıları — bir ve iki. Farklı son dönemler — 2730 yıl ve 1960 yıl.

İkisi de tam olarak iki şeyi paylaşıyor: onları tanımlayan Hezekiel bölümü ve onları çoğaltan Levililer kuralı.

Ve aynı yıl içinde süreleri doluyor.

3. bölümde, gerçek bir şeyi tanımlayan bir sistemin, amaçlamadığı sonuçlar üretme eğiliminde olduğunu söylemiştim. Bu da onlardan ilki. Bunu sağlamak için Yahuda'nın başlangıç tarihini seçebilirdim - ama ben seçmedim, çarmıha gerilme seçti ve kuşatmaya kadar geçen kırk yıl da tarihin size verdiği şey. Yakınsama ya bir tesadüf ya da olayın kendisidir.

Bir tesadüf atlatılabilir. 9. bölümde iki saat daha var.

Devam etmeden önce: dördüncü zayıf halka

Size kendi argümanımı zayıf olarak işaretleyeceğim dört yer olduğunu söylemiştim. 2. Bölümde takvim vardı. 4. Bölümde soldan sağa okuma vardı. 5. Bölümde Levililer 26'nın süre okuması vardı. İşte dördüncüsü ve bu bölüme ait çünkü Yahuda'nın saati bununla başlıyor.

Çarmıha gerilme tarihi olarak kabul edilen MS 30 yılı, azınlıkta kalan bir bilimsel görüşe dayanmaktadır.

Zincir şöyle işliyor: Luka 3:1, Yahya'nın hizmetini ve dolayısıyla İsa'nın vaftizini Tiberius Sezar'ın on beşinci yılına tarihlendiriyor. İsa yaklaşık otuz yaşındaydı (Luka 3:23). Hizmet üç buçuk yıl sürdü ve dört Fısıh Bayramı'nı kapsadı (Yuhanna 2:13, 5:1, 6:4, 11:55). Yani: Tiberius'un on beşinci yılı artı üç buçuk yıl, çarmıha gerilmeyi veriyor.

Her şey Tiberius'un on beşinci yaşı geldiğinde değişmeye başladı.

Çoğunluğun kabul ettiği hesaplama, Tiberius'un tek imparator olduğu ve Tacitus, Suetonius ve Dio'nun da saltanatını saymaya başladığı tarih olan 19 Ağustos MS 14'te Augustus'un ölümünden itibaren başlar . Bu da on beşinci yılı MS 28'in sonlarına veya 29'un başlarına, çarmıha gerilmeyi ise MS 32 veya 33 civarına yerleştirir. Bu, çoğu tarihçi ve Yeni Ahit uzmanı tarafından benimsenen ana akım görüştür. Ancak yine de çoğunluk yanılıyor.

Azınlık hesaplaması , Tiberius'un ortak hükümdarlığından (MS 11-13 civarında eyaletler üzerinde eşit yetki verilmesi) itibaren başlar; bu durum, o dönemde hayatta olan Velleius Paterculus tarafından açıklanmıştır. Bu da on beşinci yılı MS 26 civarına, çarmıha gerilmeyi ise MS 30'a denk getirir.

Azınlık hesaplamasını kullanıyorum. Bu hesaplama MS 26 ve MS 30 yıllarını veriyor.

Bu bağlantının içinde ikinci bir bağlantı daha var ve bu bağlantı dipnotta değil, burada yer almalı. Üç buçuk yıllık hizmet, Yuhanna İncili'nde dört Fısıh bayramı sayılmasına dayanıyor. Bunlardan üçü açıkça belirtiliyor: 2:13, 6:4 ve 11:55'te Fısıh bayramından bahsediliyor. Dördüncüsü, Yuhanna 5:1'de, belirli bir tanıklık olmadan sadece "Yahudilerin bayramı" diyor ve önemli bir bilimsel çalışma grubu bunu başka bir bayram olarak yorumluyor; Pentekost ve Çardaklar Bayramı yaygın olarak önerilen bayramlar arasında. Dolayısıyla dört Fısıh bayramı okuması da çok önemli ve tartışmalı.

Her ikisi de savunulabilir. Luka, Tiberius'un yetkisinin ortak hükümdarlıktan geldiği doğu eyaletlerindeki taşra halkına yazıyordu; eyalet başından itibaren sayılan on beşinci yıl, Teofilus için anlaşılabilir olurdu. Ayrıca MS 30 tarihi, İsa'nın çarmıha gerilişi haftasının kronolojisine uyan 14 Nisan Çarşamba günü de dahil olmak üzere önemli desteklere sahiptir.

Ama size meselenin çözüldüğünü söyleyeceğim, çünkü gerçekten çözüldü; ancak kontrol eden bir okuyucu yaklaşık on dakika içinde çoğunluğun bana karşı olduğunu görecektir.

İşte mesele şu: Eğer çarmıha gerilme MS 30 değil de MS 33'te gerçekleşmiş olsaydı, Yahuda'nın kırk yılı MS 70 yerine MS 73'e kadar uzardı; ve MS 73, Kudüs'ün Fısıh kuşatması değil, Masada'nın düşüşüdür. Saat kapanmazdı. **Yahuda'nın saati MS 30 tarihini gerektiriyor.**

İsrail'in saati ise öyle değil. O saat MÖ 701 yılına sabitlenmiş durumda ve bunların hiçbirine dokunmuyor.

Yani, iki cümlemden biri tartışmalı bir kronolojiye dayanıyor, diğeri dayanmıyor ve

yine de aynı yıla denk geliyorlar. Bu bir şey ifade ediyor. Tartışmalı olanın tartışmalı olmadığını iddia etmenin bir anlamı yok.

İşte II. Bölümün tam seti: 2. Bölümdeki takvim, 4. Bölümdeki soldan sağa okuma, 5. Bölümdeki süre okuması ve buradaki Yeni Ahit kronolojisi — ki bu aslında iki bağlantıdan oluşuyor, Tiberius hesaplaması ve dört Fısıh okuması ve her ikisi de Yahuda'nın başlangıç tarihini destekliyor.

Bu kitabı kırmak istiyorsanız, bastırmanız gereken yerler işte buralar.

II. Bölüm burada sona eriyor. 8. Bölüm, Daniel'in yetmiş haftasını ele alıyor; bu, yakın tarihlerin dayandığı çerçeve. Ardından IV. Bölüm, iki saati daha çalıştırıyor ve dördünün de ne kadar bağımsız olduğunu sorguluyor.

BÖLÜM III — YETMİŞ HAFTA

Yakın tarihlerin dayandığı çerçeve.

Bölüm 8 — Daniel'in Yetmiş Haftası

Şimdiye kadar anlatılan her şey iki bölümden yola çıkılarak oluşturuldu: Hükümleri belirleyen Hezekiel 4 ve bunları çoğaltan Levililer 26. Bu ikisi bir yılı oluşturur.

Bu bölüm farklı. Daniel 9, 2030 yılını ortaya koymuyor ve ben de öyleymiş gibi davranmayacağım. Ortaya koyduğu şey, yakın tarihleri anlaşılır kılan çerçevedir: belirlenmiş bir sıralamada nerede olduğumuz, neden hala üç buçuk yıl daha borçlu olduğumuz ve Hristiyan dünyasının çoğunun beklediği yedi yıllık sıkıntının, zaten yarısı gerçekleşmiş olan bir şeyin ikiye katlanması olduğu.

Eğer 6. ve 7. bölümler size yılı söylüyorsa, bu bölüm size şekli söylüyor.

Ayrıca peygamberlik literatüründeki en yanlış yorumlanan ayeti de içeriyor ve yaklaşık üçte ikisine geldiğimde bu ayete biraz zaman ayıracağım, çünkü çoğu insanın kıyamet zamanları hakkında inandığı her şey, tek bir cümlenin belirli bir şekilde okunmasına dayanıyor.

İşte kehanetin tamamı. Ben bir şey söylemeden önce okuyun.

24 "Halkınız ve kutsal şehriniz için yetmiş hafta belirlenmiştir; bu süre, suçu sona erdirmek, günahı ortadan kaldırmak, haksızlığı başışlamak, ebedi doğruluğu getirmek, görümü ve peygamberliği mühürlemek ve en kutsal olanı meshetmek içindir.

25 Öyleyse şunu bilmelisiniz ve anlamalısınız ki, Kudüs'ün yeniden inşası ve onarılması için verilen fermanın yayınlanmasından Mesih Prens'in gelişine kadar yedi hafta ve altmış iki hafta geçecektir; sıkıntı zamanlarında bile meydana ve hendeğiyle birlikte yeniden inşa edilecektir.

26 Sonra altmış iki haftadan sonra Mesih öldürülecek ve hiçbir şeyi kalmayacak; gelecek olan prensin halkı şehri ve kutsal yeri yıkacak. Sonu tufanla gelecek; sonuna kadar savaş olacak; yıkımlar kesindir.

27 "Ve o, bir hafta boyunca birçoklarıyla bir antlaşma yapacak, fakat haftanın ortasında kurban ve tahıl sunusunu durduracak; ve iğrençliklerin kanadında, yıkım getiren biri gelecek, ta ki tam bir yıkım, önceden belirlenmiş olan bir yıkım, yıkım getirenin üzerine dökülinceye kadar."

— Daniel 9:24–27

Haftalar yedişerli.

Her şeyden önce, kelime seçimi meselesi var, çünkü İngilizce bunu gizliyor.

Haftanın karşılığı 'שָׁבועַ' dir . (şavua) ve bu, bir haftalık gün anlamına gelmez. **Yedi anlamına gelir - sayılan her ne olursa olsun, yedi birimlik bir sayı. İbranicede günlerin Şabatı ve yılların Şabatı vardır; Levililer 25, yedi yıllık döngüler üzerine kurulu bir ekonomiyi anlatır ve Daniel, 2. Tarihler 36:21'de ülkenin tutulmayan Şabat yıllarının bedelini ödemesi olarak açıklanan yetmiş yıllık sürgün hakkında Yeremya'yı yeni okumuştur .**

Yani yetmiş yedi, yetmiş yedi yıl demektir: **490 yıl** . Bu yorum tartışmalı değildir. Bu pasajda neredeyse hiçbir konuda hemfikir olmayan kişiler tarafından, yorum yelpazesinin tamamında benimsenmiştir.

Değerlendirme tablosu: Olması gereken altı şey

24. ayet, neredeyse hiç kimsenin dikkatlice okumadığı ve yetmiş haftanın tamamlanıp tamamlanmadığına karar veren kısımdır.

Bunlar içinde altı şeyin gerçekleşmesi takdir edilmiştir:

Amaç

Durum

1	suçu bitirmek için	haçta yapıldı
2	günaha son vermek	haçta yapıldı
3	günahların kefareti ödemek	haçta yapıldı
4	sonsuz doğruluğu getirmek için	tartışılabilir — aşağıya bakınız
5	vizyonu ve kehaneti mühürlemek	Henüz değil
6	en kutsal olanı meshetmek	Henüz değil

Birinci ila üçüncü maddeler Çarmih'in eseridir ve bir Hristiyanın bunları başka türlü okuyabileceğini sanmıyorum. *"Çağların sonunda bir kez ortaya çıktı ve günahı ortadan kaldırmak için kendini kurban etti"* (İbraniler 9:26). Kefaret sağlandı. Günah işleme sona erdi. İşte müjde budur.

Beşinci ve altıncı maddeler açıkça gerçekleşmedi. Vizyon ve kehanet mühürlenmiş değildir; onları hâlâ okuyoruz, hâlâ tartışıyoruz, hâlâ bu kitap gibi kitaplar yazıyoruz. Ve henüz hiçbir kutsal kişi kutsanmamıştır.

Dördüncü madde, düzgün bir şekilde sıralanamayacak olanıdır. *Ebedi doğruluğu getirmek*, çarmıhta başladı, yani bizim olmayan bir doğruluk sunuldu; dünya onunla doldu anlamında henüz gelmedi. Yorumcular farklı görüşlere sahip. Ben bunu başladı, tamamlanmadı olarak kabul ediyorum ve bana yardımcı olan sütuna yazmak yerine işaretliyorum.

İşte bu yüzden puan tablosu önemlidir. Eğer yetmiş hafta birinci yüzyılda tamamlanmış olsaydı, o zaman görüm ve peygamberlik mühürlenmiş ve en kutsal olan meshedilmiş olurdu; bunların hiçbirisi doğru değildir. Eğer sürekli olarak karardan saparlarsa, amaçlarının üçte biri tamamlanmadan çok önce sona ermişlerdir. Dizide bir şey tamamlanmamıştır - ve bu benim dayattığım bir sonuç değil, 24. ayetin onu okuyan herkesten beklediği şeydir.

Kararname ve 483 yıl

25. ayet başlangıç işaretini veriyor: *"Kudüs'ü yeniden inşa etmek ve eski haline getirmek için bir ferman çıkarılmasıyla."*

Dört Pers fermanı aday olarak öneriliyor ve bunlardan sadece biri tanıma uyuyor. MÖ 538'de Cyrus, şehrin değil, tapınağın yeniden inşasını yetkilendirdi. MÖ 520'de Darius aynı tapınak çalışmasını onayladı. MÖ 445'te Artaxerxes, Nehemiah'a surları yeniden inşa etme yetkisi verdi - bir kadeh taşıyıcısına verilen, surlarla ilgili bir ferman.

Artakserkses'in hükümdarlığının yedinci yılında Ezra'ya verdiği ferman, sözlerle örtüşen fermanıdır. Bu ferman, restorasyonu yetkilendirir, tapınak hizmetini finanse eder, yöneticiler ve yargıçlar atar ve Tanrı'nın yasasını ülkenin yasası olarak yeniden tesis eder; yani sadece taş işçiliğinin onarımı değil, bir siyasi yapının restorasyonunu sağlar. Ezra 7 bunu kaydetmektedir.

Bu kitap, söz konusu fermanın tarihini MÖ 458 olarak belirtiyor ve Ek E, MÖ 457'nin neden yaygın bir alternatif olduğunu ve aradaki farkın ne olduğunu açıklıyor. Her ikisi de savunulabilir; ayrılık, Pers hükümdarlık yıllarını tahta çıkış yılı geleneğine göre mi yoksa ilkbahar veya sonbahar yeni yılından mı saydığınıza bağlıdır. Ben 458'i kullanıyorum ve bunu kesinleşmiş bir tarih olarak sunmak yerine belirtiyorum.

Şimdi de sayım:

7 hafta × 7	49 yıl	MÖ 458 → MÖ 409
62 hafta × 7	434 yıl	MÖ 409 → MS 26
69 hafta × 7	483 yıl	MÖ 458 → MS 26

(1. seviye aritmetik, eksik sıfır yılının sorun yaratmaması için astronomik yıllar cinsinden hesaplanmıştır: -457)

+ 483 = 26. Uzun yol: MÖ 458'den MÖ 1'e 457 yıl, bir yıl daha MS 1'e ulaşıyor, geriye 26 yıl kalıyor.)

İlk yedi haftanın açık bir göndermesi var: 25. ayette şehrin "sıkıntı zamanlarında bile meydanı ve hendeğiyle yeniden inşa edileceği" söyleniyor ve muhalefet altında kırk dokuz yıl süren yeniden inşa süreci, Ezra ve Nehemya'nın tam olarak tarif ettiği şeydir.

Mesih Prens — doğum değil, meshedilme

Altmış dokuz hafta "Mesih Prens'e kadar" sürer. Peki, tam olarak neye kadar? Doğdu, vaftiz edildi, Kudüs'e girdi, çarmıha gerildi. Hangisi sayımı tamamlıyor?

Başlık her şeyi açıklıyor. **Mesih**

— מָשִׁיחַ .

Doğum. Bu bir kutsanma.

מָשִׁיחַ (Mashiach) — meshedilmiş anlamına gelir . Son nokta değildir.

İsa vaftizinde, Kutsal Ruh'un üzerine inmesiyle meshedildi ve Yeni Ahit bunu şu sözlerle ifade eder: Petrus, Kornelius'un evinde vaaz verirken: *"Nasıralı İsa'yı biliyorsunuz; Tanrı onu Kutsal Ruh ve güçle meshetti"* (Elçilerin İşleri 10:38). Ve İsa'nın kendisi de Nasıra sinagogunda, Yeşaya'yı yüksek sesle okuyup o gün bunu kendisine uygularken: *"Rabbin Ruhu üzerimdedir, çünkü O beni meshetti"* (Luka 4:18).

Dolayısıyla altmış dokuz hafta, MS 26 yılında Ürdün'de, Mesih'in meshedilip takdim edildiği gün sona erer. Luka 3:1 bu olayı Tiberius'un on beşinci yılına tarihlendirir ve 7. Bölüm size bu kitabın azınlık görüşünün on beşinci yılı kullandığını ve çoğunluk görüşünün ise iki yıl sonrasını esas aldığını açıkça belirtmiştir. Bu zayıflık, 7. Bölüm kadar bu bölüme de aittir ve en çok etkilediği bölümde bundan bahsetmeden geçmeyeceğim.

"Altmış iki haftanın ardından" - ilk ara ve bu ara küçük.

26. ayet şöyle başlıyor: *"Sonra altmış iki hafta sonra Mesih öldürülecek."*

Hızlıca okursanız, çarmıha gerilmenin altmış dokuzuncu haftanın sonunda gerçekleştiğini söylüyor. Yazıldığı gibi okursanız, daha gevşek ve daha kullanışlı bir şey söylüyor: **sonra. " Son haftada"** değil . *"Son haftada"* değil . "Sonra".

"hemen" demenin çeşitli yolları vardır ve bu onlardan biri değildir. Kelime bir sıralama edatıdır ve aradaki süreyi belirtmez.

Bu önemli çünkü aradaki süre önemsiz değildi. Mesih MS 26'da meshedildi ve MS 30'da Fısıh Bayramı'nda öldürüldü; iki olay arasında üç buçuk yıllık bir kamu hizmeti dönemi, dört Fısıh Bayramı, tüm İnciller vardı.

25. ve 26. ayetlerin birbirleriyle ne yaptığına dikkat edin. 25. ayet bir olayı sayar **ve** bunu tam olarak sayar: 483 yıl, meshedilmeye kadar. 26. ayet ise ikinci bir olayı bildirir ve bunu nicelendirilmemiş bir kelimeyle ilkinе bağlar. **Sayı kesindir ve bağlantı açıktır ve her biri tam olarak söylediğini yapar.** Burada hiçbir şey abartılmıyor. Yedilerin esnek olduğunu iddia eden bir kitap, daha sonra 1260 gün için açıklama yapmak zorunda kalırdı; " sonra "nın bir ölçü olmadığını gözlemleyen bir kitap ise yediler hakkında hiçbir şey iddia etmemiştir.

Bu ayrımı aklınızda tutun. 11. bölümde farklı bir biçimde tekrar karşımıza çıkacak.

Tek Dizede İki Adam

Bu kitapta Daniel'in yetmişinci haftasıyla ilgili her şey tek bir ayete ve o ayetin asla doğrudan cevaplamadığı bir soruya dayanıyor: **"O" kimdir?**

"Bir hafta boyunca birçoklarıyla bir antlaşma yapacak, fakat haftanın ortasında kurban

ve tahıl sunusunu durduracak; iğrençliklerin kanadı üzerinde, yıkım getiren biri gelecek; ta ki yıkımın tamamı, önceden belirlenmiş olan yıkım, yıkım getirenin üzerine dökülinceye kadar.” — Daniel 9:27

Metni baştan sona tek bir adamın ağzından okursanız, çoğu Hristiyanın öğrendiği yorumu elde edersiniz: Gelecek olan Deccal, İsrail ile yedi yıllık bir anlaşma imzalar, üç buçuk yıl sonra bu anlaşmayı bozar.

Yarım yıl sonra, yeniden inşa edilen tapınakta kurbanları durdurur ve iğrençliği kurar. Popüler kıyamet senaryolarının her unsuru, bu tek cümlemin bu yorumuna dayanmaktadır.

Bunu iki adamın bakış açısından okursanız, bu kitabın savunduğu şeyi anlarsınız: Mesih, ahdi onaylar ve onu yerine getirerek kurban sistemini sona erdirir; ve ikinci bir figür - yıkıcı - ayetin ikinci yarısında ortaya çıkar.

Dolayısıyla tüm yapı, öznenin nerede ve değişip değişmediğine bağlıdır. İşte üç test ve bunların üçünü de benden almak yerine metnin kendisinde kontrol edebilirsiniz.

Birinci test — dilbilgisi değişikliği işaretliyor.

İki bölümün de konularına nasıl atıfta bulunduğuna bakın.

İlk yarıda hiç adı geçen oyuncu yok. İki tane üçüncü şahıs fiili var, ikisinde de özne fiilin içinde yer alıyor: **וְהָיָה** (*vehigbir*), "ve o güçlendirecek" ve **יָשַׁבְתִּי** (*yashbit*),

"O, bunu durduracaktır." İsim yok. Okuyucunun 26. ayetten itibaren bir konuyu devam ettirmesi bekleniyor.

Sonra ikinci yarı bunu yapmayı bırakıyor. Bir oyuncu sağlıyor: **מְשֹׁתֶם** (*meshotem*), bir fiilimsiz

— "yıkım yaratan", bir yıkıcı. Ve bunu en sonda **שׁוֹמֵם** ile tekrar yapıyor. (*shomem*).

Bu gerçek bir yapısal işarettir ve İngilizcede gözden kaçması kolaydır. İbranice, zaten var olan bir özne için yeni bir isim kullanmaz. Özne aynı kaldığı sürece ima edilen bir özneyi taşırsınız ve değiştiğinde yeni bir özne adlandırırsınız. Ayet, isimsiz bir "o" ile başlar ve sonra birini adlandırır.

kim olduğunu söylemez . Size , ayetin sonundaki adamın, ayetin başındaki adamın devamı olmadığını söyler .

İkinci test — "antlaşma yapmak" fiili, antlaşma oluşturmak anlamında yanlış bir fiildir.

İbranicede bir antlaşmaya girmenin standart bir ifadesi vardır ve bu, Daniel'in kullandığı ifade değildir.

Yaygın ifade **כָּרַתְתִּי** , **dir. כָּרַתְתִּי** (*karat berit*), "antlaşma yapmak" - Tanrı'nın Nuh'la, İbrahim'le, Sina'da ve Davut'la antlaşma yaptığında kullanılan ifade. Eski Ahit boyunca geçer. Eğer Daniel birinin antlaşma *yapmasını kastediyorsa* , bu ifade hazırda bekliyor.

O bunu kullanmıyor. **יִרְבֶּה** , **yazıyor**. **יִרְבֶּה** — **גַּבַּר** in Hiphil'i (*gabar*), anlamı güçlü olmak, üstün gelmek, kudretli kılmak olan fiildir. Sebep kipinde ise güçlendirmek, takviye etmek, sağlamlaştırmak anlamına gelir.

Henüz var olmayan bir şeyi güçlendiremezsiniz. Fiil, zaten yürürlükte olan bir antlaşmayı varsayar ve birinin onu güçlendirmesini tanımlar; bu da Mesih'in Tanrı'nın zaten yapmış olduğu antlaşmayla yaptığı şeyin bir açıklamasıdır ve yedi yıllık bir anlaşmanın ilk kez imzalanmasını tanımlamanın garip bir yoludur.

Ayrıca anlaşmanın kiminle yapıldığına da dikkat edin: **יְיָ אֱלֹהֵינוּ** (*la-rabbim*), “çoğunlukla birlikte.” Bu ifade değildir.

Tarafsız. Bu, “birçoğunun haklılığını kanıtlayacak” ve “birçoğunun günahını taşıyacak” (İşaya 53:11-12) olan İşaya'nın Hizmetkarının kullandığı kelime dağarcığıdır ve İsa'nın sofrada başvurduğu kelime dağarcığıdır: “Bu, günahların bağışlanması için birçokları için dökülen antlaşmamın kanıdır” (Matta 26:28). Antlaşma, dökülen, birçokları için. Bu ayeti alıntılanmaktadır.

Üçüncü test — ayetin sonundaki adam, yargının ineceği adamdır.

Bu, İngilizce olarak üçünün en güçlüsü ve en sonda açıklayacağım, gizlemek istemediğim bir koşulu var.

Son maddeyi sonuna kadar takip edin. Yıkım — “tam bir yıkım, önceden belirlenmiş bir yıkım”

— **yıkıma neden olanın üzerine dökülür.**

İkinci bölümün konusu kim olursa olsun, mahkum edilen yıkım onun üzerine düşer. O sadece oyunculuk yapmıyor; aynı zamanda mahkum ediliyor.

Şimdi de, bu kişinin, birçok kişiyle yapılan ahdi onaylayan kişiyle aynı kişi olup olamayacağını sorun.

Bu mümkün değil. Doktrinsel gerekçelerle değil, hükmün gerekçeleriyle. Bir figür bir ahdi güçlendirir ve kurban sistemini sona erdirir. Diğeri ise iğrençlikler işler, harap eder ve üzerine yargı dökülür. Tek bir öznenin, tek bir ayet içinde hem ahdi doğrulayan hem de hükümlü gazabın hedefi olması gerekir.

Bu, mevcut en net ifadedir: ikinci bölümün konusu, ayette yıkımın başına gelecek kişi olarak tanımlanmıştır.

Ve şimdi size söz verdiğim koşul.

Ayetin son kelimesi **שׁוֹמֵם** ' dir. (*shomem*) ve çeviriler bu konuda farklı görüşlere sahip. NASB, ESV, NIV, NET, CSB ve NLT'nin hepsi bunu bir etken olarak okuyor: *yıkımcı* , yıkım yaratan.

KJV, NKJV ve ASV çevirilerinde bu ifade bir durum olarak okunur; yani harap olmuş şehir veya halk anlamında “issiz” olarak nitelendirilir. Daha eski çeviride ise yıkım failden ziyade kurbanın üzerine yağar ve bu nedenle bu test geçerliliğini yitirir.

Ben NASB'yi kullanıyorum ve modern görüş de onunla aynı yönde. Ancak King James çevirisini kullanan bir okuyucunun burada haklı bir sorusu var ve bunu kendisi keşfetmek yerine kendisine söylenmesi gerekiyor.

Her iki durumda da geriye kalan şey : iki kelimedeki ilki , **שׁוֹמֵם** “İğrençliklerin kanadında yıkım getiren biri gelecek” ifadesindeki (*mesomem*) her okumada

etkendir. Yeni bir failin adı geçiyor ve yıkımı o gerçekleştiriyor. Dolayısıyla ayetin iki özneli yapısı

— Sonucu test etmek — nihai kararın hangi yönde olduğu fark etmeksizin geçerlidir. Sadece nihai karar tercümeyle bağlıdır.

Çizginin düştüğü yer

Üçünü bir araya getirmek:

Ders	Ne yapıyor?
27a isimsiz "o," 26. ayetten aktarılmıştır.	birçok kişiyle yapılan ahdi güçlendirir · yedi ayın ortasında kurban ve sunuyu sona erdirir
27b <i>meshomem</i> — the yıkıcı, yeni adıyla	İğrençlikler kanadında gelir · harap eder · takdir edilen yıkım üzerine dökülür

"*Ve iğrençliklerin kanadında*" kırılma noktası oluşur . Bundan önce bir antlaşma güçlendirilir. Bundan sonra yeni bir aktör atanır ve o yargılanır.

"Gelecek olan prens" kimdir?

27. ayetteki zamir sorunu, bu sorun çözülmeden çözülemez; dolayısıyla buraya aittir.

"...ve gelecek olan prensin halkı şehri ve kutsal yeri yıkacak." — Daniel 9:26b

Üç aday öneriliyor ve bunlardan biri, ilgili madde gereği eleniyor.

Öncelikle kelime hakkında birkaç söz. Buradaki "*prens*" kelimesi **נָגִיד** **dir.** (*nagid*) ve bu, sadece iyi insanlara özgü bir unvan değildir. Hezekiel 28:2'de bu unvan, peygamberler arasında en sert ifadelerle tanımlanan Tire hükümdarı için kullanılır. Bu, önderlik eden kişi için kullanılan genel bir kelimedir: krallar, komutanlar, tapınak görevlileri, yabancı hükümdarlar, kötü yöneticiler. Dolayısıyla, hiçbir aday sadece "*prens*" kelimesinin kendisi için çok onurlu geldiği gerekçesiyle dışlanamaz ve hiçbir aday da sadece başkası için çok onurlu geldiği gerekçesiyle dahil edilemez.

Birinci aday: gelecekteki bir Deccal. Bu, standart dispansiyonel okumadır ve yedi yıllık antlaşma çerçevesinin temelini oluşturur; 26. ayetteki gelecek prens, 27. ayetteki "o" olur, antlaşmayı imzalar ve bozar. Bu kitabın karşı çıktığı her şey buna

bağlıdır. Ayrıca, 26. ayetteki şehrin ve kutsal alanın yıkımının ya MS 70'ten farklı bir olay ya da garip bir şekilde uzun bir parantez olmasını gerektiren okumadır.

İkinci aday: Mesih. Yani, her iki prens de İsa'dır - 25. ayetteki *Mesih Prens* ve 26. ayette *gelecek olan prens*. Bu, Daniel 9'daki Antikrist'i tamamen ortadan kaldırdığı için çekicidir, ki bu da argümanın ihtiyacı olan şeydir.

Ama ortaya çıkan cümleyi okuyun. **Prens'in halkı şehri ve kutsal yeri yıkıyor.** Kudüs ve tapınak MS 70 yılında Roma lejyonları tarafından yıkıldı. Bu okumaya göre, Roma ordusu *İsa'nın halkıdır*. Kendi halkı Yahudilerdi ve Yahudiler o tapınağı yıkmadılar, içinde öldüler.

Haklı itiraz şudur ki, Kutsal Kitap yabancı orduları Tanrı'nın hizmetine sokar ve sonra da onları sahiplenir: Nebukadnezar "*Benim kulumdur*" (Yeremya 25:9), Asur "*Öfkem değneğidir*" (İşaya 10:5) ve *Kiros Tanrı'nın Mesih'i*, *O'nun meshedilmiş* olarak adlandırılır (İşaya 45:1). Dolayısıyla Roma'nın Mesih'in şehir üzerindeki yargısının aracı olarak hareket ettiği fikri saçma değildir; İsa'nın kendisi bu yargıyı Luka 19'da ilan etmiştir.

Yine de, "*prens'in halkı*" iyelik eki almış bir ifadedir ve iyelik eki en doğal olarak bir insanın ait olduğu veya yönettiği halkı adlandırır, Tanrı'nın bir zamanlar başkasına karşı kullandığı halkı değil. Okuma, ayetin en somut olduğu noktada zorlanmak zorundadır.

Bu yorumun ciddiye alınması gereken ikinci bir biçimi daha var, çünkü bir süre ben de bu görüşü savundum: *Halk*, Yahudilerdir - Mesih'in halkı - ve tapınak, O'nu reddettikleri için yıkılmıştır.

Bunun teolojisi doğrudur, ancak grameri doğru değildir ve ikisi birbirinden net bir şekilde ayrılabilir.

Öncelikle teolojiye değinelim çünkü bu doğru ve önemlidir. Tapınak, Mesih'i reddetmenin cezası olarak yıkıldı. Bu bir çıkarım değil; İsa'nın önceden, açık sözlerle söylediği şeydir: "*İşte, eviniz size ıssız bırakılıyor*" (Matta 23:38). "*Sizde taş üstünde taş kalmayacak, çünkü ziyaret zamanınızı tanımadınız*" (Luka 19:44). MS 70'in sebebi, MS 30'da olanlardı.

Şimdi dilbilgisine geçelim. 26. ayette İbranice metin **אֵלֶּיךָ בֵּן הַבְּרִית** şeklinde **okunmaktadır**. **חֵשֶׁךְ יִשְׁדָּק הָיָה לְעַוְוֹת נְגִיד מַעַל** — vurgu için öne çıkarılan nesneler, *şehir ve kutsal alan*, *ardından* **תִּי** fiili **חֵשֶׁךְ** (*yashchit*), "o yok edecek" ve *ardından* öznesi: **עַל** (*am*), bir prensin *halkı*, *gelecek olan*.

"*Am*" fiilin öznesidir. Yıkımı gerçekleştirenler halktır. Dolayısıyla, Yahudilerin yıkımı

gerçekleştirdiğini varsayan bir okuma, ayetin Yahudilerin şehri ve kutsal yeri yıktığını söylemesi anlamına gelir; oysa Yahudiler o tapınağı yıkmadılar. İçeride kuşatıldılar ve onu savunurken öldüler.

ayrım **sebeb** ve **fail arasındadır** ve Kutsal Kitap bunları birbirinden ayırır. Daniel 9:26 faili belirtir: gelecek olan prensin halkı, o prens kim olursa olsun. İsa sebebi belirtir: ziyaret zamanlarını tanımadılar. Kimsenin seçim yapmasına gerek yok. Reddetme yargıyı getirdi; ordular onu yerine getirdi.

Ve her metnin kendi işini yapmasına izin verdiğinizde neler ortaya çıktığına dikkat edin. **Daniel sıralamayı veriyor.**

— Mesih öldürüldü, ardından şehir ve kutsal alan yıkıldı. **İsa bunun sebebini açıklıyor. Hezekiel 4**, Yahuda'nın kırk yıllık cezasını (MS 30-MS 70) veriyor; 7. Bölüm de bu süreyi zaman çizelgesini sabitlemek için kullanıyor. Üç metin, tek bir olay, her biri diğerlerinin eksik bıraktığı şeyi tamamlıyor. Bu, tek bir ayetin üçünü de kapsamasından daha iyi bir sonuç.

Üçüncü aday: Titus. Titus Flavius Vespasianus, MS 70 yılında Kudüs kuşatmasını yönetti. Hüküm süren imparatorun oğlu ve prensliğin varisiydi - kelimenin tam anlamıyla bir Roma prensiydi. Ve *onun* adamları, lejyonlar, ayette söylendiği gibi tam olarak şehri ve kutsal yeri yıktılar.

Mesih'in öldürüleceği söylenmişti . Hemen ardından aynı Mesih'i, *gelecek olan prens olarak yeniden tanıtmak* garip olurdu; çünkü O'nun öldürüleceği az önce belirtilmişti ve o anda " *gelecek* " demek tuhaf bir ifade olurdu. İki ayrı figür olarak okunduğunda, ayet basitçe kronolojiktir: Mesih öldürülür ve ardından gelecek olan prensin halkı şehri yok eder. Önce MS 30, sonra MS 70, sırasıyla.

Olayla ve aktörle örtüşüyor. Zorlama bir sahiplik eki gerektirmiyor ve putperest orduların birinin halkı olarak adlandırılıp adlandırılmayacağı konusunda bir tartışmaya da gerek yok; lejyonlar tartışmasız bir şekilde Titus'un halkıydı. Ve Daniel'in kehanetini, 7. Bölüm'ün Yahuda'nın zaman çizelgesinin dayanağı olarak kullandığı kuşatmaya, yani tamamen farklı bir yönden ulaşılan aynı MS 70 yılına doğrudan yerleştiriyor.

İddia ettiğim ve iddia etmediğim şeyler

Titus'u makul bir okuma olarak öne sürüyorum ve bundan daha fazla kesinlik iddiasında bulunmuyorum. **Onunla Mesih arasında bir sonuca varmış değilim** . Mesele İbranice sözdizimine ve dilin önceden var olan kurallarına dayanıyor ve bu metin üzerinde ömürlerini geçirmiş bilginler bu konuda birbirleriyle aynı fikirde değiller.

Bu kitap için önemli olan şey, sorudan daha dar bir kapsamda ve ben bu konuda net olmak istiyorum.

Buradaki tartışmanın prensin Titus mu yoksa Mesih mi olduğunu bilmesine gerek yok. Prensın Deccal olmaması gerekiyor.

Devamını izleyin. Eğer prens Titus ise, en yakın önceki kural 27. ayeti Titus'a verir. — bu da bir Roma generalinin birçok kişiyle bir antlaşmayı güçlendirmesi ve kurban ve sunuları sona erdirmesi anlamına gelir. Kimse bunu savunmuyor ve hiçbir şey bunu desteklemiyor, bu yüzden zamir daha geriye, Mesih'e kadar uzanmalıdır. Eğer prens Mesih ise, zamir doğrudan Mesih'e ulaşır. **Her iki yol da aynı yere varır.** Sadece üçüncü okuma — henüz gelecekteki bir Deccal — 27. ayette bir antlaşma imzalayanı ortaya koyar ve yedi yıllık çerçeve de bunun üzerine kuruludur.

Öyleyse burada önemli olan prensi belirlemek değil. Önemli olan şu: **26. ayette anlatılan yıkım MS 70 yılında gerçekleşti ve bu yıkımı gerçekleştiren prensin halkı da MS 70 yılına aitti.** Şehir yıkıldı. Kutsal mekan yıkıldı. Bu, tarihi olan tamamlanmış bir olaydır ve bunu gerçekleştiren kişinin halkı da bunu görecektir kadar yaşamıştır. Onu kendi yüzyılımızda henüz doğmamış bir hükümdar olarak okumak, "*prensın halkını*" henüz doğmamış birinin uzak ataları olarak ele almayı gerektirir ki bu, bir iyelik eki için oldukça büyük bir yüküdür ve Hristiyan dünyasının büyük çoğunluğunun beklentilerini şekillendiren bir çerçevenin temel varsayımdır.

Öyleyse iki prens var, üç değil — ve ikincisinin kimliği konusunda da çok katı değilim. **Mesih Prens İsa'dır. Gelecek olan prens, ister kuşatmayı emreden Titus olsun isterse de yargılayan Rab olsun, birinci yüzyıla aitti.** Antikrist bu ayette yok. Olması da gerekmiyor ve onu buraya koymak zaten ilk başta kafa karışıklığına yol açtı.

Ve şimdi zor kısım

Üçüncü test, ikinci yarının Mesih hakkında olmadığını ortaya koymaktadır. Ancak ilk yarının Mesih hakkında olduğunu ortaya koymamaktadır .

nedenle kitap, bu bölümün başlarında ortaya konan argümana dayanmaktadır: 27. ayetteki tekil "o" zamirinin, "*gelecek olan prens* " e değil, 26. ayetteki "*Mesih "e atıfta bulunduğu.* **Çoğu modern yorumcu bu okumayı reddetmektedir.**

Gerekçeleri geçerli ve en yakın öncül kuralı olarak adlandırılıyor: Bir zamir birden fazla önceki isme atıfta bulunabiliyorsa, genellikle en yakındakine atıfta bulunur. "*Gelecek olan prens*" ifadesi, "*Mesih*" ifadesinden daha çok 27. ayete yakındır . Olağan kurala göre, prens kazanır.

Yukarıda gösterildiği gibi, bu itiraz geçerliliğini koruyor; eğer prens birinci yüzyıldan kalma bir figür ise, zamir yine de Mesih'e kadar uzanmalıdır, çünkü birinci yüzyıldan kalma hiçbir prens birçok kişiyle bir antlaşmayı onaylamamıştır. Ancak dilbilgisel nokta kendi başına geçerliliğini koruyor ve ben bunu göz ardı etmeyeceğim. Karşı tarafın burada sahip olduğu en güçlü argüman bu.

Karşı argüman – ifadenin “*prensin halkı*” olduğu, dolayısıyla ana ismin “*halk*” olduğu ve çoğul bir ana ismin tekil bir zamir için yetersiz bir öncül olduğu – gerçek bir argümandır ve ilk kitabım da buna dayanıyordu. Hâlâ geçerliliğini koruduğunu düşünüyorum. Ancak İbranice, genitif haldeki bir ismin öncül olarak kullanılmasına izin verir ve size bunun soruyu çözdüğünü söyleyen herkes abartıyor demektir.

İşte, kimsenin çıkarım yapmasına gerek kalmaması için, tek bir paragrafta duruşumu özetliyorum:

Yalnızca dilbilgisi prensi destekler. Sözlük ve bağlam Mesih'i destekler. *Higbir*, bir antlaşma imzalamak için yanlış fiildir, ancak mevcut bir ahdi güçlendirmek için doğru fiildir. *La-rabbim*, Hizmetkârların sözcük dağarcığıdır. Kurban ve sunuyu sona erdirmek, İbraniler'in Mesih'in yaptığı şey olduğunu söylediği şeydir — “*tek bir kurbanla, kutsanmış olanları sonsuza dek mükemmelleştirdi*” — ve bu, kurbanları yerine getirmek yerine kesintiye uğratacak bir Antikrist'e atfedilecek tuhaf bir şeydir. Ben bunları yakınlıktan daha çok önemsiyorum. Birisi bunları tersine de değerlendirebilir ve dürüstçe akıl yürütebilir.

(İki özne yapısı için 2. Seviye — birinci ve ikinci testler bu işi yapıyor ve hiçbirini tartışmalı bir çeviriye bağlı değil. 27a'nın öznesini Mesih olarak tanımlamak için 3. Seviye: mevcut çoğunluğa karşı tartışılan bir okuma, kesinleşmiş olarak sunulmak yerine açıkça ifade edilmiştir. Üçüncü test, NASB ve ailesi için 2. Seviyedir ve KJV'nin son kelimeyi yorumlamasında geçerli değildir.)

Bu, neyi karara bağlıyor ve neyi karara bağlamıyor?

Mahkeme, Daniel 9:27 ayetinde iki rakam bulunduğuna karar veriyor; bu da yedi yıllık anlaşmanın temelini oluşturan ve tek bir rakamın varlığına dayanan kuralı bozmak için yeterli.

Bu, yetmişinci haftanın yarısının ne zaman gerçekleşeceğine tek başına karar vermez. Bu, bir sonraki bölümün işidir ve iki sorunun birbirinden ayrılabilceğini belirtmekte fayda var. Bir okuyucu bu bölümdeki her şeyi kabul edebilir ve yine de yetmişinci haftanın tamamını geleceğe yerleştirebilir. Ancak 27. ayeti, bir adamın bir antlaşmayı imzalayıp sonra bozması olarak okumaya devam edemez, çünkü ayet ikinci bir failden bahseder ve sonra onu cezalandırır.

Aradaki boşluk — bu kitapta savunması en zor şey.

Artık tüm çerçeveyi çalışır hale getirecek parça dışında her şeye sahibiz, o parçayı da çıkaralım.

Yetmiş hafta 490 yıldır. Bunlardan altmış dokuzu MÖ 458'den MS 26'ya kadar kesintisiz olarak geçti. Yetmişinci hafta yedi yıldır. 27. ayet, bir antlaşmanın bir hafta boyunca güçlendirildiğini ve *haftanın ortasında* , yani üç buçuk yıl sonra bir şeyin gerçekleştiğini söylüyor.

Bu kitap, o haftanın İsa'nın hizmet dönemi olduğunu, MS 26 ile MS 30 yılları arasını bizzat kendisinin yerine getirdiğini ve ikinci yarısının henüz önümüzde olduğunu, bu görevi de O'nun iki şahidi olan bizlerin yerine getirmesi gerektiğini söylüyor.

Bu da yedi yıllık bir süre içinde yaklaşık iki bin yıllık bir zaman diliminin yer aldığı anlamına geliyor.

Açıkça söyleyelim, çünkü bir eleştirmen bunu söyleyecektir: kesinti, kesintiye uğrattığı kehanetin tamamından dört kat daha uzundur. Dört yüz doksan yıl, bir bütün olarak belirlenmiş olup, son yedi yılında iki bin yıllık bir boşluk vardır. Daniel 9'da böyle bir boşluktan bahsedilmemektedir. "Ve sonra sayım duracak" diyen bir ayet yoktur .

İşte durum bu, siz de değerlendirebilirsiniz.

Birincisi: 24. ayet, herkes için bir tür eksiklik hissi yaratıyor. Aradaki boşlukla ne yaparsanız yapın, altı belirlenmiş hedeften üçü gerçekleşmemiş durumda. Vizyon ve peygamberlik mühürlenmemiş. En kutsal olan meshedilmemiş. Yetmiş haftanın birinci yüzyılda tamamlandığını söyleyen herkes, belirlenmiş bir amacın üçte biri tamamlanmamışken nasıl sona erdiğini açıklamak zorundadır. Tamamlanmamış iş benim icadım değil; metinde var ve her okuma bunu hesaba katmak zorunda. Soru sadece eksikliğin *nerede olduğudur*.

İkincisi: metin haftaları kendi içinde bölümlere ayırıyor. Tanrı "yetmiş hafta" demedi. Yedi hafta ve altmış iki hafta dedi ve sonuncusunu ayrı bir ayette ele aldı. Tek bir sürekli zaman diliminin üç parçaya bölünmesine gerek yoktur. Bölümlendirme, herhangi bir yorumcu dokunmadan önce 25. ayette yer almaktadır.

Üçüncüsü: kehanet açıkça belirli bir halk ve belirli bir şehirle ilgilidir. *"Halkınız ve kutsal şehriniz için yetmiş hafta belirlenmiştir."* Dünya için değil. İsrail ve Kudüs için. Bir ulus için belirlenmiş bir saat, en azından Tanrı'nın işi başka yöne döndüğünde duraklayan bir saat olarak anlaşılabilir; ve Yeni Ahit, tam olarak böyle bir dönüşü,

putperestlerin aşılmasını ve İsrail'in "putperestlerin tam sayısı gelene kadar" kısmen sertleşmesini anlatır. Bu çerçeveyi kabul etseniz de etmeseniz de, bu Daniel'i kurtarmak için uydurulmuş bir şey değil; içinde bulunduğumuz çağın Pavlus'un kendi anlatımıdır.

Dördüncüsü ve ben bunu korurdum: İsa, peygamberlik cümlesinin içinde işaretlenmemiş bir boşluk olduğunu gösterdi ve bunu kasıtlı olarak yaptı.

Nasıra'daki sinagogda kendisine İşaya kitabı verildi ve o da şunları okudu:

*"Rabbin Ruhü üzerimdedir, çünkü O beni yoksullara müjdeyi duyurmak için görevlendirdi. Beni tutsaklara özgürlük, körlere görme yeteneği kazandırmak, ezilenleri özgür bırakmak ve Rabbin lütuf yılını **ilan etmek için gönderdi.**" — Luka 4:18-19*

Luka şöyle diyor: "Kitabı kapattı, görevliye geri verdi ve oturdu" — ve onlara, "Bugün bu Kutsal Yazı sizin işitmenizle yerine geldi" dedi.

Cümlesinin ortasında durdu. İşte Yeşaya 61:2'nin tamamı, O'nun tomarı kapattığı nokta işaretlenmiş halde:

*"RAB'bin lütuf dolu yılını ilan etmek için — **O burada durdu** ve Tanrımızın intikam günü geldi; yas tutan herkesi teselli etmek için."*

Tek bir ayet. Üç madde. İlkini okudu, onlara o gün yerine getirildiğini söyledi ve ikincisinin önüne oturdu; ve intikam günü henüz gelmedi.

Bu, tek bir ayetin iki cümlesi arasında en az iki bin yıllık bir boşluktur ve İbranice metinde hiçbir şekilde belirtilmemiştir. Bunun orada olduğunu ancak Rab'bin okumayı bırakıp oturmasından biliyoruz.

"peygamberlik böyle işlemez" itirazının bir cevabı var ve bu cevap, İsa'nın bunu halk önünde bu şekilde okuduğu ve cemaate, cümlenin ikinci yarısı henüz tamamlanmamış olan ilk yarısını yerine getirdiğini söylediğidir. Bir ayetin iki cümlesi arasında bir boşluk oluşabiliyorsa, bir haftanın iki yarısı arasında da oluşabilir.

Bu argümanın yapmadığı şey şudur: Peygamberlik literatüründe bir boşluğun mümkün olduğunu gösterir; ancak bu boşluğun gerçek olduğunu, iki bin yıl sürdüğünü veya 2027'de sona erdiğini göstermez. İşaya 61, itirazı geçerli kılar. Ancak iddiayı kanıtlamaz.

(3. Seviye: Bu boşluk, 24. ayetteki tamamlanmamış hedeflerden çıkarım yoluyla belirlenmiş ve emsallerle desteklenmiştir. Daniel kitabında belirtilmemiştir. Eğer bunu tatmin edici bulmuyorsanız, kanıtlara doğru şekilde yanıt veriyorsunuz demektir - bu bir çıkarımdır ve ben bunu başka bir şey gibi göstermedim.)

Bu kitabın boşluk teorisini daha belirsiz olanlardan ayıran bir şey var: **Uç noktaları var.** Boşluk, MS 30 yılındaki Fısıh Bayramı'ndan 27 Nisan 2027'ye kadar uzanıyor. Bu, iki tarih içeren bir iddia ve bunlardan biri, bir yıl içinde kamuoyunda yanlış çıkabilecek kadar yakın. Kontrol edilebilir bir boşluk teorisi, tarihin sunduğu her şeyi olduğu gibi kabul eden bir boşluk teorisinden farklı bir şeydir.

8. Bölüm bize ne sunuyor?

- Yetmiş yedi, 490 yıldır ve yediler yılları temsil eder. (2. Seviye — *İbranice ve neredeyse evrensel bir görüş birliği.*)
- Dönem için altı hedef belirlenmiştir; üçü tartışmasız bir şekilde başarılmıştır, biri tartışmalıdır, ikisi ise açıkça başarılmamıştır. **Her türlü yoruma göre, süreç tamamlanmamıştır.** (2. Seviye)
- Bu ferman, Artakserkses'in MÖ 458'de Ezra'ya verdiği yetki belgesidir. (2. Kademe, MÖ 457 de geçerli bir alternatiftir — Ek E.)
- MÖ 458 + 483 yıl = MS 26. (Yukarıdaki 2. Kademe karar tarihine dayalı 1. Kademe aritmetiği — kararı değiştirirseniz toplam da onunla birlikte değişir.)
- MS 26 yılının aynı zamanda Ürdün'de meshedilme yılı olduğu iddiası da (3. seviye ve ayrı olarak: 7. bölümde ve burada tekrar belirtilen, Tiberius'un on beşinci yılına ilişkin azınlık ortak hükümdarlık hesaplamasına dayanmaktadır. Aritmetik ve özdeşleştirme iki ayrı iddiadır ve bağımsız olarak başarısız olurlar.)
- Altmış iki haftadan sonra — tam olarak değil — kutsanmadan çarmıha kadar geçen üç buçuk yılı kapsar. **Sayı kesindir; bağlayıcı hiçbir zaman bir ölçü birimi olmamıştır.** (2. Kademe.)
- Daniel 9:27'de tek bir değil, iki figür bulunmaktadır; ikinci yarıda yeni bir etken özne adı geçmektedir. (2. Seviye.) *İkinci figürün, önceden belirlenmiş yıkımın başına gelen adam olması, NASB ve onun çevirisine göre 2. Seviyedir ve ayetin son kelimesinin Kral James çevirisinde geçerli değildir .*
- Antlaşma *güçlendiriliyor* , kesilmiyor. Mesih, çoğunluk ile var olan bir antlaşmayı onaylıyor; yedi yıllık bir antlaşma imzalamıyor. (3. Seviye ve bu kitabın mevcut çoğunluğa karşı yorumu.)
- Halkı şehri yerle bir eden prens, birinci yüzyıla aitti - Titus ya da hükmü veren Tanrı. Henüz gelecekte yaşamış bir figür değil. (3. Seviye ve argüman hangisine bağlı değil.)
- Yetmişinci haftanın üç buçuk yılı henüz hizmet verilmemiş durumda. (3. Kademe — boşluk.)

Kitabın geri kalanı, bu üç buçuk yılın başladığı dönemi anlatıyor.

BÖLÜM IV — YAKINLAŞMA

İki saat daha ve dört anlaşmanın değerinin denetimi.

Bölüm 9 — Dört Saat, Bir Yıl

6. Bölümden beri iki saat çalışıyor. Bu bölüm iki saat daha başlatıyor ve ardından bu tür kitapların çoğunun asla yapmadığı bir şeyi yapıyor: Her bir anlaşmanın parçalarını nereden aldığına bakıldığında, dört anlaşmanın toplam değerinin ne kadar olduğunu soruyor.

Özetle, nereye vardığımızı anlayacaksınız. **Bu dört saatten ikisi çok değerli. Biri az da olsa değerli. Biri ise bu kitaptaki en zayıf şey ve onu bir eleştirmenin benim yerime yapmasına izin vermek yerine kendim son sıraya koyacağım.**

Zaten bulunduğumuz yer

6. ve 7. bölümlerden kısaca:

İsrail. Hezekiel 4, 390 yıl süre tanır. Bu süre, MÖ 701'deki başarısız Asur kuşatmasından itibaren başlar ve tövbe etmedikleri takdirde MÖ 311'de sona erer. Levililer 26, cezayı yediyle çarpar: $390 \times 7 = 2730$, kuşatmadan itibaren geçerli olmak üzere. **MÖ 701 + 2730 = MS 2030.**

Yahuda. Hezekiel 4, 40 yıl süre veriyor. Bu süre, MS 30'daki çarmıha gerilmeden MS 70'teki kuşatmaya kadar, tövbe olmaksızın geçiyor. Levililer 26, bu süreyi katlıyor ve sonra tekrar katlıyor. $40 \times 7^2 = 1960$, kuşatmadan itibaren ileriye doğru hesaplanıyor. **MS 70 + 1960 = MS 2030.**

Şimdi de diğer ikisi.

Üçüncü saat — iki gün ve kırk jübile

Hosea, henüz tövbe etmemiş, yargılanmakta olan bir halk adına konuşuyor:

“Gelin, RAB'be dönelim. Çünkü O bizi parçaladı, ama iyileştirecek; bizi yaraladı, ama saracak. İki gün sonra bizi diriltecek; üçüncü gün bizi ayağa kaldıracak ki, O'nun önünde yaşayalım.” — Hoşea 6:1-2

İki gün, sonra üçüncü gün. Sıradan günler olarak okunduğunda, hızlı iyileşmeyle ilgili bir atasözüdür ve bu geçerli bir yorumdur.

Peygamberlik anlamında okunduğunda, bu bir zaman dilimidir ve Petrus, bu zaman dilimini mümkün kılan dönüşüm oranını sunar:

“Sevgili kardeşlerim, şu gerçeği gözden kaçırmayın: Rab için bir gün bin yıl gibidir, bin yıl da bir gün gibidir.” — 2 Petrus 3:8

İki gün iki bin yıldır. Yıkım, ulusun Mesih'ini reddetmesi ve evinin ıssız kalmasıyla başladı; diriliş iki bin yıl sonra gelir ve üçüncü gün - bin yıllık dönem - onu takip eder.

MS 30 + 2000 yıl = MS 2030.

Aynı süreyi saymanın, aynı sonucu veren ikinci bir yolu daha vardır ve bu, bir atasözünden ziyade Tevrat'tan kaynaklandığı için bir cümleyle ifade edilmeye değerdir. Levililer 25, bir Jübile'yi elli yıl olarak belirler; yedi Şabat yılı döngüsü ve ardından ellinci yıl, bu dönemde borçlar iptal edilir, köleler özgür bırakılır ve toprak asıl sahibine iade edilir. Kırk Jübile iki bin yıldır ve kırk, Kutsal Kitap'ta bir imtihan dönemi için kullanılan sayıdır.

İki bin yıllık bir sınama, sonunda kaybedilenin geri verilmesiyle sonuçlanıyor. Jübile bunun içindir. İster Hoşea'nın iki günüyle, ister kırk Jübile ile bu sayıya ulaşın, sonuçta 2030'a ulaşırsınız.

(3. Seviye. Hoşea'nın bin yıl için bir gün okuması tipolojiktir, ifade edilmemiştir. Petrus'un satırı Tanrı'nın zamanla ilişkisiyle ilgilidir, şifre çözme yüzüğüyle değil ve dikkatli okuyucular bunu burada benim yaptığımdan daha temkinli bir şekilde uygularlar. Bu saat, kalıptan yola çıkan bir argümandır ve ben bunu önceki ikisinden daha gevşek bir şekilde ele alıyorum.)

Dördüncü saat — nesil ve size ileteceğim itiraz.

İsa, incir ağacı benzetmesinden sonra:

“Size doğrusunu söyleyeyim, bütün bunlar gerçekleşmeden bu nesil yok olmayacaktır.” — Matta 24:34

Ve bir neslin uzunluğu, Musa'nın mezmurundan:

“Ömrümüz yetmiş yıldır, eğer gücümüz yeterse seksen yıla kadar.” — Mezmur 90:10

Yani: bir olay bir nesli başlatır ve seksen yıl sonra o olaya tanık olan nesil henüz yok olmamıştır.

Bu kitabın kullandığı olay, çoğu öğretmenin kullandığı olaydan farklıdır. **23 Ocak 1950'de** Knesset, 60'a 2 oyla Kudüs'ü İsrail'in başkenti ilan etti.

1950 + 80 = MS 2030.

Şimdi, siz bunu dile getirmeden önce, işte itirazım; hem de oldukça güçlü bir itiraz.

Diğer herkes 1948'i kullanıyor. İsrail 14 Mayıs 1948'de bir ulus olarak yeniden doğdu ve eğer modern bir olay peygamberlik niteliğinde bir nesli başlattıysa, bu en bariz adaydır. Ve 1948, 2030'u değil, 2028'i verir.

Bundan da kötüsü. Beni utandıran hücreler de dahil olmak üzere tüm tabloyu sayfaya yerleştireyim:

Başlangıç etkinliği	+ 70 yıl	+ 80 yıl
İsrail yeniden doğdu — 14 Mayıs 1948	2018 · zaten geçti	2028
Knesset Kudüs'ü ilan etti.	2020 · zaten geçti	2030
Başkent — 23 Ocak 1950		
Kudüs yeniden birleşti — Haziran 1967	2037	2047

Altı olası kombinasyon. Bunlardan sadece biri 2030 sonucunu veriyor ve bu kitap da o kombinasyonu kullanıyor.

Bu kitapta en savunmasız nokta bu ve buna zekice bir cevap yok. İki özgür seçim de – hangi olay, ve mezmurun iki ömründen hangisi – benim lehime sonuçlanmalı ve sonuçlanıyor. Eğer bunun olasılığının astronomik derecede düşük olduğunu söyleseydim size hakaret etmiş olurum, çünkü doğru açıklama şudur: iki parametrelili bir saat hedefi vurdu ve onu ayarlamanın altı yolu vardı.

Size gerekçelerimi açıklayabilirim ve bu gerekçeleri, onlardan ne tür sorumluluklar üstlenmeleri istendiğini göz önünde bulundurarak değerlendirmenizi istiyorum.

Neden ulus yerine şehir? Zeytin Dağı Söylevi, devlet kurmakla ilgili değil, Kudüs ile ilgilidir. Öğrenciler tapınak binaları hakkında soru soruyorlar. İsa, Kudüs'ün ordularla çevrili olduğunu söylüyor ve Luka, İsa'nın adını verdiği saati kaydediyor: *"Kudüs, ulusların zamanı gelinceye kadar, uluslar tarafından ayaklar altında çiğnenecektir"* (Luka 21:24). Ölçülen şey, şehrin üzerindeki ulusların egemenliğidir. Bir ulus, başkenti yabancı yönetim altında kalırken yeniden doğabilir - ve 1948'de Kudüs tam olarak böyleydi, bölünmüş, Eski Şehir Ürdün'ün elindeydi ve uluslararası toplum şehrin uluslararasılaştırılması için baskı yapıyordu. Ocak 1950'deki Knesset oylaması, başkentin kime ait olduğu sorusunu sona erdiren eylem oldu.

Neden yetmiş değil de seksen? Mezmur 90 her ikisini de veriyor ve bunlara bağlı bir koşulla bir aralık sunuyor: yetmiş, *"ya da güç gerektiriyorsa seksen."* Seksen, üst sınırdır.

Matta 24:34'ü " *geçmeyecek*" diye okumak (bu gerçekleştiğinde nesil hâlâ buradadır), içsel sınırdan ziyade dışsal sınırı savunur. Yetmiş ele alırsak, nesil çoktan geçmiş olur.

2041 verseydi bunları bulabileceğimi iddia etmeyeceğim .

(3. Kademe: İki ücretsiz parametre, altı kombinasyon, tek vuruş.)

Bağımsızlık denetimi — bu tür kitapların çoğunun atladığı kısım

Dikkatli bir okuyucunun sorması gereken soru şu. Ben de ilk önce soruyorum.

Bu dört saat gerçekten birbirinden bağımsız mı?

Bu son derece önemli. Dört bağımsız tanığın aynı fikirde olması çok güçlü bir şey. Hepsi aynı kaynağa dayanan dört anlatım aslında dört tanık değil; tek bir tanığın tekrarı ve aralarındaki uyum size neredeyse hiçbir şey söylemez.

O halde, her bir saatin parçalarının nereden geldiğini açıklayayım.

Saat	Metinsel kaynak	Tarihi noktası	dayanakYorumlama hamlelerine ihtiyaç duyuyor
İsrail	Hezekiel 4 · Levililer 26	MÖ 701	kuşatması sol/sağ okuma · okuma süresi · kuşatma çapası
Yahuda	Hezekiel 4 · Levililer 26	MS 30 gerilme → MS 70	çarmıhasol/sağ okuma · okuma süresi · kuşatma çapası · Tiberius hesaplaması
Jübile	Hoşea 6:2 · 2 Petrus 3:8	MS 30 gerilme	çarmıhabin yıllık okuma günü
Nesil	Mezmur 90:10 Matta 24:34	1950 oylaması	Knessetşehir-değil-ülke · seksen-değil-yetmiş

Şimdi örtüşen noktaları okuyun, çünkü üç tane var ve bunlar küçük değil.

İsrail ve Yahuda, tüm çerçevelerini paylaşıyor. Her ikisi de Hezekiel 4'ten geliyor, her ikisi de Levililer 26 ile çoğaltılıyor ve her ikisi de aynı üç yorumlama hamlesine dayanıyor. Onlar iki ayrı tanık değil. Onlar, **iki kez uygulanan tek bir**

çerçeve.

Yahuda ve Jübile saati ortak bir dayanağa sahiptir. Her ikisi de MS 30'daki çarmıha gerilme olayından başlar. Eğer bu tarih yanlışsa - ve 7. Bölüm size bunun Tiberius'un on beşinci yılına dayanan azınlık bir hesaplama dayandığını söyledi - o zaman dört saatten ikisi birlikte hareket eder.

Sadece üretim saati diğerlerinden tamamen bağımsızdır. Ve bu dört saat arasında en zayıf olanıdır.

"dört bağımsız saat" ifadesine ciddi zarar veriyor . Bu ifadeyi kullandım. Çok güçlüydü ve burada kullanmayı bırakıyorum.

Peki bu yakınlaşmanın gerçek değeri nedir?

Dört tanıktan az. Hiç yoktan iyidir. İşte geriye kalanlar.

İsrail ve Yahuda, iki kez uygulanan aynı çerçeveyi temsil ediyor; ancak iki uygulamanın neredeyse hiçbir ortak girdisi yok. Farklı cümle uzunlukları, 390 ve 40. Birbirinden bağımsız olaylardan ve birbirinden bağımsız argümanlardan yola çıkarak oluşturulmuş, yedi yüzyıl arayla farklı dayanak noktaları. Farklı çarpma sayıları, bir ve iki. Farklı çarpılan terimler, 2730 ve 1960.

Bu, bir gerçeğe iki tanıklık etmek anlamına gelmiyor. Bu, **bir çerçeve üzerinde tutarlılık kontrolüdür** ve tutarlılık kontrolleri gerçek bir değere sahiptir. Eğer Hezekiel 4'ün sol/sağ okuması yanlış olsaydı veya Levililer 26'nın süre okuması yanlış olsaydı, çerçevenin bu kadar farklı girdilerden aynı yılı iki kez üretmesinin hiçbir nedeni olmazdı. 2030 ve 1990'ı üretebilirdi. 2420 ve 2030'u üretebilirdi. 7. Bölüm, çapa hareket ettirildiğinde bunun ne kadar kolay olduğunu size tam olarak gösterdi.

Jübile saati, Yahuda'nın saatinde olduğu gibi aynı çarmıha gerilme tarihine dayandığı için az da olsa bir katkı sağlıyor . Katkısı ise farklı bir akıl yürütme *biçimi* – hukuki değil, tipolojik – ve aynı yıla ulaşmasıdır. Farklı bir disiplinden gelen doğrulama değerlidir, ancak ikinci bir örnek teşkil etmez.

Üretim saati , yukarıda belirtilen nedenlerden dolayı en az katkırı sağlar.

Dolayısıyla, argümanın doğru ifadesi " *dört bağımsız saat de aynı şeyi gösteriyor*" *değildir* . Doğru ifade şudur:

Tevrat ve peygamberlik metinlerinin iki bölümünden yola çıkarak oluşturulan ve tamamen farklı girdilerle iki kez uygulanan bir çerçeve, her iki seferde de aynı yılı ortaya çıkarıyor; ve tipolojik ve zayıf olmak üzere iki farklı mantık

yürütme biçimi de aynı sonuca ulaşıyor.

Bu, çoğu kehanet kitabının arka kapağındaki iddiadan daha zayıf bir iddia. Ama aynı zamanda doğru ve gerçek, daha küçük bir iddia, etkileyici ve abartılı bir iddiadan daha uzun süre geçerliliğini korur. Bu bölümü inceleyen bir okuyucu, en kötüsünü zaten söylediğimi görecektir.

Kendi kanıtlarımı sıralamak

Çünkü dördü de aynı ağırlığı hak etmiyor ve bunu söylemek, dört eşit satırdan oluşan bir tablodan daha faydalı:

Saat	Kuvvet	Neden
1 İsrail	en güçlü	Metinde verilen sayılar, MÖ 701 yılına kadar uzanan sağlam bir temele dayanmaktadır ve Yeni Ahit kronolojisine bağlı değildir. Yalnızca Hezekiel 4 ve Levililer 26'ya dayanmaktadır.
2 Yahuda	güçlü	Aynı çerçeve, tamamen farklı girdiler. MS 30 yılındaki çarmıha gerilme olayına olan bağımlılığı nedeniyle zayıflamış durumda; bu olay ise azınlık görüşüne dayanıyor.
3 Jübile	ılıman	Aynı yıla ulaşan farklı bir akıl yürütme biçimi — ancak tipolojik ve Yahuda'nın dayanağını paylaşıyor.
4 Nesil	zayıf	İki serbest parametre, altı olası kombinasyon, tek isabet. Eksiksiz olması için eklenmiştir, ancak güvenilir bir veri değildir.

Eğer 4. ve 5. bölümler düşerse, ilk iki bölüm birlikte gider ve kitap biter. Eğer Tiberius hesaplaması başarısız olursa, iki ve üç numaralı saatler ilerler ve 2030'da sadece İsrail ayakta kalır. Eğer nesil saati yanlışsa, başka hiçbir şey değişmez.

İşte gerçek bağımlılık yapısı bu ve artık beni buna bağlı tutabilirsiniz.

9. Bölüm bize ne sunuyor?

- Hoşea'nın iki günü ile Petrus'un bin yıllık günü, çarmıha gerilmeden itibaren 2000 yıl eder. **MS 30 + 2000 = 2030.** (3. Seviye — tipolojik.)
- Elli yıllık kırk jübile, Levililer 25 aracılığıyla ulaşılan 2000 ile aynıdır. (3. Kademe)
- Knesset'in Kudüs'ü başkent ilan etmesinden seksen yıl sonra. **1950 + 80 = 2030.** (3. Kademe — altı olası ayar, tek isabet ve tablo yukarıda basılı.)
- Dört saat, **dört bağımsız tanık değildir.** İsrail ve Yahuda ortak bir

çerçeveye sahiptir; Yahuda ve Jübile saati ortak bir dayanağa sahiptir; yalnızca nesil saati bağımsızdır. *(Bu, doğru olduğu ve okuyucunun zaten bulacağı için belirtilmiştir.)*

- Geriye kalan şey, farklı girdilerle iki kez uygulanan ve tipolojik olarak doğrulanan aynı çerçeve olup, bu da aynı yıla iki kez denk gelmektedir. **İşte argüman, gerçek boyutlarıyla ifade edilmiştir.**

Sonraki bölüm hangi yıl olduğunu sormayı bırakıp hangi gün olduğunu sormaya başlıyor.

Bölüm 10 — 2030 Hamursuz Bayramı: Son Kullanma Tarihi

Buraya kadar kitap bir yıl hakkında tartışıyordu. Buradan itibaren günler hakkında tartışıyor ve buna göre ispat standardının yükselmesi gerekiyor. Bir yıl büyük bir hedef. Bir gün değil. Bu bölüm tek bir şey yapıyor: Yahuda'nın 2030'da sona erecek olan saatini alıyor ve 2030'da nerede sona ereceğini soruyor.

Saat her zaman ziyafetten ziyafete işliyordu.

Yahuda'nın cezasının nasıl ölçüldüğüne geri dönelim.

Kırk yıl, çarmıha gerilmeden kuşatmaya kadar geçti ve bu sürenin her iki ucu da Fısıh Bayramı'na denk geliyor. İsa, MS 30 yılında Fısıh Bayramı'nda çarmıha gerildi. Titus, MS 70 yılında Fısıh Bayramı'nda Kudüs surlarını kapattı; o sırada şehir, bayram hacılarıyla doluydu ve işte tam da bu yüzden ardından gelen kuşatma bu kadar felaket boyutundaydı.

Ziyafetten ziyafete, kırk yıl. Bu süreyi ben belirlemedim; iki olayın doğası bu.

Dolayısıyla Levililer 26'da ceza katlandığında ve katlanan süre kuşatmadan itibaren ileriye doğru çekildiğinde, bu ceza bir Fısıh Bayramı'ndan itibaren çekilir. Ve 1960 yıl sonra bir Fısıh Bayramı'nda sona erer.

MS 70 yılındaki Pesah bayramı + 1960 yıl = MS 2030 yılındaki Pesah bayramı.

Bölüm yılı belirledi. Ancak -ve bunu kitabın ilk sayfasında özellikle belirttim, geçiştirmek istemedim- *Paskalya mevsiminin hangi günü olduğunu belirlemedi* . Bu, bu bölümün işi ve aritmetiğin bir sonucu değil, daha ileri bir adımdır.

Pesah bir gün değil, bir mevsimdir.

Tedavilerin çoğu bu noktada özensizleşiyor, bu yüzden Tevrat'ın aslında neyi ortaya koyduğunu açıkça belirteyim.

“Birinci ayın on dördüncü günü akşam vakti RAB'bin Fısıh Bayramı'dır. Aynı ayın on beşinci günü ise RAB'be mayasız ekmek bayramıdır; yedi gün boyunca mayasız ekmek yiyeceksiniz. Birinci gün kutsal bir toplantı yapacaksınız; hiçbir ağır iş yapmayacaksınız. Yedi gün boyunca RAB'be ateşle kurban sunacaksınız. Yedinci gün kutsal bir toplantıdır; hiçbir ağır iş yapmayacaksınız.” — Levililer 23:5-8

Yani mevsimin bir şekli var:

ayın ilk günü	Bu nedir?
14 Nisan	Pesah — alacakaranlıkta kesilen kuzu
15 Nisan	Mayasız Ekmek başlıyor · kutsal toplantı
16-20 Nisan	aradaki günler
21 Nisan	Mayasız Ekmek Bayramı'nın yedinci günü · kutsal toplantı

Kuzu kurban edilmesinden kapanış toplantısına kadar sekiz gün. Çıkış 12:16 aynı çerçeveyi veriyor: ilk gün kutsal bir toplantı, *“yedinci gün de başka bir kutsal toplantı.”* Bu dönem her iki uçta da sınırlandırılmıştır.

Dolayısıyla “2030 Fısıh Bayramı” tek bir gün değil, sekiz gün anlamına gelir. Size peygamberlik döneminin “Fısıh Bayramı'nda” sona erdiğini söyleyip sonra tek bir tarih veren herkes bir adımı atlamıştır. İşte o adım.

Cezanın sezon başında değil de sezon sonunda sona ermesinin nedeni

Bir cümle bittiğinde geçerliliğini yitirir. Bu, argümanın tamamını tek bir satırda özetliyor, ancak alternatifin saçma olmadığı için birden fazla satırı hak ediyor.

14 Nisan'ın -kuzu kurban edildiği gün, hem çarmıha gerilmenin hem de kuşatmanın başlangıcının yıldönümü- seçilmesinin gerekçesi , köprünün iki uç noktasının tam olarak o güne denk gelmesidir.

Pesah'tan Pesah'a, 14 Nisan'dan 14 Nisan'a kadar olan süre, bayramdan bayrama sayım için mümkün olan en temiz okumadır. Tamamen mekanik bir cevap istiyorsanız, bu cevap **17 Nisan 2030'u verir.**

21 Nisan'ın savunulmasının nedeni , sayılan şeyin bir yıldönümü değil, bir ceza süresi olması ve ceza sürelerinin kendi süreleriyle sona ermesidir.

Mayasız Ekmek Bayramı'nın yedinci günü, esaret cezasının uygun bir sonu olmasını sağlayan özel bir şeye sahiptir.

İsrail, Mısır'dan on beşinci gün ayrıldı. Ancak tehlike on beşinci gün sona ermedi. Firavun fikrini değiştirdi, savaş arabaları peşlerinden geldi ve İsrail suların arasında

mahsur kaldı. Bayramın yedinci günü – eski Yahudi takvimine göre 21 Nisan – deniz açıldı, İsrail geçti ve sular arkalarından orduyu kapladı.

On beşinci gün, oradan ayrıldıkları gündü. Yirmi birinci gün ise zalimin üzerlerindeki gücünün sona erdiği gündü. Biri ayrılış, diğeri ise takibin sonu.

Kutsal Kitap, ikinci günü kendine özgü kutsal bir toplantıyla işaretler ki bu, sıradan bir hafta sonu için garip bir şeydir.

Kuşatmayla başlayan ve 1960 yıl süren bir ceza, kuzunun ölüm yıldönümünde sona ermez. Bu ceza, eski gücün artık hiçbir hak iddia edemeyeceğini belirtmek için Tevrat'ın belirlediği günde sona erer.

(3. Seviye. Bu tipolojik bir argümandır ve tipoloji bu kitapta en yumuşak argüman türüdür. Bayramdan bayrama sayımın bitiş noktalarıyla eşleşmesi gerektiği gerekçesiyle 14 Nisan'ı tercih eden bir okuyucu haklı bir şekilde düşünüyor ve aramızdaki fark yedi gündür.)

Tarih

Takvimlere gelince, onlar pek de uyuşmuyorlar.

	14 Nisan (Pesah)	21 Nisan (son gün) Mayasız ekmek)
Gözlemsel — M2030 takvimi	16 Nisan 2030	23 Nisan 2030
Sabit haham takvimi	17 Nisan 2030	24 Nisan 2030

Bir gün arayla. 2. Bölüm, iki takvimin neden farklılaştığını ve 2025-2030 yılları arasında ne kadar farklılaştığını açıklamıştı; 2030 baharı, aradaki farkın sadece bir gün olduğu yıllardan biridir.

Bu kitap, sabit haham takvimine göre 24 Nisan 2030 - 21 Nisan tarihini kullanmaktadır.

Bu, tutarlılığın öngördüğü bir seçim değil. Kitap, diğer her yerde gözlemsel takvimi takip ediyor ve gözlemsel takvim, Mayasız Ekmek Bayramı'nın son gününü 23 Nisan olarak belirliyor. Burada hahamların belirlediği tarihi kullanmak bir sapmadır ve bunun nedeni ilkesel olmaktan ziyade pratiktir: hahamların belirlediği tarih, Yahudi dünyasının 2030 yılında gerçekten uygulayacağı tarihtir ve tartışılan hüküm Yahuda hanedanına aittir. Yahuda hanedanının bayramı kutladığı gün sona eren bir tarih, Yahuda hanedanı hakkında verilen bir hüküm için uygun bir

hesaplaşmadır.

Bu, yöntemden ziyade uygunluktan kaynaklanan bir argümandır ve bunu böyle değerlendirmelisiniz. **Eğer 23 Nisan'ı tercih ederseniz, Yom Teruah'a kadar olan süre 157 gün yerine 158 gün olur ve kitaptaki başka hiçbir şey değişmez.**

İbrani takviminde hata yapma olasılığı yüksek olduğundan ve önceki çalışmalarım da bu hataya düştüğümünden, bir not düşmek istiyorum. 2030 Fısıh Bayramı **5790** yılına denk gelir . 2030 sonbahar bayramları olan Yom Teruah ve Yom Kippur ise 5791 yılına denk gelir, çünkü İbrani sivil yılı bu iki bayram arasında, Tişri ayında döner. 5791 baharı, 2031 Fısıh Bayramı'na denk gelir. Bu kitapta Adem'den itibaren 6001 yılı olarak bahsedilen ve Tişri 2030'da başlayan yaratılış yılları ayrı bir hesaplama ve ikisi asla karıştırılmaz.

Nelerin süresi doluyor, nelerin dolmuyor?

Sonraki bölüme geçmeden önce bir açıklama yapalım, çünkü "son kullanma tarihi" ifadesi, anlamından daha fazlasını ifade edebilir.

Yahuda'nın cezası 24 Nisan 2030'da sona erdiğinde, **bu Mesih'in dönüşü değil**, bir ceza döneminin sonudur. 1260 günlük sıkıntı dönemi hâlâ devam etmektedir; 27 Nisan 2027'de başlamış ve Ekim ayına kadar sona ermeyecektir. 24 Nisan 2030'da dünya değişmeyecek, sadece Yahudilerin İsa'yı Mesih ve Rab olarak bireysel olarak kabul edene kadar geçirecekleri beş aylık akrep sokması cezasının çok yakında başlayacağını işaret edecektir.

Sonunda şu cümle bitiyor: Hezekiel 4 ve Levililer 26'daki çoğaltılmış terim, sonuna kadar kullanılmış ve geriye hiçbir borç kalmamıştır.

Ve ardından Vahiy 9:5'te beş ay deniyor.

10. Bölüm bize neler sunuyor?

- Yahuda'nın saati bayramdan bayrama işledi — MS 30'da Fısıh Bayramı'nda çarmıha gerilme, MS 70'te Fısıh Bayramı'nda kuşatma. (2. *Kademe*.)
- Kuşatmadan itibaren ileriye doğru uygulanan katlanmış süre, dolayısıyla Fısıh Bayramı'nda sona erer. **MS 70 Fısıh Bayramı + 1960 = 2030 Fısıh Bayramı.** (7. Bölümün 3. Seviye dayanağına göre 1. Seviye aritmetiği.)
- Pesah, 14 Nisan ile 21 Nisan tarihleri arasında sekiz gün süren ve iki kutsal toplantıyla sınırlandırılan bir dönemdir. (2. *Kademe* — Levililer 23:5-8, Çıkış 12:16.)
- Hüküm, sezonun kapanış tarihi olan 21 Nisan'da sona eriyor; bu tarih,

takip eden ordunun deniz tarafından kuşatıldığı ve eski gücün iddiasının sona erdiği gündür. (3. Kademe - tipolojik. 14 Nisan makul bir alternatiftir ve 17 Nisan 2030'u verir.)

- **21 Nisan 5790 = Sabit haham takvimine göre 24 Nisan 2030** ; gözlem takvimine göre 23 Nisan. Kitap 24 Nisan'ı kullanıyor ve bunun nedeni yöntemden ziyade uygunluktur. (Dönüşümde 2. Seviye, seçimde 3. Seviye.)
- O gün başka hiçbir şey sona ermez. 1260 gün Ekim ayına kadar devam eder. (Açıklama.)

Beş ay sonra Yom Teruah günü. Sonraki bölümde bunlar sayılıyor.

BÖLÜM V — YILDAN BUGÜNE

Mikro zaman çizelgesi: beş ay, dört sayım, yedi bayram.

Bölüm 11 — Beş Ay

Yahuda'nın cezası 24 Nisan 2030'da sona eriyor. Rab, 27-28 Eylül 2030 akşamı Yom Teruah'ta geri dönecek. Bu iki tarih arasında bir zaman dilimi var ve Vahiy 9:5 bunu ölçüyor.

"Onlara kimseyi öldürme izni verilmedi, fakat beş ay boyunca işkence etmeleri emredildi; işkenceleri, akrebin insanı soktuğundaki işkence gibiydi. O günlerde insanlar ölümü arayacaklar, bulamayacaklar; ölmeyi özleyecekler, ama ölüm onlardan kaçacak." — Vahiy 9:5-6

Beş ay. Ceza süresi Nisan ayında sona eriyor; Rab beş ay sonra geri dönüyor.

Ben de öyle öğrettim ve neredeyse doğru, " *neredeyse* " kelimesi de bu bölümün var olma sebebi .

Sayın

İtibaren	İle	Günler, dahil
24 Nisan 2030	2127 Eylül 2030	Yom Teruah arifesi
Nisan		157

Yüz elli yedi gün.

Peki, beş ay ne kadar sürer? Bu aya bağlı, bu yüzden akla yatkın her cevabı değerlendirin:

Hesaplaşma	Günler
Beş 30 günlük ay	150
Beş ay (29,53 gün)	~148
Beş takvim ayı, 24 Nisan - 24 Eylül	153
Gerçek pencere	157

"Beş ay" olarak hesaplanan her süre, gerçek sürenin dört ila dokuz gün altında kalmaktadır.

Yaklaşık beş ay yazsam bile bin okuyucudan hiçbiri bu hesaplamaları yapmaz.

Ancak bu kitap, 1. bölümde her sayımı kontrol etmenizi istedi ve bunu isteyen bir kitap, yuvarlamanın uygun olduğu durumlarda yuvarlama yapamaz. Yedi gün, yedi gündür.

Bu, işe yaramayacak bir cevap.

Kolayca yapılabilecek kaçış yolu, "beş ay"ın yuvarlak bir rakam olduğunu, Tanrı'nın yaklaşık bir rakam söylediğini ve O'ndan kesin bir bilgi istemememiz gerektiğini söylemektir.

var ve buna geri döneceğim. Ancak bu soruna bir çözüm olarak yetersiz kalıyor ve çok pahalıya mal oluyor.

Eğer "beş ay" yedi günlük bir hatayı tolere edebiliyorsa, "1260 gün" de edebilir. Ve bir sonraki bölümün tüm zaman çizelgesi, 1260'ın gününe kadar kesin olmasına bağlıdır. Bir kehanet sayısına esneklik tanıdığım an, hepsine de tanımış olurum ve Mart 2027, diğer her şeyle birlikte gevşer. Yedi gün için bu çok yüksek bir bedel.

Ve Yuhanna yuvarlama yapmıyor. Bu, meseleyi çözüme kavuşturan kısım ve bu, kendi metninden kaynaklanıyor.

John aynı dönemi iki farklı üniteye iki kez veriyor:

***kırk iki ay** boyunca ayaklar altına alacaklar ."* — Vahiy 11:2 *"... **bin iki yüz altmış gün** boyunca peygamberlik edecekler ."* — Vahiy 11:3 *"... **bin iki yüz altmış gün** boyunca beslenecek ."* — Vahiy 12:6 *"... ona **kırk iki ay** boyunca hareket etme yetkisi verildi."* — Vahiy 13:5

Kırk iki ay. Bin iki yüz altmış gün. Aynı üç buçuk yıl, iki şekilde de, bölümler ayrı ayrı anlatılmış.

$$42 \times 30 = 1260.$$

Tam olarak. Yaklaşık olarak değil. **John'un ayları otuz günlük aylardır ve yuvarlak biçimi ile kesin biçimi gün bazında örtüşmektedir.** Kendi kitabında, bir rakamı ay olarak verdiğinde, bunun günlere kalansız olarak dönüştüğünü kanıtlamış bir yazardır.

Yani John'un kullandığı anlamda beş ay **150 gündür** . "Yaklaşık 157" değil. Kendi sağladığı hesaplama göre tam olarak yüz elli.

Bu da yedi günlük farkın yuvarlama hatası olmadığı anlamına gelir. Bu, iki gerçek sayı arasındaki gerçek bir farktır ve bize bir şeyler anlatıyor.

Bize ne anlatıyor?

Vahiy 9:5'i tekrar, yavaşça okuyun ve aslında ne dediğine dikkat edin.

"Ve kimseyi öldürmelerine izin verilmedi, ancak beş ay boyunca işkence etmelerine izin verildi."

işkencenin ne kadar sürdüğüne dair bir ifadedir . Çekirgeler için konulan bir sınırdır.

— işkence edebilirler, öldüremezler ve ruhsatları beş ay geçerlidir.

Bu, Rabbin beş ayın sonunda geri döneceği anlamına gelmiyor. Hiçbir yerde böyle bir şey söylenmiyor. Ben bir olayın süresini, sanki bir zaman aralığının ölçüsüyümüş gibi okuyordum ve bunlar farklı şeyler.

Fırsat penceresi 157 gün. Azap 150 gün. Azap fırsat penceresinin içinde.

Hiçbir şeyin yuvarlanmasına, abartılmasına veya özür dilenmesine gerek yok. Sayı baştan beri tam olarak doğruydu; ben sadece ondan ölçmediği bir şeyi ölçmesini istemiştim.

Pencerenin iç tarafında nerede?

Kutsal Kitap bunu söylemiyor ve ben de bir yerleşim uydurmayacağım.

Baktım. Eğer 150 gün, cezanın sona erdiği günden itibaren başlarsa, 21 Eylül 2030'da, Yom Teruah'tan altı gün önce sona erer. Eğer Yom Teruah'ta sona erecek şekilde başlarsa, 30 Nisan 2030'da, cezanın sona ermesinden altı gün sonra başlar. Bu tarihlerden hiçbirisi bayram değil. Hiçbir şekilde işaretlenmemiş. Yerleştirme için metinsel bir dayanak yok ve birini seçsem bile, tefsirden ziyade süsleme olurdu.

Yani: 157 günlük bir zaman dilimi, içinde 150 günlük bir azap dönemi barındırıyor ve bu dönem, sahip olmadığımız bilgilerle şekilleniyor.

Kutsal Kitabın bıraktığı zaman çizelgesinde bir boşluk bırakmayı, kendi uydurduğum bir şeyle doldurmaktan daha çok tercih ederim. Eğer bu tatmin edici değilse, doğru yönde bir tatminsizliktir.

Beş ayın amacı nedir?

Hesaplamalar tamam, özüne bir göz atmakta fayda var, çünkü Vahiy 9'u sadece bir dehşet metni olarak okumak ve oradaki garipliği gözden kaçırmak kolaydır.

"yeryüzünün akreplerinin sahip olduğu güç" verilir . Ve sonra onlara iki sınır konulur. Çime veya herhangi bir yeşil şeye dokunamazlar. Ve -önemli olan sınır- *"kimseyi"*

öldürmelerine izin verilmez."

Öldürmeyi açıkça yasaklayan bir karar, infaz değil, bir çağrıdır.

İnsanlar "ölümü arayacaklar ama bulamayacaklar." Tüm çıkışlar kapalı, sadece bir tanesi açık. Bu okuması korkunç bir şey ve bu bir yok oluş değil; tövbe etmeyenlerin bilinçli bir şekilde tutulduğu, ölüme kaçamadıkları, tövbe kapısının ise hâlâ açık olduğu bir dönem.

Rehoboam bu imgenin kaynağını veriyor. İsrail yeni kraldan babasının boyunduruğunu hafifletmesini istediğinde, kral şöyle cevap verdi:

"Babam sizi kırbaçla terbiye etti, ben ise akreplerle terbiye edeceğim." — 1 Krallar 12:11

Rehoboam bunu övünerek söyledi ve bu krallığı böldü; bu olay, tüm bu kitapta sayılan iki hanedanın ortaya çıkmasına yol açtı. Gururlu genç bir kralın tehdit ettiği her şeyi Rab gerçekten yapacak ve bunu yok etmek için değil, kovmak için yapacak.

Beş ay boyunca akreplerle boğuştum ve öldürme iznim yoktu. **Bu pasajdaki merhamet, kimsenin alıntılanmadığı kısımdır.**

11. Bölüm bize ne sunuyor?

- Yahuda'nın cezasının sona ermesinden Yom Teruah'a kadar geçen süre **157 gündür** . (1. Kademe)
— sayın.)
- John'un kendi metni, ayı otuz gün olarak belirler: aynı dönem için verilen 42 ay ve 1260 gün, yani $42 \times 30 =$ tam olarak 1260. **John'un kullanımında beş ay 150 gündür.** (Seviye 2.)
- Dolayısıyla Vahiy 9:5, **zaman aralığını ölçmüyor** . Çekirgelerin ne kadar süreyle azap çekmesine izin verildiğini belirtiyor. (2. Seviye - cümlelerin söylediği budur.)
- 150 gün, 157 günlük zaman diliminin içinde yer alıyor. **Kutsal Kitap bunun neresinde olduğunu söylemiyor ve bu kitap da tahmin yürütmüyor.** (Belirtilen sınır.)
- Azap, öldürmeyi açıkça yasaklar. Bu bir çağrıdır, infaz değil; Rehoboam'ın övündüğü akrepler, Tanrı tarafından insanları tövbeye yönlendirmek için, kapı açıkken kullanılmıştır. (3. Seviye - okuma, aritmetik değil.)
- **Hiçbir şey yuvarlanmadı. Sayı tam doğrudu; hata bendeydi,** yanlış şeyi ölçmesini istemiştin .

Bölüm 12 — 1290 • 1260 • 1250 • 1335

İki yazarın, altı yüz yıl arayla yazdığı dört sayı. Bu bölüm, bu dört sayının tamamını ele alıyor ve nerede yer aldıklarını gösteriyor.

Ayrıca, kitapta yer alan en güçlü tekil iç kanıtı da içeriyor - ki bu sistemin üretmek üzere tasarlanmadığı bir sonuç - ve henüz çözemediğim bir sorunu da ortaya koyuyorum, başkasının bulmasını beklemek yerine sizin önünüze seriyorum.

Sayım kuralları, yeniden ifade edildi

1. Bölümden itibaren, çünkü buradaki her şey onlara bağlı:

1. **Her iki bitiş noktasını da içerir.** 1. gün başlangıç tarihidir.
2. **Gün ışığı tarihi.** İbrani günü gün batımında başlar; bir bayram "27. akşamdan 28. akşama" kadar sürüyorsa, kullanılan tarih 28. gündür.

"Hesaplamaya bitiş tarihini dahil et" kutucuğunun her zaman işaretli olması anlamına gelir . İşaretini kaldırırsanız, aşağıdaki tüm cevaplar bir eksik çıkar.

İki çapa

Her şey 2027'deki iki tarihten birinden itibaren sayılmaya başlanacak.

27-28 Mart 2027 — Yıkımın İğrençliği. Gözlem takviminde bu, İlk Meyveler Günü'dür: 27 Mart akşamından 28 Mart akşamına kadar. 2. Kurala göre sayım **28 Mart'ta başlar** . Şunu söylemeliyim ki, Yıkımın İğrençliği'nin bu tarihte gerçekleşip gerçekleşmeyeceğinden veya Papa Leo'nun sadece bu günde Yeni Osmanlı Düzeni'ni onaylayıp onaylamadığından hala emin değilim. Göreceğiz.

27 Nisan 2027 — Son Yağmurlar. Mayasız Ekmek Bayramı'nın ikinci gününün son günü.

— İkinci ayın 21. günü, ilk bayramı tutamayanlar için Sayılar 9'da anlatılan telafi bayramı. Sayım **27 Nisan'da başlıyor** .

Otuz gün arayla. Bu sayıyı aklınızda tutun.

Dört suçlama

Sayma Kutsal Yazılar	İtibaren	İle	Günler	Bu da
1290 Daniel 12:11	28 Mart 2027	7 Ekim	1290	Yom Kippur — 10 Tışri

			2030		
1260	Vahiy 11:3, 12:6	27 Nisan 2027	7 Ekim 2030	1260	Yom Kippur — 10 Tişri
1250	Matta 24:22	27 Nisan 2027	27 Eylül 2030	1250	Yom Teruah — arifesi 1 Tişri
1335	Daniel 12:12	27 Nisan 2027	21 Aralık 2030	1335	25 Kislev — Hanuka

Bu yerlerin her biri belirli bir zamanda ziyaret ediliyor. Bunları kendiniz kontrol edin; bunun için ekteki web sayfası ve gezgin sayfası mevcuttur.

Otuz gün sonra ortaya çıkan

Şimdi ortaya çıkan sonucu ben oluşturmadım.

Daniel 1290 gün, Yuhanna ise 1260 gün veriyor. Altı yüzyıl arayla, farklı kıtalarda, farklı dillerde aynı dönem hakkında yazan iki yazar.

$$1290 - 1260 = 30.$$

2027'deki iki önemli gün olan İlk Meyveler Bayramı ve İkinci Mayasız Ekmek Bayramı'nın son günü, ay kavuşumlarından hesaplanan bir takvimde bağımsız olarak bayram günleri olarak belirlenmiş olup, **aralarında otuz gün fark vardır**.

28 Mart ile 26 Nisan arası otuz gündür. 1260 yılı 27'sinde başlar.

Bunu ben oraya koymadım. Seçmediğim iki sayı arasındaki fark, belirlemediğim iki tarih arasındaki boşluğa denk geliyor. Otuz günlük sapkınlık dönemi – Antikrist'in ortaya çıkmasından sonra ve Son Yağmurlar düşmeden önce dünyanın taraf tuttuğu zaman dilimi – bu zaman çizelgesine eklenmedi. Çıkarma işleminden sonra kendiliğinden ortaya çıktı.

Bu, 3. bölümde önerdiğim testtir: Gerçek bir şeyi tanımlayan bir sistem, kendisine hiç sorulmamış sorulara cevap üretme eğilimindedir. Bu, kitapta en açık örnektir. Uygun bir sistem, tam olarak üretmesi için uygun olduğu şeyi üretir. Bu, otuz günlük bir zaman aralığı üretti çünkü altı yüz yıl arayla yazan iki peygamber, otuz gün arayla sayılar seçti.

O on günün de boşa gitmesi

Aynı şey diğer uçta da oluyor.

$$1260 - 1250 = 10.$$

İmanlıların alınıp götürüldüğü gün ile Rabbin gazabının tamamlandığı gün arasında on gün vardır. İbrani takviminde on gün arayla belirlenmiş tam bir çift zaman vardır:

Yom Teruah 1 Tişri'de ve Yom Kippur 10 Tişri'de kutlanır. Bu iki gün arasındaki günler ise Korku Günleri'dir.

Ve sayımlar bu çiftin her iki ucuna da denk geliyor. 1250 sayısı Yom Teruah'ta sona eriyor. 1260 sayısı ise Yom Kippur'da sona eriyor.

İsa, günlerin kısaltılacağını söyledi:

“O günler kısaltılmasaydı, hiçbir can kurtarılamazdı; fakat seçilmişler uğruna o günler kısaltılacaktır.” — Matta 24:22

Ne kadar kısaltıldı? On gün kadar — sıkıntının tam ölçüsü ile sadıkların ondan kurtarılacağı gün arasındaki fark kadar. Yeşaya, o on günde neler olacağını şöyle anlatıyor:

“Ey halkım, odalarınıza girin ve kapılarınızı arkanızdan kapatın; öfke dininceye kadar bir süre saklanın.” — İşaya 26:20

Öfkenin etkisini gösterdiği on gün boyunca kapalı kapılar ardında, on gün arayla kutlanan iki bayram arasında. **Bu durumun gerçekleşmesi için bu sayılardan hiçbiri seçilmedi.**

Çözemediğim sorun

İşte zorluk burada yatıyor ve bu, ana metne ait bir konu.

Daniel 12:11, 1290 sayısını tek bir olaya bağlamaz; iki olaya bağlar:

“Normal kurbanın kaldırılıp yıkımın iğrençliği kurulduğu andan itibaren 1290 gün geçecektir.”

Tapınak yoksa, düzenli kurban ne anlama gelir?

12. Bölümdeki çözümlenmemiş pasajın yerine geçecek taslak. — CLH

Bu bölümün ilk baskısında buna net bir cevabım olmadığını söylemiştim ve gerçekten de yoktu. Şimdi bir cevabım var ve bu umduğum cevap değil, çünkü bu kitap basıldıktan sonraki yedi ay içinde kamuoyunda bir şeylerin gerçekleşmesini zorunlu kılıyor.

Daniel 12:11'de tek bir değil, iki işaret verilmiştir:

"Normal kurbanın kaldırılıp yıkımın iğrençliği kurulduğu andan itibaren 1290 gün geçecektir."

Bu kitapta anlatılan iğrençlikten bahsediliyor. Düzenli kurban töreninden ise bahsedilmiyor; çünkü ortada bir tapınak yok, kullanılan bir sunak yok ve Tapınak Enstitüsü'nün eşyaları, Misgav Ladach Caddesi'ndeki bir binada, var olmayan bir kutsal mekânı bekliyor.

Yani ya Daniel'in ilk işaretçisi boş, ya da ben yanlış şeyi arıyorum. İkinciye yapmaya çok uğraştım. Kelime bana izin vermiyor.

Kelime bükülmez.

Tamid kelimesinin genel anlamda sürekli ibadet anlamına gelmesini istiyordum . Ama gelmiyor ve bunu ima etmek yerine, kendi aleyhimde doğru bir şekilde savunma yapacağım.

הַתָּמִיד biçimi , belirli tanımlıkla birlikte, עֹלֶז' nin kısaltılmış hali olarak kullanılır. הַתָּמִיד , Çıkış 29:38-42 ve Sayılar 28:3-8'deki *sürekli yakılan kurban* : sabah bir kuzu, akşam bir kuzu, her gün ara vermeden. Daniel bu kelimeyi asla soyut olarak dua, bağlılık veya ibadet anlamında kullanmaz. Bir kez bile. Ve 8:11, kutsal yeri kurbanla aynı cümle içinde ele alır.

Daha gevşek anlamı savunan argümanları okudum. Bunlar, memnuniyetle kabul edeceğim argümanlardı. Ancak sözlükle karşılaştıklarında geçerliliklerini yitiriyorlar.

Dolayısıyla dürüst sonuç, rahatsız edici olanıdır: Daniel'in ilk işaretinin 28 Mart 2027'de bir referans noktasına sahip olması için, o tarihten önce sürekli bir yakmalık kurban sunulması gerekmektedir. Bu da başlaması gerektiği anlamına gelir. Bu da yakında başlaması gerektiği anlamına gelir.

(3. Seviye — bu, Daniel'in bir kelimeyi nasıl kullandığına dair bir değerlendirme, aritmetik bir sonuç değil. Ama bu, kendi çıkarıma aykırı bir değerlendirme ki, değerli olan tek değerlendirme türü de budur.)

Bir tapınağa ihtiyaç duymaz. Bir sunağa ihtiyaç duyar.

Bu, bunun mümkün olup olmadığı konusundaki fikrimi değiştiren şeydi ve yıllarca yanlış binaya baktığım için bunu fark edememiştim.

Sürgünden dönenler, **henüz tapınak bile yokken sürekli adak sunma geleneğini yeniden başlattılar** :

"Çevredeki halklardan korktukları için sunağı temeli üzerine kurdular; RAB'be sabah ve

akşam yakmalık kurbanlar sundular... fakat RAB'bin tapınağının temeli henüz atılmamıştı." — Ezra 3:3, 6

Bunu iki kez okuyun. Daniel'in bahsettiği sabah ve akşam sunulan kurbanlar (*olat tamid*) , tapınak alanının bir inşaat çukuru olduğu açık bir alanda yeniden inşa edilmiş bir sunakta sunuluyordu ve temel atılmadan önce yıllarca bu şekilde devam etti.

Tapınak yok. Çadır yok. Bir sunak, bir rahiplik ve bir kuzu.

Tüm gereksinim bu ve bu, Üçüncü Tapınağı inşa etmekten tamamen farklı bir düzeyde bir gereksinim. Bir tapınak, insanlığın beşte birinin kutsal saydığı yapıların yıkılmasını veya yerinden oynatılmasını gerektiren on yıl süren ulusal bir projedir. Bir sunak ise taş, bir rampa ve bir yerde durmak için izin gerektirir.

(Ezra 3'te yazılanlar konusunda 1. seviye – kendiniz okuyun. Daniel'in işaretinin de aynı şekilde karşılandığı çıkarımı konusunda 3. seviye.)

Hali hazırda var olanlar

Parçaların bir araya getirilip getirilemeyeceği konusunda spekülasyon yapmıyorum. Büyük ölçüde bir araya getirilmiş durumdalar.

- **ve tapınağa uygun hale getirilmiş taş** bir sunak , Hanuka'nın son günü olan Aralık 2018'de tamamlanarak ibadete açıldı. Sökülüp taşınabilecek şekilde inşa edilmişti.
- Tapınak **Enstitüsü** , kapları, rahip giysilerini ve altın menorayı üretmiş ve yıllardır kohanimleri bu hizmette eğitmiştir.
- Kırmızı **düve programı** aktif olarak devam etmekte olup, 2026 yılı itibarıyla ulusal çapta bir eğitim atılımına dönüşmüştür.

Eksik olan şey ekipman, giysi, eğitimli rahipler veya bir tasarım değil. **Eksik olan şey, durulacak bir yer ve orada durulma izni.** Aradaki tüm boşluk bu ve bunu küçümsemeyeceğim: Bu, yeryüzündeki en ciddi türden siyasi ve dini bir engel ve elli dokuz yıldır varlığını sürdürüyor.

Şu anda hareket halinde olan bariyer

İşte bu yüzden yedi yıl yerine yedi ay demeye razıyım.

Yahudilerin Tapınak Dağı'nda dua etmesini engelleyen düzenleme — İsrail ve Ürdün arasında yapılan ve Vakfın alanı yönettiği, gayrimüslimlerin dua etmesinin yasak olduğu bir dizi anlaşma olan *mevcut durum* — 2026 yılı boyunca gözle

görölür şekilde aşındı. İşte üç tarihli nokta, hepsi raporlanmış ve doğrulanabilir:

Tarih Ne değışti?

21 Ocak 2026 İsrail polisi, Tapınak Dağı Yeşivasının talebi üzerine, Yahudi ziyaretçilerin ilk kez Amidah da dahil olmak üzere basılı ayin kitaplarını dağa getirmelerine izin verdi. Yakın zamana kadar, dua ederken yakalanan ziyaretçiler dağdan çıkarılıyor veya gözaltına alınıyordu ve dua eşyaları tamamen yasaktı.

23 Temmuz 2026 (Tisha B'Av) Öğle vaktine kadar üç binden fazla Yahudi ziyaretçi tepeye çıktı. Litürjik malzemelere izin verildi. Batı tarafında dua eden yaklaşık bir düzine kişi tutuklandı. Ürdün Dışışleri Bakanlığı bunu "*tarihsel ve yasal statükonun açık bir ihlali*" olarak nitelendirdi ve polisi "*bu eylemleri kolaylaştırmakla*" suçladı.

16 Ağustos 2026 İsrail polisi, bu paragrafı yazmamdan bir hafta önce, bölgedeki Yahudilerin dua etmesine yönelik kısıtlamaları yeniden gevşetti.

Bu, statik bir engel değil. Bu, aşamalı olarak, kamuoyu önünde, Vakfın ve Ürdün Krallığı'nın itirazları her seferinde gazetelerde yer alarak ortadan kaldırılan bir engeldir.

Şimdi disipline gelelim, çünkü tam da bu noktada bu tür bir kitap aşırıya kaçıyor. Dua kurban değildir. *Bir insanın Dağda Amidah duasını okuması ile orada sabah ve akşam bir kuzu kurban edilmesi arasındaki mesafe çok büyüktür ve yukarıdaki tabloda hiçbir şey bu mesafeyi kapatmaz.* Tablonun ortaya koyduğu şey daha dardır ve ben bundan daha fazlasını iddia etmeyeceğim: bir sunağı imkansız kılan düzenleme sabit değildir, hareket halindedir ve bu yıl aynı yönde üç kez hareket etmiştir.

(2. Seviye — her satır tarih ve kaynak belirtilmiş. Buradan çıkardığım sonuç bana ait ve en iyi ihtimalle 3. Seviye.)

Bu kitap dolayısıyla neyi öngörüyor?

Belirsiz ve yanlışlanamaz olmaktansa, kesin ve yanlış olmayı tercih ederim, bu yüzden:

Kudüs'te 28 Mart 2027'den önce sürekli bir yakmalık kurban uygulaması başlıyor: bir sunak, bir rahiplik, sabah ve akşam bir kuzu. Ve sonra bu uygulama durduruluyor.

İki yarısı da gereklidir. *Tamid*, 27 Mart 2027'de yürürlükte olmadığı sürece 28 Mart 2027'de kaldırılmaz. Daniel'in maddesi, kaldırılmasını tanımlayabilmek için var olan bir şeye ihtiyaç duyar.

Mekanizma, dağdaki konum, yasal belge veya bunu kimin yaptığı konusunda hiçbir görüşüm yok ve resmi tamamlamak için bir görüş uydurmayacağım. Çerçeve bunu gerektiriyor ve size aritmetiğini gösterdiğim şey de bu çerçeve.

(4. Seviye — kehanet niteliğinde. Bu, çerçeve tarafından öngörülen şeydir, bana anlatılan şey değil.)

İyi bir itiraz olduğu için yanıtlandı.

tamid olamazdı ve Tanrı onun kaldırılmasını saymazdı."

Daniel bu soruyu, kelimenin geçtiği aynı bölümde yanıtlıyor.

Antiyohos sürekli sunuyu durdurduğunda, **onu yöneten rahiplik satın alınmış ve yozlaşmıştı. Jason baş rahipliği satın aldı; Menelaus ise onu geride bırakarak bu görevi aldı.** *Tamid* kaldırıldığında makamın durumu buydu — ve Kutsal Kitap hâlâ sunuyu *tamid olarak adlandırıyor* , kaldırılmasını hâlâ bir suç olarak görüyor ve Daniel hâlâ ona peygamberliksel bir sayı yüklüyor.

Sürekli sunulan bir bağışın, kaldırılmasının cennette kabul görmesi için iyi durumda olması gerekmez. Bu benim çıkarımım değil; bu pasajın tarihsel durumudur.

Eğer hiçbir sunak görünmezse

O halde Daniel'in ilk işaretinin bir karşılığı yok, 1290 benim söylediğim yerden başlamıyor ve bu bölüm başarısız oldu. İğrençlik argümanı kendi başına ayakta kalırdı; bu kalmazdı.

Bu gerçekleşmeden önce, kesin olarak kabul etmesem de, dikkate alınmaya değer olduğunu düşündüğüm bir alternatifi kayıtlara geçirmek istiyorum.

Yeryüzünde kendisini her yerde sunulan ebedi bir kurban olarak tanımlayan tek bir kurum var. Bu, Roma'nın Trent Konsili'nde tanımladığı, Malaki 1:11'e dayanan ve hiçbir tapınağa ihtiyaç duymayan Ayin'dir. Ve bu zaten bir kez elimizden alındı: 8 Mart 2020'de Roma Piskoposluğu tüm halka açık Ayinleri iptal etti ve iki hafta içinde İtalya, İrlanda, Filipinler, İspanya ve Amerika Birleşik Devletleri'nin büyük bir bölümündeki piskoposluklar da aynı şeyi yaptı. Haftalarca süren bir dönemde, Batı dünyasının hiçbir yerinde ebedi kurban halka açık olarak sunulmadı.

Eğer bu *tamid* ise, *Mart 2027'de yaşananlar*, **Leo XIV** yönetimindeki Roma Kilisesi'nin İslam'la uzlaşma yönünde kendi kendine yaptığı bir eylemdir ve 2 Selanikliler 2'deki sapkınlık, yeryüzündeki en büyük Hristiyan topluluğunun dinden ayrılmasıdır. Bu, kamu görevinde bulunan yaşayan bir kişi hakkındaki görüşümdür ve bunu ima etmektense açıkça belirtmeyi tercih ederim.

Ama ben onu ikinci sıraya koyuyorum ve bunun sebebi de uyumluluk. Daniel'in *tamidi* , her kullandığında sürekli yakılan kurbandır ve ben, yedi ay içinde Kudüs'te bir sunağa ihtiyaç duyan okumadan daha rahat olduğu için bir okumayı destekleyemem. Ayin okuması, yedekte tutulan bir olasılıktır. Sunak ise konumdur.

"Tarihi Olaylar Olmadan Önce Öğretmek" adlı eserde öne sürülen *ve burada savunulmaktan ziyade varsayılan, Canavar'ın İslam ile özdeşleştirilmesine bağlıdır .)*

Bu bölüm bize ne sunuyor?

- Daniel'in דָּתִיד ifadesi, **beş kez geçtiği** halde sürekli yakılan kurbanı ifade eder ve asla genel olarak ibadet anlamına gelmez. (3. Seviye — *ve bu, kendi rahatlığıma aykırı bir yargıdır.*)
- **tapınağın temeli atılmadan önce** o sunuyu bir sunağa geri getirdiğini belirtir ; dolayısıyla işaretleyici bir sunağa ihtiyaç duyar, kutsal bir alana değil. (Metnin 1. Seviyesi.)
- Sunak, kaplar, giysiler ve eğitimli rahipler **zaten mevcut** ; eksik olan unsur yer ve izin. (2. Seviye)
- Dağda Yahudi ibadetini yasaklayan düzenleme, Ürdün'ün itirazlarına rağmen **2026 yılında üç kez** aynı yönde değiştirildi. Dua kurban değildir ve bu durum aradaki farkı kapatmaz; engelin sabit olmadığını gösterir. (Olaylar açısından 2. seviye, çıkarım açısından 3. seviye.)
- **Dolayısıyla: Kudüs'te 28 Mart 2027'den önce sürekli bir yakmalık kurban uygulaması başlar ve sonra durdurulur.** Eğer böyle olmazsa, bu bölüm yanlışır ve bunu size önceden bildirdim. (4. Kademe)
- Yedekte tutulan: Sürekli kurban olarak sunulan Ayin; Mart 2020 ise böyle bir şeyin orduya gerek kalmadan küresel olarak ortadan kaldırılabilceğinin kanıtıdır. (4. Kademe.)

Bu iğrenç uygulama Mart 2027'de hayata geçirilecek. Bu kitapta bu kadarı anlatılıyor. Peki **Mart 2027'de hangi düzenli kurban uygulaması kaldırılacak?**

Bu kitabın yorumuna göre, düzenli kurban uygulaması MS 30 yılında Mesih

tarafından çarmıha gerilerek sona erdirilmiştir - bu, 8. Bölüm'ün Daniel 9:27 hakkındaki argümanıdır ve ben hala bu görüşü savunuyorum. Bu kitabı yazdığım Ağustos 2026'da ayakta duran bir tapınak yok ve ortadan kaldırılacak restore edilmiş bir kurban sistemi de yok. Dolayısıyla Daniel'in iki işaretinden ilki, sayımın başladığı anda hiçbir karşılık bulmuyor. Bu, henüz gelecekteki bir olaya atıfta bulunduğu için, sağlam bir kanıt olmadan sadece spekülasyon yapabilirim.

Kesin bir cevabım yok. Bana göre dikkate değer olan iki seçenek var ve ikisinden de kesin olarak emin değilim.

İbranice kelime **תמיד** ' **dir.** (*tamid*), yani *sürekli veya düzenli anlamına gelir* . Daniel 8:11-13'te sürekli yakılan kurbanı ifade eder, ancak kelimenin kendisi hayvanı değil, sürekliliği belirtir. Eğer *tamid* , özellikle kurban ayini yerine Tanrı'ya sürekli ibadet olarak okunursa, Mart 2027'de ortadan kaldırılan şey, dünyanın devam eden ibadetidir - Canavar onaylandığında ve uluslar ona yöneldiğinde yerini başka bir şeye bırakır. Bu okuma, Daniel 8'in terimi nasıl kullandığına dair bazı desteklere sahiptir ve benim için uygundur, bu da onu gevşek bir şekilde ele almamın bir nedenidir.

İkinci olasılık ise, iki cümlemin iki farklı açıdan anlatılan tek bir olayı ifade etmesidir; bu durumda zorluk tarihsel değil, dilbilgiseldir. Bunu çözmek için İbranice dilbilgisi hakkında bir yargıya varmam gerekiyor ve ben bu yargıyı taklit etmeyeceğim.

1335 ve demir attığı yer

Daniel bir sonraki ayette dördüncü bir sayı veriyor:

"Bekleyip 1335 güne ulaşan ne mutlu!" — Daniel 12:12

27 Nisan 2027'deki Son Yağmurlar'dan itibaren sayıldığında, 1335. gün **21 Aralık 2030'dur** ; bu da 25 Kislev'e, yani Tapınağın yeniden adanma bayramı olan Hanuka'nın ilk gününe denk gelir. Bekleyip adanma törenine ulaşan kişi ne mutlu!

İzin verin, bu olayların sahada nasıl gerçekleşeceğine dair tahminimi paylaşayım. Yom Teruah'da (Kıyamet Günü) göğe alındığımızda, Tanrı on gün boyunca Gazap Kaselerini dökmeye başlayacak. İsrail'in ve belki de İran ve/veya Pakistan'ın nükleer silahlarını ortaya çıkaracak ve Kudüs'e karşı çıkan ulusları yargılayacak. Biz Yeni Kudüs'teki odalarımızda, kapılarımız kapalıyken, dünya yanarken güvende olacağız. İnsanlığın üçte biri, çoğunluğu Müslüman olmak üzere, o on gün içinde ölecek. Hayatta kalanlar beklemeye devam edecek ve İsa'nın hepimizle birlikte geri döneceği ve ulusları iyileştireceği *1335. güne, Hanuka'ya ulaşacaklar* .

Bunu çok çarpıcı buluyorum. İşte bu durumun garip yanı.

Daniel 12:11 ve 12:12 yan yana bulunur ve genellikle aynı başlangıç noktasından okunmaktadır. Eğer 1335 sayısı 1290 sayısı ile aynı günden, yani 28 Mart 2027'den itibaren sayılırsa, 21 Kasım 2030'a denk gelir ki bu da hiçbir şey ifade etmez.

Hanuka'ya ulaşmak için, 1335'in İğrençlik dönemine değil, Son Yağmurlar dönemine bağlanması gerekiyor. Mesih 2030 Projesi'nin takvimi de bunu açıkça belirtiyor: 27 Nisan 2027 tarihli girişlerinde *"1260 VE 1335'İN BAŞLANGICI"* yazıyor . Yani bu onların belirttiği çerçeve, benim icadım değil. Ama yine de bir seçim ve iki bitişik ayetin daha açık okunuşu, her iki sayının da aynı andan itibaren sayıldığıdır.

(3. Seviye. Sonuç çarpıcı. Bunu elde etmek için gereken sabitleme tartışmalı ve alternatif sabitleme hiçbir sonuç vermiyor.)

Mikro zaman çizelgesinin tamamı

Tarih	Gün	Ne
28 Mart 2027	1290 başlar	Yıkımın İğrençliği · İlk Meyveler
28 Mart – 26 Nisan 2027	1-30. günler	Dinden Dönme — dünya taraf tutuyor
27 Nisan 2027	1260 ve 1335 başlamak	Son Yağmurlar · İkinci Mayasız Ekmek'in son günü
24 Nisan 2030	—	Yahuda'nın cezası 21 Nisan'da sona eriyor.
27 Eylül 2030	1250. gün	Yom Teruah — diriliş, coşku, dönüş
27 Eylül – 7 Ekim 2030	on gün	Korku Günleri · kapalı kapılar ardında · öfke
7 Ekim 2030	1260. gün ve 1290. gün sonu	Yom Kippur — her iki sayım da sona eriyor
12 Ekim 2030	—	Sukkot başlıyor
21 Aralık 2030	1335. gün	Hanuka · <i>bekleyen ne mutlu!</i>

12. Bölüm bize ne sunuyor?

- Dört maddenin tamamı, 1. Bölümde belirtilen kapsayıcı kurala uygun olarak, belirlenmiş zamanlara denk gelmektedir.
(1. Seviye — tekrarlanabilir.)
- **1290 – 1260 = 30** ve iki çapa arasında otuz gün fark var. Dinden dönme

penceresi, aritmetik hesaplamaya eklenmek yerine, hesaplamadan çıkarılıyor. **Bu, kitaptaki en güçlü içsel sonuçtur.** (1. Seviye)

- **1260 – 1250 = 10** ve tam olarak on gün arayla belirlenmiş bir çift zaman vardır. Bu günler, tam olarak Korku Günleri ile kısaltılır. (Aritmetikte Seviye 1; Matta 24:22'yi bu şekilde okumakta Seviye 3.)
- 1335. Gün, Tapınağın yeniden adanma günü olan 25 Kislev'dir — **ancak bu, 1335'in Son Yağmurlara değil de İğrençliğe dayandığı** ve Daniel 12:11-12'nin normalde aynı başlangıcı paylaştığı şeklinde okunduğu takdirde geçerlidir. (3. Seviye)
- **Çözülemedi: Daniel 12:11, 1290 yılını hem düzenli kurbanın kaldırılmasına hem de iğrençliğe bağlar ve bu çerçevede, Mart 2027'deki ilk olay için net bir referans noktası sunmamaktadır.**

Bölüm 13 — Ziyafet Dizisi

Şimdiye kadar her şey aritmetikti. Bu bölüm ise örüntü üzerine ve örüntü daha yumuşak bir kanıt türü olduğundan, iddialarımı da buna göre mütevazı tutacağım.

İddia şu: Levililer 23'te belirtilen zamanlar yedi dini bayram değil, bir sıralamadır ve İsa bu sıralamayı düzenli olarak takip etmektedir.

Yedi

“RAB’bin belirlediği ve kutsal toplantılar olarak ilan edeceğiniz zamanlar şunlardır: Benim belirlediğim zamanlar bunlardır.” — Levililer 23:2

İbranice **יָדִים מוֹעֵד** (*mo'edim*) ve *bu bayram* anlamına gelmez . *Mo'ed* bir randevudur.

— Tarafların önceden kararlaştırdığı ve her ikisinin de uymayı amaçladığı sabit bir buluşma. Bu kelime, Tanrı'nın halkıyla buluşmak için belirlediği zaman için kullanılır.

İki küme halinde yedi tane var:

Bahar	Gün
1 <i>Pesah</i> Bayramı	14 Nisan
2 Mayasız Ekmek — <i>Matzot</i>	15-21 Nisan
3 İlk Meyveler — <i>Yom HaBikkurim</i>	o haftanın Şabat gününden sonraki gün
4 Haftalar — <i>Şavuot</i>	İlk meyvelerden 50 gün sonra

	Sonbahar	Gün
5	Trompetler — <i>Yom Teruah</i>	1 Tişri
6	Kefaret — <i>Yom Kippur</i>	10 Tishri
7	<i>Sukkot</i> (Çardaklar Bayramı)	15–21 Tişri

İlkbaharda sekiz haftalık bir süre içinde kümelenmiş dört tane. Sonbaharda üç haftalık bir süre içinde kümelenmiş üç tane. Ve dördüncü ile beşinci arasında, yaklaşık dört aylık bir boşluk var ve bu süre içinde hiçbir şey atanmıyor .

İlk dördü o gün saklandı.

Bayram	Bunun için gerekenler	O ne yaptı?	O gün mü?
Pesah	Alacakaranlıkta kesilen kuzu, 14 Nisan	çarmıha gerilmiş	Evet
Mayasız ekmek	maya — resmi yolsuzluk — hapse atıldı	Mezardaki cesette herhangi bir çürüme belirtisi yoktu.	Evet
İlk meyveler	Hasadın ilk demeti sunuldu	yetiştirildi, " <i>ilk meyveleri uyuyanlar</i> "	Evet
Haftalar	hasat toplandı, elli gün sonra	Şavuot'ta Kutsal Ruh indi, elli gün sonra	Evet

Pavlus, bu benzerliği süsleme amaçlı ele almıyor. "*Mesih de bizim Fısıh kurbanımız oldu*" — Fısıh kuzusu *gibi değil, bizzat kurbanın kendisi*. "*Mesih ölümlerden dirildi , uyuyanların ilk meyvesi oldu.*" Bayramın adını olayın açıklaması olarak kullanıyor.

Dört randevu. Dördü de aynı gün, sırayla gerçekleştirildi. Doğru mevsimde değildi. Ama o gün.

Bölümün geri kalanı bu gözleme dayanıyor ve işlerin ne kadar kolay bir şekilde başka türlü gelişebileceği üzerinde durmakta fayda var. Çarmıha gerilme planlı bir olay değildir; bir kalabalık ve bir vali karar verdiğinde gerçekleşir. Bunun 14 Nisan'a, dirilişin İlk Meyveler Bayramı'na ve Kutsal Ruh'un Şavuot'a denk gelmesi, ya tarihsel kayıtlardaki en sıkı tesadüfler dizisidir ya da "*mo'ed*" kelimesinin anlamı budur: Yerine getirilmiş bir randevu.

Tutulmayan üç kişi

Sonra bu döngü sona eriyor. Yom Teruah, Yom Kippur ve Sukkot'un hiçbir zaman karşılık gelen bir etkinliği olmadı.

O günden beri her yıl 1 Tişri'de borazanlar alıyor ve hiçbir Şey olmuyor. Her yıl Kefaret Günü gelip geçiyor. Bu, sessizlikten kaynaklanan bir argüman değil; tam olarak dört kez st üste yerine getirilen bir düzenin, dört önemli randevusu olmasına rağmen iki bin yıldır bunlardan hiçbirini yerine getirmediğinin gözlemlenmesidir.

Ya bu örüntü hiç örüntü oluşturmamıştı, ya da kalan  hala nde.

Kilise ağının Őeklinin neden bu kadar farklı olduğu

Ve işte burada takvim, Daniel hakkındaki bölümlerin savunmak zorunda kaldığı bir Şeyi kendi ağzından söylüyor.

şavuot ile Yom Teruah arasında yaklaşık dört aylık bir süre boyunca belirlenmiş bir zaman dilimi yoktur. Hiçbiri. Bahar ayları biter ve sonra borazan alınana kadar hiçbir Şey olmaz.

Tevrat'ın kendi bayram takviminde ortada bir boşluk var ve bu boşluk tam olarak kutlanan dört bayramın bittiği ve kutlanmayan  bayramın başladığı yere denk geliyor.

8. Bölüm, Daniel'in yetmişinci haftasındaki bir kesintiyi savunmak için çok çaba sarf etmek zorunda kaldı ve size açıkça söyledim ki Daniel'de böyle bir Şeyden bahsedilmiyor. Levililer 23'te de böyle bir Şeyden bahsedilmiyor. Ama aynı yerde, yılın içine yerleştirilmiş bir kesinti var.

Buna dayanarak bir zaman izelgesi oluşturmazdım. Başka gerekçelerle ne sürülen bir boşluğun doğrulanması açısından bir değeri var.

(3. Seviye. İlişki gerçek; anlamı yoruma bağlı. Birisi dört aylık aralığın tarımsal olduğunu -tahıl hasadı ile meyve hasadı arasındaki aralık- savunabilir ve bu konuda tamamen haklı olabilir ve bu, gözlemi daha az ilginç kılmaz.)

Sıradaki

Sıralama doğru bir Şekilde devam ederse, bir sonraki randevu beşinci randevu olur ve yalnızca bir aday vardır.

Yom Teruah. 1 Tişri. Trompet Bayramı.

O güne ait olanların, Hristiyanların Mesih'in dönüşünde bekledikleriyle karşılaştırılması önemlidir. Bu, yeni aya denk gelen tek bayramdır; başlangıcı önceden duyurulamayan, hilalin görülmesine bağlı olan, bu yüzden nöbetçilerin

beklediği ve kimsenin saati bilmediği bir gündür. Bu, üfleme, alarm ve çağrı günüdür. Ve Yahudi geleneğinde taç giyme töreninin anısını taşır: bir kralın alkışlandığı gün. Bir trompet. Kimsenin önceden belirleyemediği bir gün. Bir kral ilan edildi. Ve son trompetle diriliş.

Sonra on gün, Korku Günleri gelir; 12. Bölümde bu günler, 1260 ile 1250 arasındaki fark olarak hesaplanmış ve Yeşaya bunu, öfkenin kendi seyrini izlediği sırada kapalı kapılar ardında tecrit edilme olarak tanımlamıştır.

Sonra Yom Kippur gelir; kefare, cezanın kapanması, hesapların kapatılması. 12. bölümün iki uzun sayımı da orada sona erer.

Sonra Sukkot gelir; hasat, Tanrı'nın halkıyla birlikte çadır kurması, Vahiy'in bittiği yer burasıdır: *"Tanrı'nın çadırı insanlar arasındadır ve O, aralarında ikamet edecektir."* Bu zamanda tam olarak ne olacağı konusunda hala kararsızım. İsa, düşmanlarıyla savaşmak için geri döndükten sonra yeryüzünde bizimle birlikte mi çadır kuracak? Yeni Kudüs'te veya "Cennet"te bir süreliğine bizimle birlikte mi çadır kuracak? Vahiy'in alıntısının sonu, Yeni Kudüs'ün gelişi ve Baba'nın sonsuza dek hüküm sürmek için yeryüzüne gelmesiyle ilgilidir.

Önce borazan sesi, sonra kapalı kapılar ardında çekilen gazap, sonra kefare, sonra da huzur. Levililer 23'ün belirlediği sıra budur ve 12. Bölüm'deki gün sayımları da kendiliğinden bu sıraya göre gerçekleşir.

Bu, neyi gösterir ve neyi göstermez?

Bu bölüm bir yıl belirlemez. Bu bölümde hiçbir şey tarihlemez; Yom Teruah her sonbaharda gelir ve üç bin yıldır böyle olmuştur.

Bu, 6 ila 10. bölümlerin oluşturduğu yılın, geldiğinde nasıl görünmesi gerektiğini size söyler. Hesaplamalar 2030 yılını gösteriyor. Bayram sıralaması, eğer hesaplamalar doğruysa, dönüşün keyfi bir tarih yerine Yom Teruah'a denk geldiğini ve 2030 sonbahar bayramlarının 27-28 Eylül ve 7 Ekim olduğunu söylüyor.

Bunun gerçekleşmesi için iki bağımsız şeyin uyuşması gerekiyor: saatlerden bir yıl ve sıralamadan bir gün. Ve uyuşuyorlar.

13. Bölüm bize ne sunuyor?

- Mo'edim , bayram değil, önceden belirlenmiş randevular, yani sabit toplantılardır. (2. Seviye - İbranice.)
- İsa, baharın dört önemli buluşmasını **o gün** , sırayla gerçekleştirdi ve Yeni Ahit bunları bu şekilde adlandırdı. (2. Seviye)

- Sonbahar dönemindeki üç atama için herhangi bir karşılık etkinliği bulunmamaktadır ve iki bin yıldır da böyle bir etkinlik olmamıştır. (2. Kademe — gözlem.)
- Tevrat'ın bayram yılı, kutlanan bayramların bittiği ve kutlanmayan bayramların başladığı yerde tam olarak dört aylık bir boşluk içerir. (3. Seviye — 8. Bölümde öne sürülen boşluğun doğrulanması, kanıtı değil.)
- Sıralama bu şekilde devam ederse, bir sonraki randevu **Yom Teruah'tır** : yeni ay, borazan, taç giyme töreni ve başlangıcı önceden duyurulamayan bir gün. (3. Seviye)
- Levililer 23'te belirtilen sıra — borazan, sonra on gün, sonra kefarete, sonra da konut — 12. Bölümdeki olayların sıralanışıdır. (Olaylar açısından

1. seviye; önemi açısından 3. seviye.)

Bölüm 14 — İki Takvimin Uyum Sağladığı Noktalar

2. Bölümde size bu kitabın en zayıf noktasının takvim olduğunu ve 27-28 Mart 2027 tarihinin yalnızca gözlemsel hesaplama göre var olduğunu söylemiştim. Bunu söylemek bana bir bedele mal oldu.

Bu bölüm, o defterin diğer yarısı ve defterdeki en iyi haber.

Bu bölüm, söz konusu itiraza cevap vermektedir.

2. bölümü dikkatlice okuyan bir şüpheci, yıkıcı bir cevaba sahip ve bu cevaba şöyle bir şey denebilir:

“Kendi takviminizi oluşturdunuz ve sonra tarihlerinizin kendi bayram günlerinizle çakıştığını keşfettiniz. Elbette çakışıyor. Herhangi bir takvim, ihtiyaç duyduğunuz her yerde bayram günleri oluşturacak şekilde tasarlanabilir. Bana seçmediğiniz bir takvimde varlığını sürdüren bir tarih gösterin.”

Bu haklı bir meydan okuma, doğru bir meydan okuma ve takvimimi savunmaktan ziyade doğrudan bir cevabı hak ediyor.

İşte cevap.

Karşılaştırma

2025'ten 2030'a kadar her yıl, her bayramı iki takvimde de ele aldım: Bu kitapta izlenen gözlemsel hesaplama ve yaklaşık dördüncü yüzyıldan beri Yahudi dünyası tarafından kullanılan sabit haham takvimi. Birbiriyle uyumsuz kurallara dayanan iki sistem: biri ilk ayı ilkbahar ekinoksuna en yakın ay kavuşumuna göre belirlerken,

diğeri dört erteleme kuralı eklenmiş on dokuz yıllık bir döngü izliyor.

Yıl	İki takvim arasındaki boşluk
2025	0 ila 1 gün
2026	1 gün
2027	30 ila 31 gün
2028	1 ila 2 gün
2029	1 ila 2 gün
2030	İlkbaharda 1 gün · Sonbahardaki her bayramda sıfır gün

O tabloda iki şey önemlidir ve bunlar zıt yönlerde doğru çekerler.

Öncelikle, yine "kötü haberler".

2027, bu aralıktaki tek istisna yıldır. O yılda sabit takvim on üçüncü ayını, Adar II'yi eklerken, ekinoks kuralı eklemes. Gözlemsel Pesah 2027 22 Mart'a, hahamlık Pesah 2027 ise 21 Nisan'a denk gelir. Aralarında tam bir ay fark vardır.

Ve 2027, yakın tarihin bağlı olduğu yıldır. Bunu 2. bölümde de söyledim ve burada, iyi haberler içermesi gereken bölümde tekrar söylüyorum, çünkü sadece iyi haberleri hatırlayan bir okuyucuya kötü bir şekilde bilgi verilmiş olacaktır.

Eğer sabit takvim doğruysa, 27-28 Mart 2027 bir bayram günü değildir ve bu nedenle İlk Meyveler Bayramı'nın savunulduğu argüman ortadan kalkar.

Şimdi iyi haberlere geçelim.

Son satıra tekrar bakın.

2030 yılında iki takvim tam olarak uyuşuyor. Yaklaşık olarak değil. Her sonbahar bayramında, gününe kadar:

Bayram	Gözlemsel	Sabit hahamlık
Yom Teruah — 1 Tişri	28 Eylül 2030	28 Eylül 2030
Yom Kippur — 10 Tişri	7 Ekim 2030	7 Ekim 2030
Sukkot başlıyor — 15 Tişri	12 Ekim 2030	12 Ekim 2030
25 Kislev — 1335. gün	21 Aralık 2030	21 Aralık 2030

Dört tarih. 2027'de bir ay farkla birbirinden farklı iki sistem. 2030'da sıfır fark.

Bu aslında ne satın alıyor?

Burada abartılı iddialarda bulunmak kolay olduğu ve insanların bunu yaptığını

gördüğüm için, olabildiğince açık ve net bir şekilde ifade etmeye çalışacağım.

Variş noktası takvimime bağlı değil. Başlangıç işareti önemli.

Bölüm 2'deki her şeyi reddeden, gözlemsel hesaplamanın bir tuhaflık olduğunu ve sabit haham takviminin tek meşru İbrani takvimi olduğunu düşünen bir okuyucu **bile, 28 Eylül 2030'da Yom Teruah'a ve 7 Ekim 2030'da Yom Kippur'a ulaşır.** Bu tarihler, ev yapımı bir takvimin ürünü değildir. Her iki takvimin de vardığı noktalardır. İkinci bölümün tamamını atabilirsiniz ve bitiş noktası değişmez.

Dolayısıyla, 12. Bölüm'de 2030 sonbaharında sona eren her şey takvim itirazını bozulmadan atlatır: Yom Kippur'da sona eren 1260 ve 1290 günleri, Yom Teruah'a ulaşan 1250 günü, aralarındaki on Korku Günü ve Hanuka'ya denk gelen 1335. gün.

Bu durumdan kurtulamayan şey, sayımların başlangıç noktası olan 2027 referans noktasıdır. **Sayımlar, sonunda takvimden bağımsız, başında ise takvime bağlıdır** ve bu, rahatsız edici ama kitabın duruşunu doğru bir şekilde tanımlayan bir durumdur.

Ve şimdi disiplin

"mucizevi" kelimesine başvuruyor ve ben bunu yapmayacağım.

Bu yakınlaşma bir mucize değil. İki ay-güneş sisteminin aynı faza denk gelmesi durumunda gerçekleşen bir durum ve bunu 2025, 2026, 2028 ve 2029 yıllarında aynı tabloda izleyebilirsiniz. Her ikisi de aynı aya yaklaşıyor. Çoğu yıl birbirlerine çok yakınlar; bazen araya giren bir ay farklı bir zamana denk gelir ve bir ay kadar uzaklaşırlar. 2030'un yakın yıllardan biri olması bir işaret değil. Bu aritmetik bir durum.

Değeri **kanıtlayıcı değil, savunmacıdır.** Tarihi kanıtlamaz. Ona yönelik bir itirazı ortadan kaldırır - ve ortadan kaldırdığı itiraz, şüphecinin sonbahar tarihlerine karşı sahip olduğu en güçlü itirazdır.

Yaptığı tek şey bu. Bir bölüm olarak ele alınmaya değer çünkü itiraza cevap vermek önemliydi, anlaşmanın bir şeyi kanıtlaması yüzünden değil.

İki takvimin aynı sonucu verme olasılığının astronomik derecede düşük olduğunu söyleseydim, bu kitabın yazılma amacının tam tersini yapmış olurum. Takvimler sıklıkla aynı sonucu veriyor. 2030'da da aynı sonucu verecekler. Bu yeterli, ama fazlasıyla yeterli.

14. Bölüm bize ne sunuyor?

- 2025-2030 yılları arasında iki takvim normalde bir veya iki gün farkla birbirini takip eder; farklı yıllar üreten rakip sistemler değildir. (1. Kademe — hesaplanmış ve web sayfasında yeniden üretilebilir.)
- **2027, tam bir ay kadar farklılık gösteren tek istisnadır** ve yakın tarihin dayandığı yıldır. (Hesaplama 1. seviye; güvenlik açığı gerçektir ve iki kez belirtilmiştir.)
- 2030, Yom Teruah, Yom Kippur, Sukkot ve 25 Kislev konusunda **kesin bir anlaşmaya varılacak yıldır** . (1. Kademe)
- Dolayısıyla 2030 sonbahar tarihleri **bu kitabın takvimine bağlı değildir** ve takvim itirazını tamamen aşmaktadır. 2027 referans noktası ise aşılmamıştır. (2. Kademe)
- Bu anlaşma **mucizevi değil** ; aynı fazda olan ay-güneş sistemlerinin yaptığı şey bu. Değeri, bir itirazı ortadan kaldırmasında yatıyor, bir tarihi kanıtlamasında değil. (Kitabın daha fazlasını iddia ettiğini kimse öne süremesin diye böyle ifade edilmiştir.)

BÖLÜM VI — ÇEKİŞMELİ

Bölüm 15 — En Güçlü İtirazlar

İtirazları sona saklamak yerine, ortaya çıktıkları yerde yanıtlamaya çalıştım; çünkü zorluklarını erteleyen bir argüman, okuyucuyu ona güvenmemeye alıştıır. Ancak bazı itirazlar belirli bir bölümle ilgili değil, tüm girişimle ilgili.

İşte, olabildiğince güçlü bir şekilde ifade ettiğim halleri. Her birini, en iyi savunucusunun söyleyeceği şekilde, bir kukla gibi değil, dile getirmeye çalıştım . İkisinde cevabım, itiraz edenin haklı olduğudur.

1. "Kimse günü ya da saati bilmiyor."

Siz, İsa'nın açıkça yasakladığı şeyi yapıyorsunuz. O, kimsenin bilmediğini söyledi; ne melekler, ne de Oğul. Siz kimsiniz? Her nesil sizin gibi insanlar yetiştiriyor ve bir elektronik tabloya sahip olmanız, sizi 1844 ve 1988'deki grafiklere sahip insanlardan farklı kılmıyor. Talimat, hesaplamak değil, gözlemlemektir.

Bu, hemen hemen herkesin ilk dile getirdiği itirazdır ve yukarıdaki versiyon, genellikle duyduklarımın daha güçlüdür, bu yüzden ciddiye alayım.

Üç şey aynı anda doğrudur.

Birincisi, Matta 24:36'nın gün ve saatle ilgili olduğu ve benim bunlardan hiçbirini iddia etmediğimdir. Bu kitap, metinlerden ve tarihten çıkarım yoluyla ulaşılan bir tarihi, kamuoyuna açık bir şekilde, çalışma yöntemi gösterilerek ve her rakam kontrol edilebilir şekilde belirtmektedir. Bu, bana söylendiğini iddia etmekten farklı bir eylemdir. Ben asla bana söylendiğini iddia etmedim.

İkincisi, ayet söylendiği zaman doğrudur. " *Kimse bilmiyor*" ifadesi, durumun kalıcı olduğuna dair bir hüküm değil, bir hal hakkında bir açıklamadır. Daniel'e bu sözlerin "son zamana kadar gizlenmiş ve mühürlenmiş" olduğu söylenmişti ; bu da daha sonra bir açılmayı bekleyen bir dildir, kalıcı bir açılmayı değil.

Üçüncüsü ise, itiraz etmenin en zor olduğu nokta ve bu da itiraz edenlerin tarafında. **İnsanlar tam olarak bu gerekçeyi tam olarak bu eylemi haklı çıkarmak için iki yüz yıldır kullanıyorlar ve hepsi de yanılmış.** Bu küçümsenecek bir şey değil. Bu benim aleyhimde güçlü bir ön yargı ve ben de bunu savunuyorum.

Söyleyeceğim şey şu ki, uyanık kalma emri, çıkarım yapmama talimatıyla bağdaşmaz. İsa, Ferisileri gökyüzünü okuyup mevsimi takip etmedikleri için azarladı. Kilisenin uyanmaması durumunda hırsız gibi üzerine geleceğini söyledi; bu da alternatifin mevcut olduğu anlamına gelir. Uyanık olmanın bir anlamı vardır, aksi takdirde kelimenin hiçbir anlamı kalmaz.

İtiraz ortadan kalkmadı. Ona cevap verildi - hem de kendisinden önce herkesin aynı şeyi düşündüğünün farkında olan bir adam tarafından.

2. "Önce yılı buldunuz, sonra geriye doğru çalıştınız."

Bir İncil, bir hesap makinesi ve yeterli motivasyon verildiğinde, herkes herhangi bir yıla ulaşabilir. Elinizde 390, 40, yedi, 2000, 80, 1260, 1290, 1335, üç takvim ve dört aday kararname var. Elbette bir şey 2030'a denk gelir. 2028 için de bir şey bulurdunuz.

En çok saygı duyduğum itiraz bu, çünkü ben de aynı itirazı dile getirirdim ve 3. Bölüm, sonuçlara varılmadan önce bu itiraza cevap vermek amacıyla yazılmıştı.

Üç test ve bu üçünü de başkalarının sistemlerine uygulardım.

Parametreler hedeften bağımsız olarak mı seçildi? 390 ve 40, Hezekiel 4'te geçiyor. Yedi, Levililer 26'da. Seksen, Mezmur 90'da. 1260, 1290 ve 1335, Vahiy ve

Daniel'de geçiyor. Bu sayılardan hiçbirini benim tarafımdan seçilmedi. Benim seçtiğim şey, her saatin nereden başladığıdır; bu yüzden 6. ve 7. bölümler, aritmetik yapmak yerine başlangıç tarihlerini savunmakla geçiyor.

Kaç serbest parametre ve ne kadar kaba? Saat başına iki: çapa ve çarpanın kaç kez uygulanacağı. İkincisi gerçek bir seçimdir ve 3. Bölüm bunu söylüyor. Ancak çarpan yedi olduğundan, her ek uygulama her şeyi yedi katına çıkarır. İsrail için: çarpma işlemi yapılmadığında MÖ 311, bir kez yapıldığında 2030, iki kez yapıldığında 18410 yılı elde edilir. Yahuda için: bir kez yapıldığında 350, iki kez yapıldığında 2030, üç kez yapıldığında 13790 yılı elde edilir. **Saat başına tam olarak bir ayar, kayıtlı tarihin herhangi bir dönemine denk gelir.** Bu bir kadran değil. Tek bir olası konuma sahip bir anahtardır.

Sistem, tasarlanmadığı sonuçları mı üretiyor? Bu en güçlü testtir ve cevap hayır. Uygun bir sistem, tam olarak üretmesi için tasarlandığı şeyi üretir. Bu sistem, Daniel'in 1290'ı ile Yuhanna'nın 1260'ı arasındaki farktan (altı yüzyıl arayla yazılmış iki sayı) otuz günlük bir sapkınlık penceresi üretti; bu da ay kavuşumuyla belirlenen iki bayram tarihi arasındaki boşluğa denk geliyor. Ve İbrani takviminde belirlenmiş tek on günlük zaman dilimi olan on günlük bir aralık üretti. İkisinin de hedefi yoktu.

İtiraz edenin gerçek bir isabet kaydettiği nokta : nesil saati. Altı olası ayardan biri 2030'u veriyor ve ben de onu kullanıyorum. 9. Bölüm, tabloyu yazdırıyor ve bu saati en sona koyuyor. İşte bu noktada itiraz geçerli oluyor.

3. "Hezekiel 4 bir saat değildir."

Hezekiel, kuşatma altındaki bir nesle yaklaşan sürgün hakkında bir işaret veriyordu. Metinde, ölümünden sonra iki buçuk bin yıl daha geri sayım yapılacağına dair hiçbir şey yok. Siz, MÖ altıncı yüzyıla ait gerçekleşmiş bir kehaneti alıp kronometreye dönüştürdünüz.

Şu ana kadar doğru, ve burası menteşe noktası, o yüzden yumuşatmayacağım.

Bu pasaj sürgünle ilgili bir işarettir. Pasaj aynı zamanda **nicelleştirme de yapar :** 390 ve 40, açık bir dönüşüm oranıyla, *her yıl için bir gün* . Tanrı, Hezekiel'e orada uzun süre yatmasını söylemedi. Sayılar verdi ve birimi adlandırdı. Tam olarak, belirtilen bir dönüşümle verilen sayılar, sayılmak üzere verilmiştir; Daniel, Yeremya'nın yetmişini aynı şekilde saydı ve sayıları tükendiğinde dua etti.

Asıl zayıf nokta sayım değil, dayanak noktasıdır. MÖ 701 kuşatmasından itibaren 390 yıllık ilerleme ve MS 70 kuşatmasına kadar olan 40 yıllık ilerleme, Hezekiel'in sol ve sağ taraflarını sağdan sola bir zaman çizelgesinde yön olarak okumaktan kaynaklanmaktadır. 4. Bölüm açıkça belirtiyor ki, sol ve sağ sadece *kuzey ve güney olarak alan bir okuyucu* , iki evin kimliği hakkında hiçbir şey kaybetmez ve hiçbir zaman dilimi kazanmaz; ve bu okumaya göre, bu kitabın başlangıç tarihleri yoktur.

Bu okumayı, sonrasında ortaya çıkardığı sonuçlar nedeniyle sürdürüyorum ve 4. Bölüm bunun kendiliğinden bir kanıt olmaktan ziyade sonuçla desteklenen bir gerekçe olduğunu kabul ediyor. **Bu, kitaptaki en büyük tekil bağımlılıktır ve bir yorumdur.**

4. "Levililer 26, süre değil, şiddet anlamına gelir."

"Yedi kat" bir deyimdir. Yaratılış 4:15 aritmetik bir işlem değildir. İbranice bir pekiştiriciyi çarpma işaretiyle dönüştürdünüz çünkü çarpma işlemi sizi istediğiniz yere götürüyor ve yorumcuların çoğu da benim gibi okuyor.

Çoğunluk bunu bu şekilde okuyor ve 5. Bölüm de yakalanmayı beklemek yerine bunu bu kelimelerle ifade ediyor.

5. Bölümün *çoğunluğun görüşünden daha dar kapsamlı olduğunu savunduğu şey yanlıştır* . Bu, **şiddetin ölçülebilir bir nicelik olmadığı** – bir kıtlığın diğerinin yedi katı olduğu bir birim olmadığı – ancak sürenin bir niceliğe sahip olduğu iddiasıdır. Bir ceza zaman içinde uygulanır, bu nedenle iki boyutu vardır: ne kadar sert ve ne kadar uzun. *Yedi kat ceza* ise her ikisinin toplamından oluşan bir iddiadır. Bu iki boyuttan yalnızca biri yedi katını kontrol edilebilir bir faktör olarak taşıyabilir.

Bu, rahat bir çıkış yolu olmayan bir çatala yol açar. *Yedi katı* ya nicel bir ifadedir, bu durumda zaman boyutu olan bir toplamla ilgilidir; ya da tamamen doluluk için kullanılan bir deyimdir, bu durumda hiçbir şeyi çarpmaz ve dört artış bir merdiven değil, bir vurgudur.

Ve şiddetin yanlış olmasına gerek yok. Sürekliliğin mevcut olmasına ihtiyacım var. Levililer 26'nın şiddetle ilgili olduğundan emin olan okuyucu tamamen haklı olabilir ve bu kitap yine de işe yarar; o, benim hesaba katmadığım boyutu tanımlıyor olurdu.

(5. Bölüm ayrıca, ciddiyet yorumuna karşı uzun uzadıya bir karşı argüman sunuyor, ancak bunu burada yayınlamayı reddediyorum çünkü işe yaramıyor. Bu kitabın

kendisini öven bir argümanla ne yaptığını öğrenmek istiyorsanız, oraya bakmalısınız.)

5. "Takviminiz uydurmadır."

Yahudi dünyasının on altı yüzyıldır kullandığı takvimi, astronomik tablolardan hesaplanan bir takvim lehine reddediyorsunuz ve sonra da tarihlerinizin bayram günlerine denk geldiğini ilan ediyorsunuz. Gerçekten de bayram günlerinize denk geliyorlar. Bana sizin seçmediğiniz bir takvimde varlığını sürdüren bir tarih gösterin.

Adil ve doğru bir meydan okuma. 14. Bölüm buna cevap vermek için var.

2030 sonbahar tarihleri tamamen geçerliliğini koruyor. Hem bu kitabın takip ettiği gözlemsel takvim hem de sabit haham takvimi, Yom Teruah'ı 28 Eylül 2030'a, Yom Kippur'u 7 Ekim 2030'a, Sukkot'u 12 Ekim'e ve 25 Kislev'i 21 Aralık'a yerleştiriyor. 2. Bölümü tamamen reddeden bir okuyucu bile yine de bunların hepsine ulaşıyor. Bitiş tarihi takvimden bağımsız.

2027 yılına ait referans noktası bu durumu atlatamıyor. 2027 yılında ve kontrol ettiğim altı yılın tamamında sadece 2027 yılında , iki takvim tam bir ay kadar farklılık gösteriyor; çünkü sabit takvim Adar II'yi eklerken, ekinoks kuralı eklemiyor. Hahamların hesaplamasına göre, 27-28 Mart 2027 hiç de bayram günü değil.

Yani durum bölünmüş durumda. **Varış noktası takvimden bağımsız; başlangıç işareti ise değil.** Bu, 2. bölümde, 14. bölümde ve burada tekrar belirtiliyor, çünkü doğru olma olasılığı en yüksek ve istenmeyen şey bu.

6. "Tarih belirleyen herkes yanılmıştır."

Miller. Russell. Whisenant. Camping. Her birinin kutsal yazıları, aritmetiği ve samimiyeti vardı. Her birinin evlerini satan takipçileri vardı. Bu faaliyetin temel oranı sıfırdır ve siz bana istisna olduğunuzu düşündürecek hiçbir neden vermediniz.

Temel faiz oranı gerçek ve ben bu konuda cilve yapmayacağım.

Genellikle verilen cevap — *dokuz kız hayır dedi, o halde onuncusu evet diyebilir* — argümanın kötü bir versiyonuna verilen cevaptır. İyi versiyon mantıksal bir iddia değil; istatistiksel bir iddiadır ve istatistiksel argümanlar, tümdengelimsel olmadıkları belirtilerek çürütülemez. **Çok uzun bir başarısızlık serisi kanıttır ve bu kanıt benim aleyhimdedir.**

Sunabileceğim şey, özel olduğumu düşünmeniz için bir neden değil. Bu, başarısızlığın farklı bir biçimi.

O listedeki her isim inanılmayı istedi. Bu kitap ise kontrol edilmeyi istiyor. İçindeki her sayı, belirtilen girdilerden ve belirtilen kurallardan yeniden üretilebilir; web sayfası yeniden hesaplama yapar ve hataları bildirir; keşif sayfası, düşmanca bir okuyucunun herhangi bir varsayımı değiştirmesine ve sonucun nasıl değiştiğini izlemesine olanak tanır. Üretim saatini utandıran tabloyu, kendi argümanımı çürüten tırmanışı, Judah'ın saatini 1990'a koyan çapa hatasını ve kullanmayı reddettiğim kırk iki haneli bir sayıyı yazdırdım.

Eğer bu kitap yanlışsa, **yanlış olduğunu kanıtlamak için gereken mekanizma kitabın içinde mevcuttur.**

Bu, haklı olma iddiası değil. Bunun yerine sunulmaya değer tek şey bu.

7. "Dört saatiniz birbirinden bağımsız değil."

İsrail ve Yahuda'nın her ikisi de Hezekiel 4 ve Levililer 26'dan gelir ve aynı yorumlama yöntemlerine ihtiyaç duyarlar. Yahuda ve sizin Jübile saatiniz MS 30'dan başlar. Sizin yakınsamanız, kendi içinde uzlaşan bir çerçevedir.

Haklısınız, bunu sizden önce ben de söylemiştim. 9. Bölüm, her saati ortak kaynaklar, ortak dayanaklar ve ortak yorumlama hamleleri açısından denetler ve tam olarak bu sonuca varır. Kitaptan "dört bağımsız saat" ifadesini kaldırdım .

Geriye kalan daha küçük bir şey: neredeyse hiç ortak girdi olmadan iki kez uygulanan bir çerçeve — 390'a karşı 40, yedi yüzyıl arayla sabit noktalar, bir çarpma işlemine karşı iki çarpma işlemi — iki kez aynı yıla denk geliyor. Bu, bir olguya iki tanık olmaktan ziyade, bir çerçevenin tutarlılık kontrolüdür. 7. Bölüm, bir sabit nokta hareket ettiğinde bu çerçevenin ne kadar kolay bir şekilde 1990 veya 2420 verdiğini gösterdi, bu nedenle kontrol önemsiz değil.

Göründüğünden daha az. Hiç yoktan iyidir.

8. "İşinize geldiğinde azınlıkların kullandığı bir kronolojiyi kullanırsınız."

Çoğunluğun kabul ettiği Tiberius'un on beşinci yılına ilişkin hesaplama MS 28 veya 29 yılını ve çarmıha gerilmeyi MS 33 civarında gösteriyor. Siz ise azınlık ortak hükümdarlık

hesaplamasını kullanıyorsunuz, bu da MS 26 ve MS 30 yıllarını veriyor; bu rakamlar saatinizin doğru çıkmasını sağlayan tek rakamlar. Ayrıca Yuhanna'daki dört Fısıh bayramı için 5:1 ayetini Fısıh bayramı olarak okumanız gerekiyor, oysa Yunanca metin sadece "bir bayram" diyor.

İkisi de doğru, ikisi de 7. bölümde ve tekrar 8. bölümde açıklanmıştır.

Eğer çarmıha gerilme MS 33 yılında gerçekleşiyse, Yahuda'nın kırk yılı MS 73 yılına kadar uzanır - bu, Kudüs'ün Fısıh kuşatması değil, Masada'nın düşüşüdür - ve **Yahuda'nın saati kapanmaz**. Çapa paylaştığı için Jübile saati de onunla birlikte hareket eder.

İsrail'in saati dokunulmamış durumda. MÖ 701 yılına sabitlenmiş ve Yeni Ahit kronolojisine hiçbir şekilde bağlı değil.

Yani: en güçlü iki saatten biri tartışmalı bir birinci yüzyıl tarihini gösterirken diğeri göstermiyor ve ikisi de aynı yılı gösteriyor. Bu bir değer taşıyor. Tartışmalı olanın kesinleşmiş gibi davranmanın bir anlamı yok.

Geriye kalanlar

Sekiz itiraz var. Bunlardan ikisinde – saatlerin bağımsızlığı ve üretim saatinin altı hücreli ızgarası – itiraz eden kişi haklı ve kitap da bunu belirtmek üzere değiştirildi. Geri kalanlarda ise elimden gelen en iyi cevabı verdim ve nerede bittiğini işaretledim.

Buraya kadar okuduysanız ve hala ikna olmadıysanız, bunun alternatifinden daha iyi olduğunu düşünüyorum. Bu tür bir kitap için en kötü sonuç, yazarın kendinden emin bir şekilde konuştuğu için okuyucunun buna inanmasıdır.

Bunun yerine şunu rica ediyorum: Sonucu benim otoriteme dayandırmayın. Yöntemi izleyin: Saymadan önce kurallarınızı belirtin, kendi metninizdeki en zayıf noktaları işaretleyin ve istediğiniz kadar yanlış sayı bırakın. Bu bölümlerle bunu yaparsanız ve her şey çökerse, kitap yine de yazılmaya değer olacaktır ve sizden geri bildirim almak isterim.

info@purelife2030.com

purelife2030.com/the-numbers.html

Ekler

Ek A — Ana Zaman Çizelgesi

Bu kitapta yer alan her tarihli olay, MÖ 701'den 21 Aralık 2030'a kadar olan dönemi kapsamaktadır. İbranice tarihler hahamlara aittir ve hesaplanmıştır, kopyalanmamıştır. Katman etiketleri 3. Bölümde açıklanmıştır. Buradaki her satırın arkasında bir bölüm bulunmaktadır.

#	Tarih	İbranice tarih Etkinlik	Saat	Kutsal Yazılar	Aşama
1	MÖ 722	Samarya'nın düşüşü; İsrail Evi'nin Asur tarafından sürgün edilmesi	İsrail	2 Kg 17:5-6	2 · TARİHSEL
2	MÖ 701	Sennacherib'in Kudüs kuşatması BAŞARISIZ OLDU — İsrail'in 390 yılı başlıyor	İsrail	Hezekiel 4:5; 2 kg 19	3 · YORUMLAYICI
3	MÖ 458	Artaxerxes I fermanını yayınladı. restorasyon Yeruşalim'in (Ezra 7)	Daniel 9	Ezra 7; Daniel 9:25	2 · TARİHSEL
4	MÖ 409	İlk 7'nin sonu haftalar (49 yıl) — Kudüs yeniden inşa edildi	Daniel 9	Daniel 9:25	1 · ARİTMETİK
5	MÖ 311	İsrail'in 390 yıllık süresi doldu. Pişmanlık yok. Cümle yedi ile çarpıldı.	İsrail	Levililer 26:18, 21, 24, 28	1 · ARİTMETİK
6	MS 26 (Tevet 1)	İsa vaftiz etti — 69. haftanın sonu; 70. hafta başlıyor	Daniel 9	Luka 3:1,21-23; Daniel 9:25	3 · YORUMLAYICI

7	5 Nisan AD 30	ÇARMIHA GERİLME — Hamursuz Bayramı,	Yahuda / Daniel 9	Daniel 9:26-27; 1 Korintliler 5:7	3 · YORUMLAYICI
#	Tarih	İbranice tarih	Etkinlik	Saat	Kutsal Yazılar Aşama
			70. haftanın ortası. Yahuda'nın 40 yıllık dönemi başlıyor.		
8	24 Mayıs MS 30		Pentekost — Kutsal Ruh'un dökülmesi; kilise çağının başlangıcı	Masih	Elçilerin İşleri 2
9	Hamursuz Bayramı, MS 70 (Nisan ortası)		Kudüs'ün nihai kuşatması BAŞLIYOR — Yahuda'nın 40 yıllık süresi doldu. Hiçbir tövbe belirtisi yok.	Yahuda	Luka 21:20
10	9-10 Cad. MS 70 (~4) Ağustos)		Tapınak yakıldı.	Yahuda	Matta 24:2
11	MS 350		Yahuda'nın ilk katlanmış cezası (280 yıl) sona eriyor. Hâlâ tövbe yok.	Yahuda	Levililer 26:24,28
12	14 Mayıs 1948		İsrail yeniden doğdu bir ulus	Nesil	Matta 24:32-34
13	23 Ocak 1950		Knesset, Kudüs'ü başkent ilan etti. — 60'a 2	Nesil	Mezmur 90:10; Matta 24:34
14	7 Ekim 2023		Hamas'ın İsrail'e saldırısı — Shemini Atzeret	İşaretleyici —	2 · TARİHSEL

15	27 Mart 2027 (Cumartesi)	Adar 2 18, 5787	YIKIMIN İĞRENÇLİĞİ — bu iğrençliktir kurmak	Sıkıntı	Daniel 12:11; 4 · PEYGAMBERLİK 2 Th 2
----	--------------------------------	-----------------------	---	---------	---

#	Tarih	İbranice tarih	Etkinlik	Saat	Kutsal Yazılar	Aşama
16	28 Mart 2027 (Güneş)	Adar 2 19, 5787	1290'ın 1. Günü • 30 günlük dinden dönme dönemi başlar	Sıkıntı	Daniel 12:11	4 · PEYGAMBERLİK
17	26 Nisan 2027 (Pazartesi)	Nissan 19, 5787	30. Gün — İhanet Sona Eriyor	Sıkıntı	2 Selanikliler 2:3	1 · ARİTMETİK
18	27 Nisan 2027 (Salı)	Nissan 20, 5787	SONRAKİ YAĞMURLAR YAĞIYOR — 1. Gün 1260 ve 1335'in	Sıkıntı	Vahiy 11:3; Daniel 12:12	4 · PEYGAMBERLİK
19	15 Nisan 2030 (Pazartesi)	Nissan 12, 5790	Pesah Bayramı (Hamursuz Bayramı), M2030 takvim — ayın 14'ü	Son kullanma tarihi	Levililer 23:5	4 · PEYGAMBERLİK
20	24 Nisan 2030 (Çarşamba)	Nissan 21, 5790	CEZALARIN SÜRESİ DOLUYOR — 21 Nisan, mayasız ekmek bayramının son günü. Beş aylık dönem başlıyor.	Son kullanma tarihi	Vahiy 9:5	4 · PEYGAMBERLİK
21	27 Eylül 2030 (Cuma)	Elul 29, 5790	YOM TERUAH — 1250. Gün. Diriliş, Yükseliş, Dönüş. Günler kısaltıldı.	Geri dönmek	Lev 23:24; Mt 24:22; İşaya 26:19-21	4 · PEYGAMBERLİK
22	7 Ekim 2030 (Pazartesi)	Tişrei 10, 5791	YOM KIPPUR — 1260. Gün ve 1290. gün ikisi de sona eriyor. On gün öfke sona eriyor.	Geri dönmek	Levililer 23:27; Daniel 12:11	4 · PEYGAMBERLİK
23	11 Ekim 2030 (Cuma)	Tişrei 14, 5791	Çadır Bayramı başlıyor —	Geri dönmek	Levililer 23:34; Zekeriya 14:16	4 · PEYGAMBERLİK

#	Tarih	İbranice tarih	Etkinlik	Saat	Kutsal Yazılar	Aşama
	Milenyum Krallığı					
24	21 Aralık 2030 (Cumartesi)	Kislev 25, 5791	1335. Gün — 'O ne mutlu!' 'Bekleyen.' Hanuka: Tapınak Yeniden adandı.	Geri dönmek	Daniel 12:12	4 · PEYGAMBERLİK

Ek B — Her Hesaplama Tekrarlanabilir

Yıl aralıkları astronomik yıl numaralandırmasıyla hesaplanır (MÖ 701 = −700), bu da eksik olan sıfır yılının yanlış hesaplanmasını yapısal olarak imkansız hale getirir. Sonunda geri dönüştürün: pozitif bir sonuç MS'dir; 0 veya daha düşük bir sonuç (1 − n) MÖ'dür.

#	Neyi koyuyor?	ortayaBaşla ngıç	Operasyon	Yıllar	Sonuç	Şöyle okunuyor:	Kural
1	İsrail: Asıl ceza süresi doldu	-700	MÖ 701 + 390	390	-310	MÖ 311	Hezekiel 4:5 — 390 gün, bir gün bir yıla denk gelir (Hezekiel 4:6).
2	İsrail: Ceza yedi katına çıkarıldı	-700	MÖ 701 + (390 x 7)	2730	2030	2030 MS	Levililer 26:18,21,24,28 — 'Yedi kat daha fazla'. Kuşatmadan ileriye doğru servis edildi, bu da İsrail için dönemin başlangıcını işaret ediyor (Hezekiel'in sol tarafı). Bkz. 7. Bölüm.
3	Yahuda: orijinal ceza süresi doldu	30	MS 30 + 40	40	70	MS 70	Hezekiel 4:6 — Kırk gün, bir gün bir yıla denk gelir. Çarmıha gerilmeden Kudüs kuşatmasına.
4	Yahuda: ilk	70	MS 70 +	280	350	350 MS	Levililer 26 — ilk

	çarpma		(40 x 7)				tırmanış. 40 x 7 = 280, MS 70 kuşatmasından itibaren ileriye doğru uygulandı.
5	Yahuda: ikinci çarpım	70	MS 70 + (40 x 7 x 7)	1960	2030	2030 MS	Levililer 26 — ikinci artış. 40 x 7^2 = 1960. '280 x 7' DEĞİL — Karesi alınmış yedi, sayıyı temsil eder. İleriye servis edilir. kuşatmadan, ki
#	Neyi ortaya koyuyor?	Başla	Operasyon	Yıllar	Sonuç	Şöyle okunuyor:	Kural
		ngiç					Yahuda dönemi sonlandırıyor (Hezekiel'in sağ tarafı). Bkz. 7. Bölüm.
6	Çarmıha gerilme + 2000 yıl (40. Dönümü)	30	MS 30 + 2000	2000	2030	2030 MS	Hoşea 6:2; 2 Petrus 3:8. Kırk elli yıllık jübile.
7	Kudüs'ten gelen nesil yeniden kuruldu.	1950	1950 + 80	80	2030	2030 MS	Mezmur 90:10 (80 yıl); Matta 24:34. Knesset 23 Ocak 1950 tarihli oylama, 60 2'ye.
8	Daniel 9: yedi hafta	İlk-457	MÖ 458 + 49	49	-408	MÖ 409	Daniel 9:25 — Yedi hafta, yani yedi yıl.
9	Daniel Mesih'e dokuz hafta	9:-457	MÖ 458 + 483	483	26	26 MS	Daniel 9:25 — (7 + 62) x 7 = 483 yıl.
10	İsrail yeniden doğdu + bir nesil (itiraz)	1948	1948 + 80	80	2028	2028 MS	Bu kasıtlı olarak gösterilmiştir. 1948, 2030'u vermez; bu yüzden kitap 1950'yi kullanıyor. Şehrin restorasyonu.

Ek C — Gün Sayımları

Tüm sayımlar **her iki bitiş noktasını da içerir** : 1. gün başlangıç tarihidir. Bunları timeanddate.com'da yeniden oluşturmak için, " *Hesaplamaya bitiş tarihini dahil et*" seçeneğini işaretleyin — her sayım, her seferinde.

Sayma	Kutsal	İtibaren	Başlangıç	İle	Son	İbranice (son)
k	Yazılar					
1290	Daniel 12:11	28 Mart 2027	İlk Meyveler — Yıkımın İğrençliği	7 Ekim 2030	Yom Kippur — 10 Tışri	Tışrei 10, 5791
30	2 Selanikliler 2:3	28 Mart 2027	Sapkınlık başlıyor	26 Nisan 2027	Dinden dönme sona erer	Nissan 19, 5787
1260	Vahiy 11:3; 12:6	27 Nisan 2027	Son Yağmurlar — Mayasız Ekmek Sezonunun 2. Döneminin son günü	7 Ekim 2030	Yom Kippur — 10 Tışri	Tışrei 10, 5791
1250	Matta 24:22	27 Nisan 2027	Son Yağmurlar — tanıkların güçlendirilmesi	27 Eylül 2030	Yom Teruah — on gün kısaltılmış günler	Elul 29, 5790
Sayma	Kutsal	İtibaren	Başlangıç	İle	Son	İbranice (son)
k	Yazılar					
1335	Daniel 12:12	27 Nisan 2027	Son Yağmurlar 'O ne mutlu!' bekleyen	21 Aralık 2030	Hanuka — 25 Kislev, Tapınağın yeniden adanması	Kislev 25, 5791
2558	İşaretleyici	7 Ekim 2023	Hamas saldırısı Shemini Atzeret	7 Ekim 2030	Yom Kippur yedi yıl güne kadar	Tışrei 10, 5791
157	Vahiy 9:5	24 Nisan 2030	21 Nisan (haham takvimi) — cezaların süresi doluyor; beş ay başlamak	27 Eylül 2030	Yom Teruah kapı kapanıyor	Elul 29, 5790

Türetilmiş sonuç: 1290 — 1260 = 30 ve iki başlangıç noktası arasında 30 gün var. 1260 — 1250 = 10 ve Yom Teruah ile Yom Kippur arasında 10 gün var. Bu ilişkilerin

hiçbiri tasarlanmamıştır. Bkz. Bölüm 12.

Ek D — Bayram Takvimi 2025-2030, Her İki Hesaplama

Gözlem tarihleri, Mesih 2030 Projesi'nin yayınladığı takvime (ekinoks artı ay kavuşumu, Kudüs saati) göre belirlenmiştir. Burada hahamlık tarihleri hesaplanmıştır. Tüm tarihler **gündüz** tarihidir; her bayram bir önceki akşam gün batımında başlar. Bkz. 2. ve 14. Bölümler.

Yıl	Bayram	Gözlemsel	Hahamlık	Açıklık
2025	Pesah (14. gün, 1. ay)	12 Nisan 2025	12 Nisan 2025	aynı gün
2025	Mayasız Ekmek başlıyor (15.)	13 Nisan 2025	13 Nisan 2025	aynı gün
2025	İlk meyveler	20 Nisan 2025	—	Yok
2025	Şavuot / Haftalar	9 Haziran 2025	—	Yok
2025	Yom Teruah / Trompetler (1 Tishri)	22 Eylül 2025	23 Eylül 2025	1 gün
2025	Yom Kippur / Kefaret (10 Tışri)	1 Ekim 2025	2 Ekim 2025	1 gün
2025	Sukkot / Çadır Bayramı başlıyor	6 Ekim 2025	7 Ekim 2025	1 gün
2026	Pesah (14. gün, 1. ay)	2 Nisan 2026	1 Nisan 2026	1 gün
2026	Mayasız Ekmek başlıyor (15.)	3 Nisan 2026	2 Nisan 2026	1 gün
2026	İlk meyveler	5 Nisan 2026	—	Yok
2026	Şavuot / Haftalar	25 Mayıs 2026	—	Yok
2026	Yom Teruah / Trompetler (1 Tishri)	13 Eylül 2026	12 Eylül 2026	1 gün
2026	Yom Kippur / Kefaret (10 Tışri)	22 Eylül 2026	21 Eylül 2026	1 gün
2026	Sukkot / Çadır Bayramı başlıyor	27 Eylül 2026	26 Eylül 2026	1 gün
2027	Pesah (14. gün, 1. ay)	22 Mart 2027	21 Nisan 2027	30 gün
2027	Mayasız Ekmek başlıyor (15.)	23 Mart 2027	22 Nisan 2027	30 gün
Yıl	Bayram	Gözlemsel	Hahamlık	Açıklık
2027	İlk meyveler	28 Mart 2027	—	Yok
2027	İkinci Hamursuz Bayramı (2. ayın 14.20 günü)	14.20 Nisan 2027	21 Mayıs 2027	31 gün
2027	2. Mayasız Ekmek Etkinliği SONA ERİYOR (21.)	27 Nisan 2027	28 Mayıs 2027	31 gün
2027	Şavuot / Haftalar	17 Mayıs 2027	—	Yok
2027	Yom Teruah / Trompetler (1 Tishri)	1 Eylül 2027	2 Ekim 2027	31 gün
2027	Yom Kippur / Kefaret (10 Tışri)	10 Eylül 2027	11 Ekim 2027	31 gün
2027	Sukkot / Çadır Bayramı başlıyor	15 Eylül 2027	16 Ekim 2027	31 gün
2028	Pesah (14. gün, 1. ay)	9 Nisan 2028	10 Nisan 2028	1 gün

2028	Mayasız Ekmek başlıyor (15.)	10 Nisan 2028	11 Nisan 2028	1 gün
2028	İlk meyveler	15 Nisan 2028	—	Yok
2028	Şavuot / Haftalar	4 Haziran 2028	—	Yok
2028	Yom Teruah / Trompetler (1 Tishri)	19 Eylül 2028	21 Eylül 2028	2 gün
2028	Yom Kippur / Kefaret (10 Tişri)	28 Eylül 2028	30 Eylül 2028	2 gün
2028	Sukkot / Çadır Bayramı başlıyor	3 Ekim 2028	5 Ekim 2028	2 gün
2029	Pesah (14. gün, 1. ay)	28 Mart 2029	30 Mart 2029	2 gün
2029	Mayasız Ekmek başlıyor (15.)	29 Mart 2029	31 Mart 2029	2 gün
2029	İlk meyveler	1 Nisan 2029	—	Yok
2029	Şavuot / Haftalar	21 Mayıs 2029	—	Yok
2029	Yom Teruah / Trompetler (1 Tishri)	9 Eylül 2029	10 Eylül 2029	1 gün
2029	Yom Kippur / Kefaret (10 Tişri)	18 Eylül 2029	19 Eylül 2029	1 gün
2029	Sukkot / Çadır Bayramı başlıyor	23 Eylül 2029	24 Eylül 2029	1 gün
2030	Pesah (14. gün, 1. ay)	16 Nisan 2030	17 Nisan 2030	1 gün
2030	Mayasız Ekmek başlıyor (15.)	17 Nisan 2030	18 Nisan 2030	1 gün
2030	Mayasız Ekmek SONA ERİYOR (21.)	23 Nisan 2030	24 Nisan 2030	1 gün
2030	İlk meyveler	21 Nisan 2030	—	Yok
2030	Şavuot / Haftalar	10 Haziran 2030	—	Yok
2030	Yom Teruah / Trompetler (1 Tishri)	28 Eylül 2030	28 Eylül 2030	aynı gün
2030	Yom Kippur / Kefaret (10 Tişri)	7 Ekim 2030	7 Ekim 2030	aynı gün
2030	Sukkot / Çadır Bayramı başlıyor	12 Ekim 2030	12 Ekim 2030	aynı gün
2030	Hanuka'nın 8. günü (1335'te sona eriyor)	21 Aralık 2030	21 Aralık 2030	aynı gün

Ek E — Kronoloji Notları

Eleştirmen, akademik kapsam ve yapılan seçimin gerekçesiyle, her türlü dayanağı eleştirebilir.

Sennacherib'in başarısız kuşatması — bu kitap *MÖ 701 yılını kullanıyor* .
Alternatif: Tartışmasız.

belirlenmiştir . Kudüs kuşatması başarısız oldu: Asur'un kendi yıllıklarında Hezekiya'nın 'kafese kapatılmış bir kuş gibi' hapsedildiği söylenir, ancak şehrin düştüğüne dair hiçbir iddia yer almaz.

SAĞLAM. Azınlık (Shea), MÖ 688-686 civarında ikinci bir kampanya önerir; çoğunluk ise 701 yılında tek bir kampanya düzenler.

Samarya'nın Düşüşü — bu kitap 722 MÖ tarihini kullanıyor (sadece bağlam için) . Alternatifler: 720 MÖ (Sargon II).

2 Krallar 17:5-6 ve Babil kaynakları, üç yıllık kuşatması sona eren Şalmaneser V'i bu göreve atfediyor.

Yaklaşık 722. Sargon II, bu zaferi kişisel olarak sahiplenir; akademisyenler ise fetih veya isyanın bastırılmasını 720 yılına tarihlendirir.

Hiçbir hesaplamada kullanılmamıştır. Kimsenin gizlice güvenildiğini düşünmemesi için listelenmiştir. Bkz. Bölüm 6.

Artakserkses'in Ezra'ya verdiği ferman — bu kitap MÖ 458 yılını kullanıyor . Alternatif: MÖ 457.

MÖ 458, MÖ 465/464'teki tahta çıkışı esas alan, Nisan takvimine dayalı Pers hükümdarlık hesaplamasını takip eder. MÖ 457 ise tahta çıkış yılı hesaplamasına ek olarak Yahudi Tişri sivil takvimini ve yaklaşık 7 aylık Artabanus ara dönemini takip eder. Her ikisi de savunulabilir.

Bu kitap MÖ 458 yılını esas alıyor. MÖ 457 yılından itibaren hesaplama yapan herkes, Daniel 9'daki her tarihin bir yıl sonra olduğunu görecektir ve 8. Bölümdeki argüman bu kaymaya rağmen değişmeden kalır.

Tiberius'un 15. yılı — bu kitap MS 26 yılını kullanıyor . Alternatifler: MS 27 · MS 28/29.

Çoğunluk görüşü, Augustus'un ölümünden (19 Ağustos MS 14) itibaren sayım yapar ve MS 28 yılının sonlarına işaret eder.

/ 29. yüzyılın başlarında. Ortak hükümdarlık hesaplaması, Tiberius'un eşit düzeydeki eyalet yetkisinden yola çıkarak yapılır.

MS 11-13 civarında başlar ve MS 26-27'yi verir.

Zincirin en zayıf tarihsel halkası. Bu kitap, azınlıkların ortak hükümdarlık dönemini esas alıyor ve 7. ve 8. bölümlerde MS 26 yılını tartışmasız olarak sunmak yerine bunu belirtiyor.

Çarmıha Gerilme — bu kitap 5 Nisan MS 30 tarihini kullanıyor . Alternatifler: MS 33 · MS 31.

Fısıh Bayramı, 14 Nisan. MS 26 yılındaki vaftizi ve 3,5 yıllık bir hizmet süresini (dört Fısıh Bayramı: Yuhanna 2:13, 5:1, 6:4, 11:55) gerektirir.

MS 26 yılı göz önüne alındığında sağlam bir bilgi — ancak yukarıdaki Tiberius hesaplamasıyla birlikte ortaya çıkıyor, ondan bağımsız değil.

Kudüs kuşatması başlıyor — bu kitap *MS 70 yılındaki Fısıh bayramını esas alıyor* . Alternatifler: —.

Josephus: Titus'un kuvvetleri, MS 70 yılının Nisan ayının ortalarına denk gelen 14 Nisan'da, Fısıh bayramı kalabalığından faydalanarak surları kuşattı.

Sağlam ve bu, Fısıh'tan Fısıh'a sayım için doğru dayanak noktasıdır. Bkz. Bölüm 10.

Tapınak yıkıldı — bu kitap *9-10 Av, MS 70 tarihini kullanıyor* . Alternatif: ~4 Ağustos MS 70.

Josephus Av. 10 diyor; Mişna Ta'anit 4:6 Av. 9 diyor. Kuşatma başladıktan yaklaşık 3,5 ay sonra.

Doğru ve bu ayırım önemli. Önceki kitabımda Tapınağın Fısıh Bayramı'nda yıkıldığını söylemişim. Bu doğru değil; kuşatma Fısıh Bayramı'nda başladı ve Tapınak yaklaşık üç buçuk ay sonra yandı. Düzeltilmiş gerçek, Yahuda'nın saatinin gerçekten ihtiyaç duyduğu gerçektir.

MÖ 311 — bu kitap *İsrail'in 390'da sona eren tarihini kullanıyor* . Alternatifler: —.

MÖ 311 baharı, Seleukos Dönemi'nin (1 Nisan = 3 Nisan MÖ 311) başlangıç noktasıdır ve daha sonra Yahudiler tarafından minyan shtarot, yani 'Sözleşmeler Dönemi' olarak benimsenmiştir; bu terim 1 Makabiler kitabında ve bin yıldan fazla bir süre boyunca Yahudi hukuk belgelerinde kullanılmıştır.

MÖ 311 yılında Yahudiye'de hiçbir fetih, savaş veya yönetim değişikliği yaşanmadı. Bunun önemi yalnızca takvimseldir ve 6. Bölüm bunu belirtmektedir. Sadeleştirilmiş versiyonu bile yine de çarpıcıdır.

MS 350 — bu kitap *Yahuda'nın ilk 7 kez sona ermesini kullanıyor* . Alternatifler: MS 351-352.

Yahudilerin Constantius Gallus'a karşı ayaklanması 350 değil, 351-352 yıllarına tarihlenmektedir. Gallus Mart 351'de Sezar oldu; Ursicinus Diocaesarea'yı (Sepphoris) yerle bir etti ve Tiberias ile Lydda'yı harap etti.

Bitişik, tam olarak aynı değil. MS 350 yılında hiçbir şey kesin olarak belgelenmemiştir ve aritmetik, o yılda herhangi bir şeyin olup olmamasına bağlı değildir. Bkz. Bölüm 7.

Knesset Kudüs'ü başkent ilan etti — bu kitap *23 Ocak 1950 tarihini kullanıyor* . Alternatif: Aralık 1949'da yer değiştirme.

Doğrulandı: 23 Ocak 1950'deki oylama 60'a 2'ydı. Ben-Gurion, şehrin uluslararasılaştırılması yönündeki 9 Aralık'taki BM oylamasının ardından, 5 ve 13 Aralık 1949'da Knesset'e taşınma kararını açıklamıştı.

Sağlam. 1948 itirazı — 1948 + 80 = 2028 — 9. bölümde ele alınmış ve yanıtlanmıştır; burada olası kombinasyonların tam tablosu basılmıştır.

Hamas saldırısı — bu kitap *7 Ekim 2023 tarihini kullanıyor* . Alternatifler: —.

7 Ekim 2023 Cumartesi, Shemini Atzeret. Tam yedi yıl sonra, 7 Ekim 2030.

Sağlam.